

S o s y a l i z m İ ç i n

ISSN 1300-3585

KIZIL BAYRAK

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

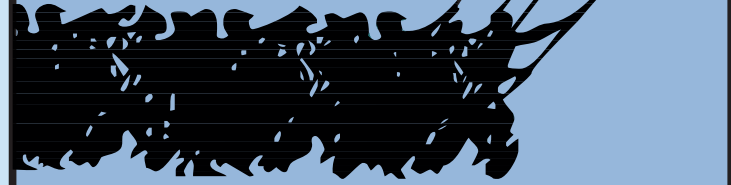
Sayı: 2007/27 • 13 Temmuz 2007 • 50 YK

“Sınır dışı operasyon” yeniden ısıtılıyor...

Faşizme ve şovenizme karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği!

İşçi ve emekçiler devrimin ve
sosyalizmin
bayrağı altında
birleşmelidir!

CHP MHP koalisyonu kimin için
seçenek, nasıl bir seçenek?

DİSK yönetimi safını seçti,
hazırola geçti

BDSP'nin bağımsız sosyalist milletvekili
adaylarıyla konuştuk...

“İşçi sınıfına gerçekleri anlatmak
için aday olduk!”

Eksen Yayıncılık'tan seçimler üzerine çıkan
kitapların tanıtımı...

Tasfiyeci sürecin
son aşaması:
Parlamentarizm

www.kizilbayrak.net

CMYK

İÇİNDEKİLER

“Sınır dışı operasyon” yeniden ısıtılıyor. 3	
İşçi ve emekçiler devrimin ve sosyalizmin bayrağı altında birleşmelidir! 4	
CHP-MHP koalisyonu kimin için seçenek, nasıl bir seçenek? 5	
Devletin çeteleri ortalığa saçılıyor... . . . 6	
DİSK yönetimi safını seçti, hazırola geçti! 7	
Ülkeyi talan eden hırsız tüccarlardan hesap soralım... 8	
Petkim'in özelleştirilmesi ve ötesi 9	
BDSP'nin seçim faaliyetlerinden... . . . 10	
BDSP'nin seçim faaliyetlerinden.... 11-14	
BDSP'nin bağımsız sosyalist milletvekili adaylarıyla konuştuk... 15	
Eksen Yayıncılık'tan seçimler üzerine çıkan kitapların tanıtımı...	
Tasfiyeci sürecin son aşaması:	
Parlamentarizm (Orta sayfa) 16-17	
Parlamentarizm, ciddiyetsizlik ve solda tasfiyeci çürüme 18	
Elektropak işçisi mücadeleyle kazanacak! 19	
Düzen partileri hangi kadınlara sesleniyor? 20	
Seçim çalışmalarına engellemeler.... . 21	
Yoksulluk kader değil, kapitalizmin kaçınılmaz sonuçlarından birisidir... . 22	
Seçim vaatleri ortalığa saçılıyor.... . 23	
Çalışma ilişkileri nereye ya da Çin nereye düşer usta? - Yüksel Akkaya 24	
Liberal sol, Baskın Oran'la makyaj tazeliyor! 25	
Küresel ısınma dünyayı tehdit ediyor... 26	
Tersaneler cehenneminde direniş ateşi..27	
Binali Soydan'la dayanışma eylemlerinden..... 28	
Parlamentarizm avanaklık değil komünist devrimcilik!-A. H. Yalaz 29	
Ev kölelerinin takası: Berdel! 30	
Mücadele Postası 31	

Kızıl Bayrak'tan

Seçim faaliyeti çerçevesinde bu hafta sonu yapılacak şenlikler ve 17 Temmuz'da Kadıköy'de işçi ve emekçilere yapacağımız seslenmeden sonra, seçim yasakları da başlamış olacak. Dönemin serbestisinden ve araçlarından yararlanmak dışında, elbette, düzenin en etkin teşhirine seçim sonrası da devam edeceğiz. Bu görevin bu düzeni ortadan kaldırmaya kadar kesintisiz süreceği açık.

22 Temmuz yaklaşırken işçi ve emekçilere seslenen, düzeni teşhir eden, gerçek çözüm yolunu gösteren seçim faaliyetimiz de güçleniyor. Mevcut materyallerin etkin ve yaygın kullanımı, kitle etkinliklerinin güçlü geçmesi için kalan sınırlı zamanı en iyi şekilde değerlendirmek gerekiyor. Özellikle kitlesel etkinliklerin hem program, hem katılım, hem de ön çalışması bakımından olabildiğince etkin olması daha yoğun bir çabayı zorunlu kılıyor.

Seçimlere bağımsız sosyalist adaylarla katılmanın amacı, burjuva parlamentonun teşhirini ve sosyalizmin propagandasını yapmaktır. Eğer, bu propagandanın mümkün olan en geniş sınıf ve emekçi kitlelere ulaştırılması için daha fazla çaba ve enerjiyle yüklenmeliyiz.

Seçim süreci boyunca sınıf ve kitle hareketindeki durgunluğun sürmesi, teşhir ve propaganda merkezli seçim çalışmalarımızın etkisini sınırlayıcı bir etken oldu kuşkusuz. Ama sona yaklaşırken kamu emekçilerinin 13 Temmuz için aldığı eylem kararı, süreçteki tek kitle eylemi olacaktır. Bu nedenle bu eylemlere gereken önem verilmeli. Etkin biçimde katılımın yanı sıra, faaliyetin bu eylem alanlarına taşınması için de gereken yapılmalıdır.

Seçim süreci boyunca çalışma yürüttüğümüz alanlarda devletin baskı ve engellemeleriyle karşılaştık. Kolluk güçlerinin, düzenin tüm hukukunu ayakları altına alarak yönelttiği saldırılar karşısında tüm meşruluğumuzla ve kararlılığımızla gereken yanıtları verdik. Düzen, saldırdığı her alanda ve zamanında yanıtını almıştır. Sadece saldırıya yönelik örgütlü tepkiler değil, bu alanlarda faaliyetin daha etkin ve yaygın biçimde sürdürülmesi, devrimci seçim faaliyetimizin kesintisiz bir şekilde devam etmesi hem emekçi kitlelere güven vermiş hem de çalışmalarımızı daha da güçlendirmiştir.

Şovenizmin tırmandırıldığı bir süreçte gerçekleşen seçim sürecinde bağımsız adaylara yönelik devlet terörünün sonrasında devrimcilere, ilerici güçlere, toplumsal muhalefete yöneleceği açıktır. Bugünden şovenizme, faşizme ve devlet terörüne karşı mücadele yükseltilmelidir.

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2007/27 ● 13 Temmuz 2007

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: kb1@tnn.net

Web: <http://www.kizilbayrak.de>

<http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.com>

Baskı: Gün Matbaacılık

İSTANBUL

Tel: 0 (212) 426 63 30

Genel Dağıtım:

YAYSAT

H. Fırat
**Seçimler
ve sol hareket**

H. Fırat
**Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm**

**Çıktı!..
Kitapçı ve bayiiilerde...**

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

“Sınır dışı operasyon” yeniden ısıtılıyor...

“İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarıyla mücadeleye!

Sınır ötesi operasyon konusu, gündemin üst sıralarındaki yerini korumaya devam ediyor. Ordu merkezli burjuva kamp, Güney Kürdistan’a yönelik sınır ötesi bir operasyona girişmediği için AKP hükümetini çok yönlü sıkıyı sürdürüyor. Bir süre önce, “içerideki teröristleri bitirdiniz mi de, sınır ötesi operasyon yapmak istiyorsunuz” çıkışıyla bu girişime o gün için sıcak bakmadığı işaretini veren hükümet, CHP’nin “AKP, ABD ile Kuzey Irak’a girmek için gizli anlaşma yaptı” şoven hamlesinin de basıncıyla “her şey ihtimal dahilindedir” diyerek sınır ötesi bir operasyonun seçimlerden önce dahi gündeme gelebileceğini, tezkerenin derhal meclisten çıkabileceğini ima etmeye başladı. Seçimlerden önce tezkerenin görüşüleceği bir olağanüstü toplantı yapılacağı ve bu toplantıdan apar topar bir tezkere kararı alınacağı havası yaratıldı. Sezer ile Erdoğan’ın ikili görüşmesi de bu havayı ayrıca güçlendirdi.

Fakat basına yansıyan bilgiye göre, Bakanlar Kurulu’nun 22 Temmuz genel seçimleri öncesi yapılan son toplantısında, “artan terör eylemleri masaya yatırıldığı ancak, sınır ötesi operasyonla ilgili herhangi bir tezkere kararı çıkmadı İhtiyaç duyulmazsa Bakanlar Kurulu seçime kadar bir daha toplanmayacak.” kararı alındı. Öte yandan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan katıldığı bir televizyon programında, “Tezkere Meclis’ten çıkacak mı?” sorusuna: “Şu anda değil. Seçime 12 günümüz var. 12 günlük süre içerisinde henüz gündemimizde bir tezkere olayı şu anda yok. Bu demek değildir ki olmaz. Gerekliğinde bu konuda atılması gereken adım neyse hiç tereddüt etmeden atarız. Ve bu işi gerekli kılacak bir adımı ilgili birimlerimiz, kuruluşlarımız bize henüz rapor etmiş de değil” yanıtını verdi.

Görünen o ki “sınır ötesi operasyon” konusu gündemin alt sıralarına düşse de onu ihtiyaç haline getiren koşullar yerinde kaldıkça yeniden üst sıradaki yerini alacaktır. Kuşkusuz ki, Güney Kürdistan’a yönelik tartışmanın sürekli canlı tutulması nedensiz değildir. Sömürgeci sermaye devleti, Güney Kürdistan’daki devletleşme sürecini stratejik bir tehdit ve yakın bir tehlike olarak algılamaktadır. Ona, bu yılın sonuna doğru referandumla Kerkük’ün Kürdistan’a resmen bağlanması süreci yaşamsal bir sorun olarak görünmektedir. Zira böylece, geleneksel inkâr ve imha politikası ciddi bir yara alacaktır. Dahası yılları bulan İmralı teslimiyetine rağmen Kürt halkı devrimci potansiyelini her vesileyle döne döne açığa vurmaktadır. Bu da sömürgeci sermaye devletinin korkusunu büyütmektedir.

Açıktır ki, sermaye devleti için yakın bir gelecekte, bugünkü koşullar değişmediği sürece, özellikle ABD’ye rağmen Güney Kürdistan’daki devletleşme yönünde atılan adımları büsbütün ortadan kaldırmak olanaksız. Yani, Irak’taki güç dengesi ABD’nin bölgeye ilişkin stratejik planları değişmediği sürece, sermaye devletinin Güney Kürdistan’ı işgali

olanaksız. Fakat o, uzun vadede dengelerin değişeceğini, ABD’nin bölgeden çekileceğini, bu yolla kendisinin stratejik önemini daha da artacağını, böylece Türkiye’nin tezlerini destekler hale geleceğini hesaplıyor. Buradan hareketle Güney Kürdistan’a yönelik bir sınır ötesi operasyonu hep gündemde tutmaktadır.

Basına yansıyan son bilgiler, ABD emperyalizminin Irak’tan çekilme yönünde iç tartışmalarının derinleştiği yönünde. Nitekim Washington muhabiri Yasemin Çongar *Milliyet* gazetesindeki köşesinde, 22 Temmuz seçimlerinin işbaşına getireceği yeni hükümetin, Irak’tan çıkmanın yolunu arayan bir ABD ile karşı karşıya kalacağına dikkat çekiyor.

Basına yansıyan son bilgiler, ABD emperyalizminin Irak’tan çekilme yönünde iç tartışmalarının derinleştiği yönünde. Nitekim Washington muhabiri Yasemin Çongar *Milliyet* gazetesindeki köşesinde, 22 Temmuz seçimlerinin işbaşına getireceği yeni hükümetin, Irak’tan çıkmanın yolunu arayan bir ABD ile karşı karşıya kalacağına dikkat çekiyor.

Basına yansıyan son bilgiler, ABD emperyalizminin Irak’tan çekilme yönünde iç tartışmalarının derinleştiği yönünde. Nitekim Washington muhabiri Yasemin Çongar *Milliyet* gazetesindeki köşesinde, 22 Temmuz seçimlerinin işbaşına getireceği yeni hükümetin, Irak’tan çıkmanın yolunu arayan bir ABD ile karşı karşıya kalacağına dikkat çekiyor.

Basına yansıyan son bilgiler, ABD emperyalizminin Irak’tan çekilme yönünde iç tartışmalarının derinleştiği yönünde. Nitekim Washington muhabiri Yasemin Çongar *Milliyet* gazetesindeki köşesinde, 22 Temmuz seçimlerinin işbaşına getireceği yeni hükümetin, Irak’tan çıkmanın yolunu arayan bir ABD ile karşı karşıya kalacağına dikkat çekiyor.

Basına yansıyan son bilgiler, ABD emperyalizminin Irak’tan çekilme yönünde iç tartışmalarının derinleştiği yönünde. Nitekim Washington muhabiri Yasemin Çongar *Milliyet* gazetesindeki köşesinde, 22 Temmuz seçimlerinin işbaşına getireceği yeni hükümetin, Irak’tan çıkmanın yolunu arayan bir ABD ile karşı karşıya kalacağına dikkat çekiyor.

Yapılmak istenen tüm bunlarla sınırlı değildir. Yukarıda belirtilen nedenin yanı sıra, Kuşku yok ki, içeride baskı ve zorbalığı daha da yoğunlaştırma, Kürt dinamizmini kontrol etme amaçları da var. Bugünkü sürecin önemli özelliklerinden biri, sertlik politikalarının çok daha belirgin hal almasıdır. Sınır ötesi operasyonun ihtiyaç olduğu yönündeki propaganda, sınıra asker yağma, içerinin buna göre hazırlanması, burjuva medyanın tam bir seferberlik hali, “güvenli bölge” adı altında askeri yasak bölge ilanı, olağanüstü hal uygulamalarının fiilen yeniden başlatılması, polis yetkisini artıran düzenlemeler, Güney Kürdistan topraklarında “tampon bölge” elde etmeye yönelik zemin hazırlama çalışmaları bunun açık göstergeleridir.

Ordu eksenli burjuva kamp, bir yandan içeride söz konusu sınır ötesi operasyonu bir iç politika malzemesi olarak siyasal yaşamı yeniden şekillendirme operasyonunu sürdürüyor ve diğer yandan tüm temel konularda inisiyatif elde tutmak istiyor. Profesyonel ordu birimlerinin kuruluşuna yönelik hazırlıklar, psikolojik savaş aygıtının daha etkin hale getirilmesi doğrultusundaki sıkı ve kesintisiz çalışmanın amacı ne yalnız başına Kürt hareketini etkisizleştirme, ne de Güney Kürdistan’a yapılacak operasyon ile sınırlıdır. Yasemin Çongar’ın işbirlikçi bir jargonla ifade ettiği, emperyalizmin sermaye devletine bölgeye ilişkin biçtiği rol de bunu gerektirmektedir. Bu çerçevede, “sınır içi”- “sınır ötesi” operasyon, bir bütünü unsurlarını oluşturmaktadır. Bu nedenledir ki, Kürt halkına yönelik “sınır içi” ve “sınır ötesi” her operasyon, gerisin geri dönüp içeride tüm milliyetlerden işçi ve emekçilerin yaşamını doğrudan etkilemektedir.

Açıktır ki, bu gerilim politikalarının genel amacı, geleneksel imha, inkar ve asimilasyon politikalarının devamını sağlamaktır. Kısa vadede ise, birincisi, Kürtler’in meclise girmesini önlemek veya en azından sınırlamaktır. İkincisi, AKP hükümetini basınç altında tutarak seçimlerde AKP’nin başarısını mümkün merteye azaltmaktır. Psikolojik savaşın bütün unsurlarının kullanıldığı “sınır içi bir operasyon” tüm hızıyla sürüyor. Bugün Genelkurmay, Kürdistan’daki operasyon ve çatışmaları kullanarak, Kürt sorunu üzerinden müdahale ve kamplaşmaya yeni bir boyut kazandırmaya yönelik adımlar atıyor. Bugün halklar arasında düşmanlık yaratılmaya çalışılmakta, Türk halkını savaş politikalarına yedeklemeye yönelik bir çaba sergilenmektedir.

Tüm bunlar, “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarı ve “Düzene karşı devrim!” perspektifiyle devrimci bir karşı duruşun ne denli gerekli olduğunu bir kez daha ortaya koyan gelişmelerdir. Egemenlik ve ayrıcalık için çatışan düzen güçleri, bu çatışmada avantaj sağlamak üzere halkları birbirlerine düşürecek kanlı provokasyonlara başvurmakta, çatışmalarına emekçi halkı alet etmeye çalışmaktadırlar. Bu yolda elde edecekleri mesafe, emekçilerin yıkımı, kırımını ve geleceğinin karartılmasından başka bir sonuç yaratmayacaktır.

Tüm devrimci ve ilerici güçler, “sınır içi”- “sınır dışı” hazırlıkları yapan sermaye cephesine karşı durmak, bu saldırıyı püskürtmek üzere düzene karşı mücadele bayrağını yükseltmek üzere çabalarını yoğunlaştırmak zorundadırlar.

İşçi ve emekçiler devrimin ve sosyalizmin bayrağı altında birleşmelidir!

Seçime sayılı günler kaldı. Seçim günü yaklaştıkça düzen partileri arasındaki dalaşma da giderek boyutlanıyor. Halk nezdinde herhangi bir inandırıcılıklarının kalmaması, dahası düzenin yönetici güçlerinin sınırlarını katı biçimde çizmesinden dolayı düzen partileri arasındaki bu dalaşma, tam bir çamur deryasını andırıyor. Fakat bu partilerin hamurunda çamurluk olduğu içindir ki, bu çamur deryasında kendilerini buluyor, kimliklerini ortaya seriyorlar.

Diğer taraftan düzenin yönetici güçleri, emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazi düzen partilerinin bu dalaşımı yönetmeye çalışmakla birlikte esasında çıkarlarına en uygun yanıtlar üretecek seçenekleri hayata geçirmek üzere, bir taraftan seçim dalaşına doğrudan müdahalelerde bulunmakta, diğer taraftan ise seçimler sonucunda ortaya çıkacak çeşitli olasılıklar üzerine planlar yapmaktadırlar.

Bu çerçevede üzerinde en çok durulan ve gerçekleşmesi en yüksek görülen olasılık AKP'nin tek başına hükümet kuracak çoğunluğa sahip olmasıdır. Emperyalistler ve tekelci burjuvazinin tercihi de esasen AKP'nin tek başına hükümet kurmasından yanadır. Çünkü, tek başına hükümeti kuracak bir çoğunluğa sahip olacak olan AKP, sermayeye sınırsız ve sıkıntısız hizmet anlamına gelmektedir. Fakat bununla birlikte, AKP'nin yeniden böyle bir güce ulaşması cumhurbaşkanı seçimleri üzerinden yaşanan krize çözüm olmaktan ziyade yeni bir tikanıklık üretmiş olacaktır. Zira ordu başta olmak üzere kurulu düzenin bekçiliğine soyunan güçler AKP'nin kendi tercihlerini göz ardı eden bir cumhurbaşkanı konusunda ısrar etmesi halinde buna engel olmak için ellerinden gelen herşeyi yapacaklardır. Her ne kadar AKP'yi tercih etseler de gerek emperyalizm ve gerekse de tekelci burjuvazi de bu konuda AKP'nin karşısında görünmektedirler. Çünkü herşeyden önce ordu gibi bir stratejik işbirlikçi güçten yoksun kalmak istememektedirler. Bundan dolayı AKP şimdiden cumhurbaşkanlığı seçimi konusunda "uzlaşma" mesajı vererek yolunu açmaya çalışmaktadır.

Bu ihtimal dışında diğer bir olasılık ise AKP'nin birinci parti olmakla birlikte, çoğunluğu elde edememesi ve meclise AKP dışında CHP, MHP ve

DTP'nin girmesiyle birlikte oluşacak meclis tablosudur. Gerçekleşme olasılığı en az ilki kadar görünen bu tablo şu durumda egemen güç odakları açısından tercihten ziyade bir zorunluluk gibi duruyor. Çünkü, bu durumda koalisyon hükümetleri dönemi başlayacağı gibi, bundan önemlisi AKP'yi dışlayan bir CHP-MHP koalisyon hükümetinin egemen güçlerin çıkarlarının gereklerini sorunsuzca uygulama gücü oldukça zayıftır. Diğer taraftan şimdilerde telaffuz edilen AKP-DTP koalisyonu ise her ne kadar emperyalistler ve tekelci burjuvazi için bölgesel stratejileri açısından düşünülebilirse de, düzen siyasetinin yerleşik dengeleri ve atmosferi itibarıyla pek mümkün görünmemektedir. Elbette DTP'nin dışarıdan ve dolaylı desteği ile bu engeller aşılabılırsa de, şu durumda bunu zayıf bir ihtimal olarak değerlendirmek doğru olur.

Egemen güçler tüm bu denklemlerini kurup

bozarken seçimler sonucunda kendileri açısından en uygun seçeneği ortaya çıkarmaya çalışıyorlar. Bunu yapıyorlar, çünkü seçimler sonrasında oluşacak hükümetin önüne koyacakları işleri şimdiden hazırlamış bulunuyorlar. Kurulacak hükümet bu planları üstlenecek ve sorunsuzca uygulayacaktır. Öyle ki, bugünlerde seçim sonuçları üzerine yapılan hesaplamaların yanısıra kurulacak hükümetin önüne konulacak programa dair de bir takım ipuçları ortaya çıkmaya başlamış bulunmaktadır.

AKP'nin hükümet olduğu dönem boyunca uyguladığı İMF'nin sosyal yıkım programı, seçimler sonrasında da uygulanmaya devam edecektir. Bu konuda düzen partileri arasında herhangi bir tartışma sözkonusu değildir. Ekonomik ve sosyal politika alanında yegane tartışma mazot fiyatıdır. Bu çerçevede yürüyen tartışmalar da esasen hiçbirinin itiraz edemediği İMF programını uygulama konusundaki ortaklığı gizlemeye yaramaktadır.

Dış politika alanında da benzer bir yol izlenmektedir. Düzen partilerinin dış politika konusundaki polemik konusu sınır ötesi operasyondur. Bu polemik sınır ötesi operasyon yapıp yamamak biçiminde değil, en acımasız ve en hızlı olanın kim olduğu biçiminde, bir yarış halinde sürmektedir. Fakat, sınır ötesi operasyon dış politika alanında seçim sonrasında hükümeti bekleyen esas konunun bir alt ögesi, bir pazarlık unsuru durumundadır. Zira, devletin dış politikası ABD emperyalizminin çıkarları temelinde biçimlenmektedir. Bugünlerde ABD'nin önümüzdeki dönemde Türkiye'ye ilişkin biçtiği role dair ayrıntılı bir takım haberler çıkmaktadır. Bu haberlere göre, ABD önümüzdeki dönem Irak'tan çıkış için bir yol arayacaktır. Bu kapsamda askeri güçlerini Türkiye topraklarına çekmek biçiminde bir plan hazırlanmaktadır. Diğer taraftan ABD'nin İran'a yönelik saldırı hazırlıkları da içten içe sürmektedir. Dolayısıyla bu, Irak işgalinin öncesine benzer bir siyasal durumun ortaya çıkması demektir. Hatırlanırsa 3 Kasım seçimlerinden sonra AKP'nin önüne Irak işgali için ABD ordusunun kullanımı için Türkiye topraklarını açma görevi konulmuştu. Bunun böyle olacağı seçim öncesinden belliydi. Öyle ki, düzen siyasetine yapılan müdahale ve düzenlemeler bu ağır görevi karşılamak amacıyla yapılmıştı. AKP yönetimi de bu görevi üstlenecek kararlılığa sahip olduğunu ABD'li efendilerine beyan ettiği için yolu açılmıştır. Bugün düzen partilerinin hiçbirisi bu çerçevede keskin bir karşıtlık sergilememekte, daha çok "ABD ile ilişkilerde onurlu bir çizgi" biçiminde genel geçer sözler sarf etmektedirler. Böyle yapıyorlar, çünkü hükümet olmanın yolunun Beyaz Saray'dan geçtiğini ve hükümete geldiklerinde Beyaz Saray'ın bir dediğini iki etmeyeceklerini iyi biliyorlar.

Ortada duran bu gerçeklere ve yıllardır tekrarlanagelen tecrübelerle rağmen toplumun önemli bir kesimi düzen partilerinin sergiledikleri oyuna prim verebilmekte, yığınlar halinde bu partilerin mitinglerine katılmaktadırlar. Bu olgu, her ne kadar aktif bir destek anlamına gelmesede işçi-emekçi yığınların esasen düzen politikasının etkisinde kaldıkları ve buradan bir çıkış bulamadıklarını göstermektedir. Bunun önümüzdeki dönemde işçi-emekçilerin önüne ağır bir fatura olarak döneceği kesindir. Eğer bu fatura ödenmek istenmiyorsa, işçi ve emekçilerin düzen partilerinden kopması, mücadelenin saflarına geçmesi zorunludur.

Koruculara AKP piyangosu

TC'nin bekçi köpekliğini yapan korucular, Kürdistan'daki savaşta gösterdikleri başarı nedeniyle TC tarafından ödüllendirilmeye devam ediyor. Devletin türlü kirli işler çevirmesine izin verdiği, göz yumduğu korucular bölgede, devlet içinde devlet olarak tanımlanıyordu. Susurluk döneminde adları sıkça geçen korucu aşiretleri yapılan yeni düzenleme ile memurluk hakkı kazanıyor.

Terörle Mücadele Yasası'nda yapılan bir değişiklikte köy korucularının çatışmalarda ölmeleri ya da sakat kalmaları durumunda ailelerinden biri devlet memuru yapılacak. Daha önce çatışmalarda ölen er ve erbaşlara tanınan bu

hak artık koruculara da tanındı.

Koruculuk sistemi bizzat CIA tarafından geliştirilmiş bir kontrgerilla yöntemi olarak 1980'lerin ortasından itibaren hayata geçirilen bir uygulama. En tanınan korucu aşiretlerinden biri olan Bucak aşiretinin Susurluk'la beraber ortaya çıkan ilişkileri korucuların gerçek yüzünün koca bir resmi. Koruculuk geldiği günden bu yana Kürdistan'a kan ve göz yaşının ötesinde bir şey getirmedir. Keyfi uygulamaları ve hiçbir kurala tabi olmayan yöntemleriyle bölge halkına kan kusturan bu silahlı çetelerin devlet tarafından ödüllendirilmesi açık ki bu katil güruhunu daha da yüreklendirecektir.

CHP-MHP koalisyonu kimin için seçenek, nasıl bir seçenek?

Seçimler yaklaştıkça, düzen cephesinde, yeni meclis ve yeni hükümet üzerine senaryolar da çeşitlenmeye başladı. Gerçi ellerinde, çok farklı hayaller kurmak, yahut daha somut veriler üzerinden hesap ve planlar çıkarmak için fazlaca malzeme bulunmuyor. Hemen hepsi denenmiş ve yıpranmış, tümü aynı programda eşitlenmiş düzen partileri arasından birinin sürpriz yaparak sivrilip öne çıkması da, dış ve iç sermaye desteğini henüz yitirmemiş AKP dışında birinin 'kendi başına hükümet' oyunu toplama ihtimali de ufukta görünmüyor. Böyle olunca, ağırlıklı olarak iki senaryo üzerine fanteziler üretilmekte: AKP ile devam, ya da CHP-MHP koalisyonu.

Bu ülkenin işçi ve emekçileri, Kürtleri, Alevileri... yani kısaca ezilenler cephesi, 'AKP ile devam'ın ne anlama geldiğini/geleceğini, son 5 yıl boyunca yeterince anlamış olmalı. Eğer AKP, emperyalist-kapitalist efendilerinin desteğine rağmen seçimleri kaybederse, bu, sadece bu yüzden olacaktır.

AKP icraatının artık öğrenildiği/bilindiği varsayımı üzerinden, ikinci senaryonun (CHP-MHP koalisyonu) gerçekleşmesi durumunda neler olacağından, bu partilerin tek tek veya hep birlikte bu kesimlere neler vaad ettiğinden söz etmekte yarar var. Benzin ucuzlatmak türünden 'ucuz' vaatlerden değil ama. Yaşamı temelden etkileyecek ve seçim meydanlarında adı bile anılmayan asıl vaatlerden. Bu partilerin uygulama sözünü verdiği (tabii ki ezilen sınıf ve kesimlere değil, kapitalist ve emperyalist efendilerine) gerçek programlardan. Bu programları nasıl, hangi yöntem ve araçlarla uygulama güç ve imkanlarına sahip bulduklarından...

CHP, neden hala söküp atmadığı anlaşılmayan sosyal demokrat etiketinin gerektirdiği kimi sınırlı demagojik söylemleri bir yana, İMF-TÜSİAD yıkım programlarını aynen (kendilerinden öncekiler gibi) uygulamaya devam edeceğini ilan etmiş bulunuyor. Zaten, son 5 yılın 'tek başına muhalefet' dönemi boyunca o çok kavgalı olduğu AKP hükümetinin işçi sınıfı ve emekçi kitlelere yönelik hiçbir saldırısına hiçbir muhalefet etmeyerek, bunu kanıtlamış da bulunuyor.

Ancak CHP'nin hükümet umutlarını besleyen, kapitalist/emperyalist efendilerine verdiği bu sözler değildir. Çünkü buna rağmen bu çevrelerin AKP'ye desteği sürdürdüğünü görmeme ihtimalleri bulunmuyor. CHP, arkasındaki tek destekten, TSK/kontrgerilla desteğinden medet umuyor. Dolayısıyla o, hükümet olduğu takdirde sadece İMF-TÜSİAD yıkım programlarını uygulamakla yetinmeyecek, sınıf ve kitle mücadelesinin, Kürt halkının taleplerinin bastırılması için düzenlenecek en kirli ve kanlı kontrgerilla operasyonları dönemine de hükmedecektir. Hükmetmek, sadece hükümette bulunmasıyla ilgili, yoksa bu konularda hüküm mevkiinin hükümet olmadığı, hükümete sadece gönüllü maşalık rolü biçildiği biliniyor.

CHP, demagojik çerçevede de olsa, 'sosyal' bir programın adını anmadığı oranda, sınıf ve emekçi kitleleri, ondan, iktisadi bir beklenti içinde de bulunmuyor. Ancak aynı kitlelerin aldatılabilmesi için sarıldığı bir başka demagojik söylem var ki, cumhuriyet mitinglerinin de göstermiş olması gerektiği gibi, elinde, bu konudaki etkili silah, halihazırda budur. Bu, laikliğin kökünü kazıyan temel kurumların başındaki TSK ile elele, AKP hükümetine karşı yürüttükleri laiklik savaşıdır. Düzenin 'sözde' laik cephesi ve onun partiler kanadındaki temsilcisi

olarak CHP'nin, uzunca bir zamandır ve halen, kitleleri manipüle etmek için tek silahlarıdır bu.

CHP'nin artık müzmin bir ordu yalakaşı olduğu bilindiğine göre, CHP laikliğini ordu laikliği üzerinden tanımlamakta bir sakınca bulunmuyor. İkisi aynı anlama geliyor. Başka bir takım şeyler yanında, laikliğin de 'yılmaz bekcılığı'ne soyunan TSK, '80 darbesiyle elde ettiği güç ve imkanları da kullanarak, Türkiye'yi, ABD'nin yeni dünya düzeni konsepti altında ve bölge üzerine biçilen misyon gereği, 'ılımlı' bir İslam ülkesi haline getirmek için her aracı kullanmış, her yolu denemiş, sonuçta, ABD'nin pek memnun kaldığı bugünkü tablonun asıl yaratıcısı olmuştur. Bugünün etkin 'Müslüman Türkiye' görüntüsü, ne son 5 yılın ve ne de bu beş yılın hükümeti AKP'nin marifetidir. Öncesi de bulunmakla birlikte, 12 Eylül '80 uğursuz tarihinden itibaren yoğun bir çabayla gelinmiştir bu günlere. Sayıları mantar gibi çoğaltılan imam hatipler (ki o zehirli mantarın en hızlı çoğaldığı yılların Ecevit'li CHP hükümetleri dönemine rastladığı kayda geçmiştir), kontrgerilla eliyle örgütlenip silahlandırılan Hizbullah çeteleri, önu açılan el altından desteklenen tarikatçılıktır bugünkü tablonun müsebbibi.

Ve AKP hükümeti, TSK'nın 'tek parti' eliyle yaratılan bu tabloya en uygun hükümet olacaktır. Müslüman Türkiye'ye Müslüman bir partinin hükümeti. Kaldı ki, RP'ye yönelik terbiye operasyonlarıyla AKP'nin ebeliğini yapan da yine TSK'dır. Sonraki, AKP'nin hükümette olduğu 5 yıldaki çatışmalara bakmayın. Zira onlar, o aynı terbiye operasyonunun devamı mahiyetinde girişimlerdir. Çünkü ABD'nin istediği de, uşaklarının benimsediği de, İslamın 'ılımlı'sıdır. Bu ılımlın elde edilmesi de bunlara bağlıdır.

Sonuç olarak, TSK'nın bekcılığına soyunduğu laiklik, başka pek çok konuda olduğu gibi, ABD'nin çizdiği sınırlar dahilinde bir laikliktir. Dolayısıyla, eteğine yapıştığı üniformanın peşinden sürüklenen CHP laikliği de farklı değildir, olamaz. Bu konudaki bol keseden atıp tutmaların demagoji dışında bir zemini, bir anlamı bulunmamaktadır.

Elindeki en etkili araç laiklik demagojisi ise eğer, CHP'yi kitlelere anlatmak da, ağırlıklı olarak bu demagoji üzerinden olmalıdır. Fakat en az onun kadar

etkili olabilecek bir diğer konu, düzen cephesindeki senaryolar üzerinden gidersek, MHP ile koalisyon ihtimali ve bununla paralel biçimde kontrgerilla ile ilişkileridir.

Türkiye'de işçi ve emekçi kitlelerin, Kürt halkının, hangi demagojik söylemlerle ve ne kadar kandırılabilirse kandırılınsın, iki şeyi yaygın biçimde destekleme ihtimali bulunmuyor. İlki kontrgerillanın kirli ve kanlı faaliyetleri, ikincisi, ve bununla iç içe olmak üzere, MHP'nin kanlı ve karanlık faaliyetleri.

Bu iki partinin yapısını, yönelimlerini bilenler için, bir CHP-MHP koalisyonundan daha uyumlu bir hükümet bulunamaz elbette. Fakat halihazırda ve şu ya da bu nedenle CHP'ye desteğini sürdüren emekçi kesimlere MHP ile koalisyonu benimsetmek hiç kolay olmayacaktır. Fakat bu da artık CHP'nin sorunudur.

Sınıf devrimcileri için sorun, olası bir CHP-MHP koalisyonunda kendilerini nelerin beklediği konusunda işçi ve emekçileri aydınlatmak, bilinçlendirmek harekete geçirmektir. Son derece sınırlı zaman kala, seçim faaliyeti kapsamında bunlara yer vermektir. Eğer oylarını, böyle bir koalisyonu imkanı kılacak tarzda kullanırlarsa, kendilerine nasıl kanlı ve karanlık bir dönem hazırlayacaklarını gösterebilmektir.

Bunlardan da önemli olmak üzere, bu senaryoların yazarları ve yayıncıları tarafından yapılmaya çalışılan, kitlelere, 'kırk katır mı kırk satır mı' dayatmasıdır. Ya AKP ile savaş ve yıkım programlarına devam, ya da CHP-MHP koalisyonuyla daha beteri, demeye getiriyorlar. Oysa Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitlelerle Kürt halkı hiç de iki beladan birini seçmeye mecbur ve mahkum değildir. Kendi seçeneklerini bulabilir, ortaya koyabilirler. Sonuçta nasıl bir hükümet kurulursa kurulsun, onu hükmedemeyecek hale düşürebilirler. Emperyalizmin desteği, kapitalistlerin desteği bir yere kadar. İşçi ve emekçi kitlelerin, kendilerini kimin ve nasıl yöneteceğine karar verebileceği ve dayatabileceği yere kadar. Biz bu şekilde yönetilmek istemiyoruz, dedikleri zaman, hangi düzen partisinin arkasında hangi gücün yada güçlerin bulunduğu artık bir anlam ifade etmeyecektir.

Kitlelere bu seçeneği ve onu hayata geçirebilmek için ihtiyaçları olan yol ve araçları göstermek çok acil ve yakıcı temel bir görev olmayı sürdürmektedir.

Devletin çeteleri ortalığa saçılıyor...

Çürüyen düzenden, çeteleşen devletten hesap soralım!

Susurluk'ta kaza yapan Mercedes yıllardır bilinen ama kanıtlanamadığı için konuşulamayan kontrgerilla gerçeğini ortaya çıkartmıştı. '70'li yıllarda ilk kez Ecevit tarafından sözü edilen devletin karanlık örgütlenmelerinin faaliyetleri her geçen gün kökleşerek ve güçlenerek devam etti. Faşist devletin tüm yönelimleri ile uyuşan bu karanlık örgütlenmeler ortaya çıktıkça, çetelerin aslında bu çürümüş düzenin ta kendisi olduğu gerçeği de açığa çıktı.

Tüm NATO ülkelerinde "komünizm" tehdidine karşı özel olarak kurulan kontr-gerilla örgütlenmeleri devletin yetişemediği yerlere uzanan maşa görevini görüyor. Özel bir tercih olarak mafya tarzında kurulan örgütler, işlevleri gereği hızla tasfiye edilebilir bir nitelikte oluşturuluyorlar. Böylece devlet, istediği zaman bu tarz örgütlenmeleri herhangi bir sebeple tasfiye mecburiyetine düşerse zorlanmamış oluyor. Çete konusunda bir hayli tecrübeli TC için de durum benzer bir şekilde işliyor. Ancak TC'de durum öylesine karışmış durumdaki, her yandan fişkıran çeteler, içiçe geçmiş ilişkiler devletin temel yapısıyla öylesine bütünleşmiş ki, kim çete kim resmi devlet görevlisi ayırt etmek neredeyse

imkansızlaşmış durumda. Son olarak "vatan savunmasının" yükselen yıldızı Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi'nin marifetleri ortaya çıktıkça çete devletinin en çıplak hali gözler önüne seriliyor.

Çocuk pornosundan, çek-senet tahsilatına kadar her türlü pis işe karışan "vatanseverler" yükselen şovenizmden nemalanıyor. Ölen asker eşlerini dolandırıp, silah üstüne yemin eden bu asker devşirmesi "yeniçeri" guruhun yaptıkları düzen içi hesaplaşmanın bir sonucu olsa da deşifre edilmiş oldu. Ümraniye'de bir evde ortaya çıkan bombalarla gündeme gelen bu çetede yine tanıdık yüzler var. 27 taarruz ve savunma tipi el bombasının ele geçirildiği evin sahibi Mehmet Demirtaş'ın, emekli tuğgeneral Veli Küçük, emekli yüzbaşı Muzaffer Tekin, emekli astsubay Oktay Yıldırım ve Kuvayı Milliye Derneği kurucularından Bekir Öztürk ile sık sık görüştüğü ortaya çıkarken tüm bu kişilerin adı Danıştay saldırısına da karışmıştı. Tüm bu isimlerin asker kökenli olması, ortaya çıkan diğer deliller her şekilde orduyu işaret ediyor. Ümraniye'de bombalarıyla derdest edilen bu kontrgerilla timinin, Türk Mukavemet Teşkilatı'ndan Ergenekon'a kadar, 'eski' kontrgerilla

isimleriyle bağlantılı çalışmalar yaptığı, incelenen bilgisayar kayıtlarında görüldü. Aynı bilgisayar kayıtlarından MGK'nın 'çok gizli' toplantı tutanaklarının da çıkması şaşırtıcı değil. Hele Veli Küçük, Kunakçı Paşa gibi katliamcı ve faşist tetikçilerin adları işin bir kışlada örgütlendiğini açıkça ortaya koyuyor. Ordu ise olaylarda açığa çıkan çetelerle bağlantısını reddediyor.

Bu çetelerin hikayeleri ve örgütün tüm bileşenleri olmasa bile en azından yöneticileri hep aynı oluyor. Bu benzeşmenin sebebi doğaldır ki aynı kaynaktan doğmuş olmalarıdır. Açık ki kısa bir temizlik sürecinin ardından hızla, çeşitli hesaplara kurban edilen, bu

çetenin mensupları yeni bir kontra örgütlenme içinde istihdam edileceklerdir. Önceki olaylarda da benzer süreçler yaşanmıştı. Örneğin, operasyon kapsamında değerlendirilen Danıştay saldırısı ve süreci başlatan Ümraniye cephaneliği ile de adı anılan Veli Küçük. Veli Küçük daha önce Susurluk ve JİTEM tartışmalarında boy göstermiş bir isim olarak öne çıkıyor. Üst düzey bir emniyet yetkilisi, "Adı geçen bir numaranın, Veli Küçük olabileceğini düşünüyoruz" şeklinde açıklamada bulunurken devletin tetikçi kadrosunda önemli bir yeri olan Veli Küçük henüz ortalarda yok.

Danıştay provokasyonu azmettiricisi, Ümraniye cephaneliği sorumlusu tutuklu emekli yüzbaşı Muzaffer Tekin, Veli Küçük'ün elini öperken görüntülenmişti.

Çete operasyonlarının görünen yüzünde hükümet ve ordu arasında süren çatışmanın izleri var. Orduyu bu yönden yıpratmaya çalışan hükümet, bu operasyonları da bir şova dönüştürdü. Düzen içi hesaplaşma sürerken AKP her alanda kadrolaşmaya devam ediyor. Buna devletin çetelerinde kadrolaşma çalışmaları da dahil.

Yeni bir şey keşfetmiş gibi çeteci avına çıkanlar yalan söylüyor. Bu devlet zaten çeteleşmiş yapısıyla bu pisliğin altından kalkamaz. Maraş'ın, Çorum'un, Sivas'ın katili çete devletidir. Devletin tüm yapısını oluşturan bu karanlık ilişkiler zincirini kıracak güç işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin militan mücadelesidir. Bu pisliği, onu üreten kokuşmuş düzenle beraber ancak devrim yok edebilir.

Dink cinayetinde "derin"lik!

Hrant Dink cinayeti ile ilgili ilk mahkeme bundan sonra olacaklara ışık tutuyor. İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek eliyle sahip çıkılan tetikçiler, arkadaş grubu olarak tanımlandı. Katillere kucak açan Ramazan Akyürek zaten tanıdığı tetikçi ekibini neredeyse "çay partileri düzenleyen", yaramazlık yapıp adam öldüren bir grup olarak tanımlamaya çalıştı. Ancak sanıklar ifadelerinde böyle söylemediler.

Cinayetin azmettiricisi olduğu öne sürülen polis muhbiri Erhan Tuncel, cezaevinde savcılara verdiği şifahi beyanda, örgüte isim arayışında olduklarını anlatıyordu. Erhan Tuncel, 20 Şubat 2007 tarihindeki savcılarla görüşmesinde şunları söyledi: "Yasin sürekli 'Bir örgüt kuralım, bu örgüte isim bul' diye Tuncay Uzundal'a söylüyordu. Benim bildiğim kadarıyla bir isim bulunamadı."

Diğer bir tutuklu sanık Tuncay Uzundal da 12 Mart 2007 tarihinde Edirne F Tipi Cezaevi'nde savcılarla yaptığı mülakatta örgüte buldukları isimleri anlattı. Uzundal, "2006 ramazan ayından önce evde Yasin, ben, Erhan oturduğumuz zamanlarda 'Bir örgüt kuralım, buna bir isim bulalım. TİKO, (Türk İslam Kurtuluş Ordusu) 'Kıyamet İslam Ordusu' olsun şeklinde konuşmalarımız olmuştur" dedi. Uzundal, ayrıca Erhan Tuncel'in Emniyet'teki görevinden kendisine bahsettiğini belirtirken, "Tuncel bana, Ramazan Akyürek'in kendisi sayesinde yıldız aldığını ve İstihbarat Daire Başkanı olduğunu söylüyordu" dediğini aktarmıştı.

Savcılar Fikret Seçen ve Selim Berna Altay da iddianamede sanıklarla ilgili terör suçlaması yapmış ve şu yorumda bulunmuştu: "Tüm şüphelilerin ortak siyasal ve sosyal görüşleri doğrultusunda ideolojik amaçla hareket ettikleri anlaşılmaktadır... Türkiye'nin imajı ve karşı karşıya bırakıldığı sorunlar dikkate alındığında eylemler sonrası kamu düzeninin ciddi biçimde bozulduğu ve bir iç güvenlik tehdidinin ortaya çıktığı anlaşılmaktadır. Şüpheliler tarafından oluşturulan topluluğun bir terör örgütü olarak

yorumlanması yasaya uygun olacaktır."

Dink'in cinayeti birçok gerçeğin tekrar hatırlanmasına yol açarken, cinayet sonrası gelişmeler tıpkı kendinden öncekiler gibi derinlere giden ilişkileri göstermektedir. Bizzat polisin bilgisi dahilinde işlendiği zaten bilinen cinayete ilişkin ortalığa saçılanlar devletin kanlı yüzünü bir kez daha açığa çıkarmaktadır.

Yasin Hayal'in ırkçı avukatı İşçi Partili

Dink'in davası birçok şeye gebe olacak gibi gözüküyor. Son dönemde mantar gibi çoğalan ulusalcı örgütlenmeler dikkat çekerken tüm bu örgütlerin uyuşturucudan, çocuk pornosuna, silah ticaretinden haraç toplamaya kadar geniş bir yelpazede tanımlanan suç sicilleri ortaya çıkıyor. Mahkemelerde esp gürleyen faşist çeteler en son Dink cinayetinin de davasında boy göstermişti. Cübbeli avukat görüntüsü ile "Hepiniz Ermenisiniz" diye bağırın Yasin Hayal'in avukatı Fuat Turgut'un İşçi Partili olduğu ortaya çıktı. İzmir Barosu'na kayıtlı bir avukat olan Turgut, 6 yıl boyunca yargılanan "Yüksekova Çetesi"nin avukatlığını yaptı. Bu davalardaki açıklamalarından dolayı biri 5, diğeri 7 ay olmak üzere iki kez hapis cezası aldı. Abdullah Öcalan'ın İmralı'daki davasına müdahil oldu. Şehit ailelerini savundu. İmralı duruşmalarında yaptığı şovlarla da sık sık gündeme geldi. Benzer bir şovu Hrant Dink cinayeti davasında da tekrarlayan bu medyatik kafatasçı, duruşma başlamadan önce gazetecilerin bulunduğu bölüme giderek muhabirlere "Hrantçısı, Ermenisi bol olan bir ülke olduk. Ne kadar çok Ermeni var" demişti. Tam o sırada da Hrant Dink'in eşi Rakel Dink ve kızları adliyeye giriş yapmıştı. Avukatın bu ırkçı sözleri üzerine Dink ailesi avukatlarından Ümit Abanoz, "Sen provokatörsün, çıkar cübbeni çık dışarı" diyerek tepki gösterirken Turgut ise, "Hepiniz Ermenisiniz, hepinizde Ermeni pasaportu var" demişti.

DİSK yönetimi safını seçti, hazırola geçti!

DİSK yönetimi, genel seçimleri çok erken bir tarihte gündemine almıştı. Daha ortada seçimlere dair bir tartışma yokken, “AB standartlarında” bir “sol” parti kurarak düzen siyasetinin bu alandaki ihtiyacına yanıt verme misyonuyla harekete geçmiş, 10 Aralık Hareketi denen ucube siyasal oluşum bu çabaların sonucunda ortaya çıkmıştı.

Fakat son aylarda yaşanan hızlı siyasal gelişmeler ve oluşan dengeler Süleyman Çelebi ve ekibinin büyük umutlar bağladığı 10 Aralık Hareketi’ne yaşam şansı tanımadı. Ordu merkezli laik cephe ve AKP gericiliği eksenlerinde oluşan kutuplaşmanın basıncı nedeniyle “AB standartlarında” sol parti kurma projesi ve “solu birleştirme” çabaları sonuçsuz kaldı.

Oluşan dengeler içerisinde iki arada bir derede kalan DİSK yönetimi, bir yandan “sivil generaller”in düzenlediği Cumhuriyet mitinglerinde boy gösterdi, diğer yandan darbe ve provokasyon girişimlerine karşı ilerden tutum almaya çalıştı. Son birkaç aydan bu yana yaşanan gelişmeler, yapılan açıklamalar DİSK yönetiminin ikircikli tutumunu ortaya koymakta idi.

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin 6 Temmuz tarihli son açıklaması, bu ikircikli davranış çizgisinin artık sona erdiğini, DİSK yönetiminin generallerin sözcüsü durumundaki CHP’ye yedeklenerek kendi tercihini yaptığını göstermektedir.

Süleyman Çelebi’nin yaptığı basın açıklamasında kamuoyu ile paylaşılan “2007 seçimleri ve DİSK’in Tavri” başlıklı bildiri metni, Süleyman Çelebi açısından bir “kürküçü dükkanına dönüş” hikayesi olmakla birlikte, Türkiye’deki sendikal hareketin düzen siyaseti karşısındaki konumunu, tutumunu ortaya koyan bir utanç vesikası niteliğindedir.

Bildiriden anlaşıldığına göre DİSK yöneticileri CHP’nin ellerine tutuşturduğu “pusula”yı evirip çevirmişler, uzun uzun incelemişler. Sonunda da “Milletvekili aday listelerinde sol ve sosyal

demokrasinin evrensel ilkelerine uymayan adaylar olmasına, seçim bildirgelerindeki kimi eksiklikleri ve doğru bulmadığımız politikaları tespit etmemize karşın, Türkiye’nin içinde bulunduğu koşullar gözetilerek, Cumhuriyet’in temel ilkeleri temelinde seçime birlikte giren CHP-DSP işbirliğinin işçi ve emekçi halkın kimi ekonomik, demokratik ve siyasi taleplerine programında yer vermesi de dikkate alınarak desteklenmesi”ni kararlaştırmışlar.

Cümlelerin başındaki “Milletvekili aday listelerinde sol ve sosyal demokrasinin evrensel ilkelerine uymayan adaylar olmasına, seçim bildirgelerindeki kimi eksiklikleri ve doğru bulmadığımız politikaları tespit etmemize karşın” sözü kimseyi yanıltmasın. DİSK’in CHP’nin kuyruğuna yedeklenmesinin asıl nedeni CHP ve DSP ikilisinin Türkiye’nin içinde bulunduğu koşullar gözetilerek, Cumhuriyet’in temel ilkeleri temelinde seçime birlikte girdikleri yönündeki inanç ve tespittir. Bu sözler kimseye yabancı değildir. Bu gibi laflar darbe heveslisi generallerin kullanmayı pek sevdiği sözlerdir. Bunlar, darbecilerin siyaset alanındaki temsilcisi olan Deniz Baykal’ın her gün yüz kere tekrarladığı sözlerdir. Bunlar, “sivil generaller” tarafından organize edilen “cumhuriyet mitingleri”nin beylik sloganlarıdır. Ve nihayet bunlar,

DİSK yöneticilerinin, darbe heveslisi generallerin, general eskilerinin karşısında hazır ol durumuna geçmelerinin resmidir.

DİSK’in yayınladığı bildiri metninin söyleyip söyleyeceği tek şey budur. Gerisi, işçi sınıfını da generaller karşısında esas duruşa çağırma tutumunu mazur göstermeye dönük laf cambazlığından başka bir şey değildir.

Örneğin yayımlanan bildiride DİSK yönetimi “Seçim sürecinde toplumumuzu terör, ırkçılık, etnik ve dinsel ayrımcılık üzerinden ayrıştırmak ve çatıştırmak çabaları toplumsal bütünlüğümüzü tehdit ettiği kadar aynı zamanda ülkemizde yaşanan soygun ve sömürüyü gizleyen, dikkatlerden uzak tutmaya yarayan tehlikeli yaklaşımlardır” demektedir. Peki toplumu “terör, ırkçılık, etnik ve dinsel ayrımcılık üzerinden ayrıştırmak ve çatıştırmak” için çalışıp çabalayanlar kimlerdir? Toplum terörize edenler, Kürt ve Türk halkları arasına düşmanlık tohumları ekenler, savaş çığıllıkları atanlar DİSK’in desteklemeye karar verdiği CHP’nin gerisindeki düzen güçleri değil midir?

Bir başka örnek daha verelim. DİSK’in bildirisinde “Yıllardır seçimlerden bir “umut” olarak çıkan siyasal partiler kendilerini seçenlerin taleplerine sırt çevirip IMF ve Dünya Bankası politikalarını sürdürmeye devam ediyor. Bu o kadar alışılmış bir durum ki, bir dizi yorumcu bugün aynı şeyi vurguluyor: “Ülkenin ekonomik gerçekleri var, hangi parti iktidar olursa olsun istikrar programının dışına çıkamaz”. Bu apaçık bir şekilde, emekçilerin taleplerinin bir kez daha görmezden gelineceği anlamına gelmektedir” deniliyor.

Doğru da deniliyor. Fakat bir taraftan bunu söylerken bir taraftan da “CHP-DSP işbirliğinin işçi ve emekçi halkın kimi ekonomik, demokratik ve siyasi taleplerine programında yer vermesi de dikkate alınarak desteklenmesi”ni istemek hangi mantıkla açıklanabilir. CHP’nin açıkladığı programda “işçi ve emekçi halkın” hangi talebi somut biçimde dile getiriliyor? Örneğin İMF ve Dünya Bankası programlarının reddedileceği, dış ve iç borçların ödenmeyeceği türünden tek bir somut satır var mı? “Özelleştirmelere karşıyız, yapmayacağız, yapılanları da iptal edeceğiz” diyebilmiş mi? Çalışma yaşamını cehenneme çeviren kölelik yasasını ortadan kaldırmayı vaat edebiliyor mu CHP? Aynı şekilde CHP’nin ortaya koyduğu “Ulusal sağlık sistemi”nin bugün AKP tarafından uygulanmak istenen “Sosyal Güvenlik Reformu”ndan ne farkı var? Sağlıkta piyalaştırma, özelleştirme uygulamalarına karşı kesin bir tutum alınmadan, özel sağlık kurumlarını ortadan kaldırıp sağlığı tümüyle bir kamu hizmetine dönüştürmeden “işçi ve emekçi halkın çıkarına” bir sosyal politikadan söz edilebilir mi?

Üstelik DİSK yöneticilerinin söylediği doğru da değildir. “İşçi ve emekçi halkın kimi ekonomik, demokratik ve siyasi talepleri”ni pekala CHP dışındaki düzen partilerinin programlarında da görmek mümkündür. Eğitim, sağlık, işsizlik, geçim sıkıntısı vb. konularında söz söylemeyen tek bir parti dahi yoktur. Hepsi de tıpkı CHP’nin yaptığı gibi işçi ve emekçilerin beklentilerini, ihtiyaçlarını istismara dönük soyut, uçuk talepler formüle etme konusunda birbirleriyle yarışmaktadırlar.

DİSK yönetiminin bu açıklaması hakkında çok şey söylenebilir. Çok şey de söylenmelidir. Çünkü bu metin bir utanç vesikasıdır. DİSK yöneticileri bu metin sayesinde 15-16 Haziran direnişçilerinin değil fakat 12 Eylül sonrasında sıkıyönetim komutanlıkları önünde sıraya girenlerin geleneğini sahiplendiğini göstermiştir.

CHP Kürtçe oy avında

Şovenizmde bayrağı en önde götüren ve son dönemde neredeyse MHP’nin kardeş partisi haline gelen CHP oportünizmde sınır tanımıyor. Kürt nüfusun yoğun olduğu yerlerde Kürtçe parçalarla halka seslenen CHP ses araçları, Alevi bölgelerinde de semah parçaları çalıyor.

İstanbul’da Kürt nüfusun yoğun olduğu Kartal, Pendik ve Ümraniye gibi yerlerde seçim otobüsünde Ferhat Tunç’un Kürtçe şarkılarını çalıyor. Olaya tepki gösteren Tunç, CHP’yi mahkemeye vereceğini söyledi. “Bin Umut” Dersim Bağımsız Milletvekili Adayı Şerafettin Halis’e destek olmak için çalışmalarına katıldığını belirten Tunç, “Türkiye’de demokrasinin gelişmesi önünde ciddi engeller oluşturan CHP’nin benim şarkılarımı çalmasını samimiyetsizlik olarak görüyorum” dedi. Birçok yerde kendi parçalarının çalındığına ilişkin kendisine bilgiler geldiğini belirten sanatçı Tunç, şöyle devam etti: “Alevi kitlesinin yoğun olduğu yerlerde ‘Can dostluk’ parçasını çalıyorlar. Yine Kürtler’in yoğun olduğu bölgede Kürtçe

parçalarını çalıyorlar. Benim CHP’ye karşı tutumum ortada. Buna rağmen parçalarımı çalarak oy avcılığı yapmalarını şiddetle kınıyorum. Benim CHP gibi bağınaz bir parti ile en küçük bağım olamaz” dedi. Tunç önümüzdeki günlerde konuyla ilgili yasal yollara başvuracağını kaydetti.

Rüzgar nerden esiyorsa CHP o yana dönüyor. Televizyonda ve meydanlarda Kürtler’e kin kusup ardından Kürtçe parçalar çalan CHP, Erzurum’da da “AKP Erzurum’u Ermenistan’a verecek” afişleriyle oy toplamaya çalışıyor. CHP Erzurum Milletvekili aday Erbaşar Özsoy tarafından hazırlatılan billboardlarda Ortadoğu’nun ve Türkiye’nin mevcut haritası ile BOP’a göre şekillendirilmesi düşünülen iki farklı harita yer aldı. BOP haritasında, Kürdistan, Erzurum’un da aralarında bulunduğu bir kısmı Ermenistan sınırları arasında gösterildi. Üst kısmında “CHP iktidarında devleti böldürmeyeceğiz” yazısının yer aldığı billboardların altına “Erzurumlu sandıkta bunun hesabını sormayacak mı?” yazıldı.

Ülkeyi talan eden hırsız tüccarlardan hesap soralım...

Haramilerin saltanatını yıkacağız!

Türkiye’de her yeni gelen hükümetin yaptığı ilk açıklama önceki hükümeti suçlamak olur. Bu hep böyle olmuştur. AKP’de 2002 seçimlerinde hükümet olduğunda Erdoğan’ın yaptığı ilk açıklama önceki hükümetleri suçlamak oldu. Erdoğan, memleketi

batmış halde bulduklarını, borç ve faiz bütçesi devraldıklarını, önceki hükümetlerin memleketi hep soyduklarını söyleyerek, ülkeyi yeniden inşa edeceklerini ve adalet dağıtacaklarını söylemişti!

Tayyip Erdoğan, hak talep eden işçi ve emekçilere “**Ananı da al git**” diyerek, ya da “**asalak**” olmakla suçlayarak “batmış bir ekonomi devraldıklarını” sürekli hatırlattı. Lakin ardı ardına hükümete çıkarma yapan patronlara, “**Bizim işimiz patronların önündeki mayınları temizlemek**” diyerek, kime nasıl adalet dağıtacaklarını daha ilk dönemlerinde gösterdi.

İşçinin kanı üzerinden büyüyen ekonomi

Nitekim sosyal yıkım programlarına harfiyen riayet eden AKP hükümeti, işçi ve emekçilerden sürekli aldı, yerli ve yabancı sermayenin kasalarını doldurdu. Patronların prim ve vergi borçlarını defalarca affetti. AKP hükümeti daha ilk aylarında patronların önündeki temel dinamiklerden biri olan “Mali Milad”, diğer adıyla “nereden buldun yasasını” tümenden kaldırdı. Böylece kayıt dışılığı ve kara para aklamayı serbest hale getirerek, patronlara “nereden buldun?” sorusunu hiç sormadı.

Tayyip Erdoğan 1993-2002 yılları arasında ortalama yüzde 2,6 oranında büyüyen Türkiye ekonomisinin, AKP ile yüzde 7,3 oranında büyüme başarısı gösterdiğini müjdeliyor! Bu işin ardındaki “sırrı” biz söyleyelim: AKP’nin ilk icraatlarından

biri de, meclisten geçirdiği kölelik yasalarıyla üretim alanlarını patronlar için sınırsız sömürü cennetine çevirmesi oldu. TÜİK’in verilerine göre imalat sanayiinde işçilerin saat başına üretim miktarı (emek üretkenliği) 2002 sonundan 2006 yılına yüzde 30,2 artış göstermiştir. Oysa aynı dönemde reel ücretlerdeki toplam artış, yüzde 3,4’tür. Yani bir yarış atı misali fabrikalarda sırtımıza bindirilen yük AKP döneminde yüzde 30,2 artarken, ücretlerdeki toplam artış (üstelik asgari ücrete yapılan zam oranlarını 6 aydan bir yıla çıkartarak) yüzde 3,4 oldu. Yani sadece terimizden değil, kanımız ve canımız üzerinden büyüyen bir ekonomi AKP’nin eseri oldu!

İstanbul’un parsel parsel talan edilmesi

AKP’nin 4,5 yıllık icraatı boyunca dış borç stoku 130,1 milyar dolardan 206,5 milyar dolara ulaştı (toplam 76,4 milyar dolar).

Deniz-ırmak ve göl kıyıları, sulak-mera ve ormanlar talan edilidi. İstanbul “rantsal dönüşüm projesi”ne göre parsellendi.

AKP’nin 4,5 yıllık dönemi boyunca İstanbul’un dört bir tarafındaki ana yollar ve kaldırımlar defalarca sökülüp yeniden döşendi. Bostancı-Dudullu hattı, Taksim-Beyoğlu güzergahı, Edirnekapı-Sultançiftliği hattı, Küçükçekmece-Bakırköy hattı yaz-boz tahtasına çevrildi.

Beykoz’da inşa edilen Acarİstanbul gibi yerler için ağaçlar kesildi, ormanlar talan edildi.

İstanbul’u 14 yıldır yöneten “Tayyip Erdoğan, Ali Müfit Gürtuna, Kadir Topbaş” kenti soyuyor. İki dönemdir İstanbul’a ve İstanbul’un işçi-emekçilerine talan ve yıkımdan başka bir şey sunmayan bu asalak tüccarlar, bu dönem hükümet olmanın verdiği avantajlarla daha büyük soygunlara imza attılar. Bir taraftan ceplerini doldururken, diğer taraftan işçi-emekçilere düşmanlıkta, sermayeye uşaklıkta sınır tanımadılar.

Sınıfa karşı sınıf savaşı

AKP hükümeti ile insan yaşamının temel ihtiyacı olan sağlık, eğitim tamamen paralı hale getirildi, emeklilik yaşı 68’e, prim gün sayısı 9 bin güne çıkarıldı. Böylece sadece emekçilerin geleceği değil, çocuklarımızın geleceği de çalındı. Hal böyle iken işçi ve emekçiler 1 kg şekerin, 1 kg çayın hesabını yaparak AKP’yi değerlendiriyor. Tabii tüccar kurnazlığıyla Tayyip ve müritleri seçim kampanyasını bu anlayışla yürütüyor.

Sorundan beslenenler, sorunu çözemezler. Ortaçağ zihniyetli ve sermaye uşağı bu tüccar takımı yeniden hükümet olmazlarsa “kriz” çıkacağı, istikrarın bozulacağı yalanını söylüyor. İşçi ve emekçilere “birlikte başardık yarım bırakma” diye seslenerek bir 5 yıl daha hükümet olmak istiyor. Yani emekçilere “Biz saldırdıkça siz koyun sürüleri gibi boyun eğdiniz. Biz 5 yıl boyunca kanımızı içtik, ezdik, sömürdük ses çıkarmadınız. 5 yıl daha sizi ezme ve sömürme istiyoruz, bize oy verin” diyorlar.

İstikrar dedikleri şey, sermaye devletinin işçi-emekçileri sınırsız bir şekilde sömürme istikrarıdır. Bu tüccar takımına, tüm düzen partilerine, sermaye devletine işçi-emekçilerin vereceği tek yanıt mücadele olmalıdır.

Ordu kiralık katil arıyor!

Ordu Kürdistan’daki savaşı profesyonel ordu ile sürdürme kararı aldı. Arka arkaya gelen asker cenazelerine ve standart eğitim ile gerilla savaşının karşısına çıkartılan askerlerin başarısızlıklarına gösterilen tepkinin ardından ordu savaşı profesyonel kadrolarla sürdüreceğini söyledi.

Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt’la Kara Kuvvetleri Komutanı Org. İlker Başbuğ’un geçen hafta Isparta Eğirdir’de düzenledikleri basın toplantısında ayrıntılı olarak açıklanan ‘profesyonel ordu’, TSK’nın organizasyonunda köklü bir değişim anlamına geliyor. Ordu bunu hiçbir yere danışmadan adeta kendi iç meselesiymiş gibi değerlendirip sonuca bağlamış gözüküyor. Bu köklü değişim temelde bir anayasa değişikliği içeriyor olmasına rağmen ordunun konuya siyaseti hiç karıştırmaması bu yeni yönelimin açıkça Kürt halkına yönelik özel bir önlem olduğunu ortaya koyuyor. Özel harekât timleri eliyle yapılanlar düşünüldüğünde kirli savaşa özelleşmiş askerlerin yapacakları konusunda yeterli bir zihin açıklığı oluşuyor.

Zaten ordu da bu yeni yönelimi ayrıntılı olarak açıkladığı basın toplantısında hedeflerinin “terör” olduğunu açıkladı. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt ile Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral İlker Başbuğ’un düzenledikleri basın toplantısında Türk Silahlı Kuvvetleri’nin “terörle mücadele” yapılanmasında köklü bir değişikliğe gidileceği açıkladı. PKK’ye karşı yürütülen operasyonların en ön saflarında yer alan komando tugaylarında 2009 yılından itibaren yalnızca profesyonel kadrolar görev yapacak.

Askerliğini yedek subay ve er olarak yapan yükümlüler ise cepheye sürülmeyecek.

Eğirdir Dağ Komando Okulu’nda düzenlenen basın toplantısında, halen TSK’de profesyonel olarak görev yapan Özel Kuvvetler ve Jandarma Özel Harekât kadroları olduğunu bildirilirken. Başbuğ, önümüzdeki yıllarda komando tugayının da profesyonel askerlerden oluşması için hazırlıkların sürdürüldüğünü açıkladı. Başbuğ, “*Bizim esas operasyonlarımızı komando tugaylarımız yapıyor. Komando tugayını yüzde yüz profesyonel hale getireceğiz. 6 tugay profesyonel olacak. Bu tugayda erbaş ve erler yer almayacak. Profesyonel olmasını sağlamamızın nedeni devamlılık sağlamak. Önümüzdeki yıl Mayıs ayından itibaren başlayacağız eğitime. 2009 yılı Mayıs ayına kadar erbaş ve er kalmayacak komando tugayında*” dedi.

TSK personel alımı için ilan verdi

Bu değişikliği kendi inisiyatifi ile yaptığı görülen TSK soruna ilişkin bütçe tartışmasını bile önemsemiyor görünüyor. Kara Kuvvetleri Komutanlığı’nın internet sitesinde yer alan duyuruda piyade, tankçı, hava savunma ve muhabere sınıflarında “Uzman Erbaş” alınacağı belirtildi. Duyuruda, “Uzman Erbaş” olarak istihdam edilecek personelin özellikle “savaşan” kademeler için isteniyor olması dikkat çekti. Ordu açıktan kendine kiralık katiller arıyor. Besleyip büyüteceği ve öldürmeye göndereceği askerler arıyor!

Petkim'in özelleştirilmesi ve ötesi

PETKİM'in özelleştirilmesi için gerçekleştirilen ihale tamamlandı. PETKİM'in yüzde 51 hissesi 2 milyar 50 milyon dolara TransCentralAsia Petrochemical Holding Ortak Girişimi'ne satıldı. Sermaye piyasasında "satışın çok iyi bir fiyata yapıldığı" yazıları birbirini kovaladı. Daha önce üç kez satışa çıkarılan PETKİM'in nihayet satılması sermaye cephesini sevince boğdu.

PETKİM ihale süreci, 20 Ocak 2003 tarihinde yayımlanan ilan ile başladı. Son teklif verme tarihi olan 2 Nisan 2003'te 5 yatırımcıdan teklif alındı. 6 Haziran 2003 tarihinde yapılan ihaleyi Standart Kimya Petrol Doğalgaz Sanayi ve Ticaret AŞ kazandı. Ancak, Standart Kimya'nın, Özelleştirme Yüksek Kurulu tarafından verilen süre içerisinde yükümlülüklerini yerine getirmemesi sonucunda, PETKİM ihalesi iptal edildi. PETKİM'in yüzde 88.86'sına tekabül eden İdare Hissesi'nin blok satış yöntemiyle özelleştirilmesi amacıyla 26 Ağustos 2003 tarihinde yeniden ihaleye çıkartıldı. Yeterli teklif verilmemesi nedeniyle özelleştirmeciler muradına eremedi.

PETKİM ihalesinin yapıldığı Swiss Otel etrafında işçilerin eylemi nedeniyle yoğun önlem alındı. Hatta bir gün öncesinden sokak trafiğe kapatılırken, işçileri otele yaklaştırmamak için iki zırhlı araç da otel önünde tutuldu. Bunun yanı sıra işçiler için ayrıca barikatlar oluşturuldu.

PETKİM'in önemi....

PETKİM gerek üretim kapasitesi, gerekse üretim zincirinde tuttuğu yer bakımından Türkiye'deki petrokimya sektörünün belirleyici işletmesidir. Örneğin PETKİM'in bünyesindeki Aliğa tesislerinin, kapasite kullanım oranı ve üretkenliği çok yüksektir. PETKİM, yetişmiş nitelikli işgücü ve üretim ile Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşlarından bir tanesidir. Üretim yaptığı alanlarda ülke ihtiyacının yüzde 30'unu tek başına karşılamaktadır.

Emperyalist tekeller bağımlı ülkelerde kamu eliyle petro-kimya yatırımları yapılmasına her zaman karşı çıktılar. Fakat '70'li yıllardan itibaren Türkiye dahil bir dizi ülkede petro-kimya tesisleri kuruldu. Doğal olarak bu tesisler emperyalist tekellerin pazarlarını daralttılar.

TÜMTİS: Sendika hakkı engellenemez!

TÜMTİS 7 Temmuz günü, Bursa Büyükşehir Belediyesi kuruluşu olan BURULAŞ'a ait otobüslerde çalışan işçilerin sendikalaşması üzerine karşı karşıya kaldıkları saldırıları protesto eden bir basın açıklaması yaptı. Yapılan açıklamada BURULAŞ'ın Bursa Deniz Ulaşım AŞ'ye kiralandığı belediye otobüsleri ile şehir içi toplu taşıma işi, Deniz Ulaşım AŞ tarafından alt işveren olarak Evin Taşımacılık şirketine verilmiş olmasına karşın Büyükşehir Belediyesi'nin şirketin yaptıklarından sorumlu olduğu vurgulandı. Açıklamada ayrıca Evin Taşımacılığın işçileri sendikadan istifaya zorladığı, 3 işçinin Adapazarı'na sözleşmeye aykırı olarak sürgün edildiği belirtilerek, bu ve benzer saldırılara karşı hukuki ve meşru hakların kullanılacağı belirtildi. 192 işçiden 182'sinin sendikaya üye olduğu ve yetki başvurusunun bakanlığa yapıldığı bildirildi.

Bursa/Kızıl Bayrak

Dünyada petro-kimya pazarına Mobil-Exxon, Shell, BP, Amoco, DOW-Union, BASF, Carbide gibi tekeller hakimdir. Bu listeye bakınca PETKİM'in özelleştirilmesinden kimlerin nemalandığı ortadadır. Petro-kimya, petrole dayalı bir endüstri koludur. Petrol rafinerilerinden gelen yarı işlenmiş petrol, boru hatlarıyla gelen doğal gaz, petro-kimya tesislerinde sayısız kimyasal işlemden geçirilerek sanayinin her kolu için çok çeşitli hammadde ve ara mallar üretilir.

Her çeşit plastik, sentetik elyaf ve kauçuk türleri, bunların yanı sıra boya, deterjan ve araç lastiği yapımında kullanılan maddeler, ayrıca günlük yaşamda kullandığımız daha pek çok şey petro-kimyanın ürünleri arasındadır. Petro-kimya tesislerinde üretim yapılmaması demek hemen her sektörde pek çok fabrikanın hammaddesiz kalması demektir. Yani petro-kimya temel bir sektördür. Bu anlamda PETKİM'i satın alan tekeller aynı zamanda sektörde üretim yapan birçok fabrikanın denetimini ele geçirme fırsatını da yakaladılar.

Durdurulamayan özelleştirmeler sadece yıkım getirdi...

Özelleştirme, sermayenin dünya ölçeğinde uygulamaya soktuğu, neo-liberal saldırıların parçasıdır. Sermaye özelleştirme saldırısıyla 1970'li yıllardan beridir süren yapısal krizlerin faturasını emekçi yığınlar ödetmeyi, işçi sınıfının yüzyılın başından bu yana edindiği kazanımlara el koymayı ve bu arada bütün dünyayı emperyalist tekellerin çıkarları çerçevesinde yeniden yapılandırmayı amaçlamaktadır.

Özelleştirme saldırısı, ülkemizde kesintisiz olarak 20 yıldır sürüyor. Şimdiye kadar gerçekleştirilen özelleştirmeler emek cephesi açısından büyük tahribatlara yol açmıştır. Özelleştirilen kuruluşların tümünde üretim azalmış, işçilerin payına, düşük ücret, örgütsüzlük düşmüştür. Emegün toplumsal kesimleri ürünlere daha çok para vererek sahip olabilmişlerdir. Özelleştirilen yerlerde kural dışı çalışma, kural haline gelmiştir. Taşeronlaştırma ve esnek çalışma yöntemleri pervasızca uygulamaya sokulmuştur.

İşçilerin fabrikaya ortak edilmesi, sermayenin tabana yayılması gibi söylemlerin işçileri aldatmak için ortaya atılmış yalanlar olduğu ortaya çıkmıştır. Özelleştirme süreçleri tam bir yağma ve yıkım süreci olarak işletilmiştir. İşçi sınıfının emeği ile yarattığı değerler büyük bir pervasızlıkla sermayeye peşkeş çekilmiştir.

Bugün özelleştirme saldırısını gerçek anlamda püskürtmenin koşulu devrimci bir sınıf hareketinin,

birleşik-militan bir mücadele hattının geliştirilmesinden geçmektedir. Fakat mevcut durgunluğu kırarak, sınıfın güç ve olanaklarını harekete geçirecek olan da bir kıvılcımdır. Özelleştirme saldırısına karşı kurulacak bir barikat, çakılacak güçlü bir kıvılcım, tepkili bir bekleyiş içerisinde olan işçi ve emekçi kitlelerinin harekete geçmesini kolaylaştırabilir. Hiç şüphe yok ki böylesi bir hareketlenme devrimci bir sınıf hareketini geliştirmek için gerekli imkanların da bugünkü durumda kıyaslanamaz ölçüde artması anlamına gelecektir.

Petrol-İş'in tutumu...

İhale ile ilgili açıklama yapan Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın "Ne yazık ki bu görüntü, Türkiye'nin sahipsiz olduğu görüntüsünü ortaya koyuyor. İhalenin iptali için dava açacağız" dedi. İşte bu kadar!

Bu açıklama Petrol-İş'in PETLAS, POAŞ ve TÜPRAŞ özelleştirmelerindeki kötü pratiğini pekiştiren niteliktedir. Bir parça da olsa işçilerin mücadele eğilimlerine yanıt verme geleneğinin gerisine düştüğünün acı itirafıdır. İşçilerin sendika yönetimini zorlayan militan bir tutum almaması durumunda, Petrol-İş'in çözümü, mahkemede arama tutumu değişmeyecektir.

İşçilerin PETKİM'in özelleştirilmesi ve tekellere devri konusunda ortaya koyacağı tutumun, Petrol-İş yöneticilerinin yaklaşımında belirleyici olacağı açıktır. Özelleştirmeye karşı mücadelede sendikalarını kullanabiliyor olmaları PETKİM işçilerinin başka bir avantajıdır.

PETKİM mevzisini korumak için topyekûn mücadeleye...

PETKİM'in yağmacılardan kurtarılması sadece PETKİM işçilerinin sorunu ve görevi değildir. Özelleştirme saldırısına karşı işletmeler temelinde militan direnişler ortaya konulması tek başına yağmacıları püskürtmeye yetmiyor.

PETKİM işçisi özelleştirme karşıtı mücadelesini, özde petro-kimya sektörü ve özelleştirmenin muhatabı diğer sektör ve kuruluşlar da çalışan işçilerin, genelde işçi sınıfının gündemine taşınmalıdır. Eylemli dayanışmanın örgütlenmesi için kendi cephesinden azami çaba sarf etmelidir. Zira özelleştirme karşıtı mücadelenin işçi sınıfının tüm bölükleri tarafından sahiplenilmesi, sınıf dayanışmasına konu edilmesi, saldırıların püskürtülmesinde belirleyicidir.

BDSP'nin seçim faaliyetlerinden...

Kartal

Şahintepe

Esenyurt

İstanbul:

Sultanbeyli ve Samandıra'da seçim faaliyeti

Sultanbeyli ve Samandıra'da seçim faaliyetimize devam ediyoruz.

8 Temmuz günü Ahmet Yesevi Mahallesi'nde maden işçilerinin mücadelesini anlatan "Maden" adlı filmin açık havada gösterimini yaptık. Davetiye ve afişlerle etkinliğin duyurusunu yaptık. Saat 21.00 de başlayan film gösteriminden önce 1. bölge bağımsız Sosyalist milletvekili adayımız N. Şafak Özdoğan bir konuşma yaptı. Konuşmasında seçimleri, işçi sınıfı ve emekçilerin devrimci mücadelesinin örgütlenmesinin bir imkanı olarak değerlendirdiklerini ve bu vesileyle kurtuluşun devrim ve sosyalizmde olduğunu anlatmak için seçimlere girildiğini ifade ederek herkesi mücadeleye çağırdı.

Saat 22.00 sıralarında "şikayet" üzerine devletin kolluk güçleri geldi. Film gösteriminin "yasak" olduğu gerekçesiyle gösterimi engellemek istediler. Bizler film gösterimimizin seçim propagandası olduğu için engellenemeyeceğini söyledik. YSK'yı arayıp soracaklarını söyleyerek beklemeye başladılar. Polis YSK ile görüştiklerini ve gösterim bitirilmediği takdirde müdahale edeceklerini söyledi. Teşhir konuşması yaparak film gösterimine son verdik.

9 Temmuz günü Başaran Mahallesi'nde film gösterimi gerçekleştirdik. Ön çalışmasını güçlü yaptığımız etkinliğimize 75 kişi katıldı.

Samandıra seçim büromuzda ise 10 Temmuz günü seçimlerle ilgili bir söyleşi gerçekleştirdik. Etkinlik öncesinde BDSP imzalı önlüklerle 12 kişilik bir ekiple 300'den fazla evi kapı kapı gezerek seçim bildirimimizi dağıttık, etkinliğe çağrı yaptık.

"Seçim arifesinde sahte saflaşmalar" başlığıyla düzenlediğimiz söyleşi oldukça canlı geçti.

Seçim öncesinde yaratılan laik-anti laik, Türk-Kürt kamplaşmalarının perde arkasında yatan nedenler anlatıldı. İşçi-emekçi kesimlerin alması gereken tutum ifade edildi. Katılımcıların söz alarak düşüncelerini ifadesi etmesi ve soru sorması üzerine tartışmalar derinleştirildi. Kürt sorunundan reformist harekete kadar genişleyen tartışmalarda emekçiler işçi sınıfının devrimci programı etrafında kenetlenmeye, devrim ve sosyalizm mücadelesine güç katmaya çağrıldı.

Söyleşide emekçilerle birlikte bölgede oldukça etkili olan gerici siyasi platformları tartışmış, işçi-emekçileri kendi bayrağı altında mücadeleye çağırış olduk. Söyleşiye 30 kişi katıldı.

Sultanbeyli BDSP

Topselvi'de emekçilere ulaşıyoruz!

Geçtiğimiz haftasonu Topselvi seçim büromuzun açılışıyla belli bir tempo kazanan seçim çalışmamız yine geçtiğimiz hafta boyunca hem propaganda ve ajitasyon hem de kitlelerle buluşan etkinliklerle daha da güçleniyor.

2 Temmuz Pazartesi günü sabah saatlerinde Şehli Sanayi havzasında işçilerin yoğun olarak kullandıkları geçiş güzergahlarına seçim bildirimimizi dağıttık. 2 Temmuz etkinliği için hazırlık yaptık.

3 Temmuz Salı günü Aydos-Sülüntepe semtlerinde oturan işçilerin sabah yürüyüş güzergahına dağıtım yaptık. Öğle saatlerinde ekiplere ayrılarak 2 Temmuz etkinliği için davetiye dağıtımını ve afiş yaptık. Kurtköy'deki fabrikalara iş çıkışlarında bildirimlerimizi ulaştırdık. Pendik Esenler Mahallesi'nde yapılacak aday tanıtım toplantısı için mahallenin emekçilerinden ve gençlerinden oluşan 10 kişiyle bir hazırlık toplantısı yaptık.

4 Temmuz Çarşamba günü 2 Temmuz etkinliğinin davetiyelerini ulaştırdık. Mahallede topluca gazete satışına çıktık. Mahallede emekçiler gazetemizle ilk kez karşılaştılar.

5 Temmuz Perşembe günü sabah Topselvi E-5 güzergahından fabrika servislerine giden ve emekçilerin yoğun olarak bulunduğu Keresteciler durağında bildirimimizi işçilere ulaştırdık. Faaliyetimiz Ramazanoğlu ve Hacılar Mahallesi dağıtımlarıyla devam etti. Dağıtımımız sırasında Kurtköy'deki fabrikalarından birine daha bildirimimizi ulaştırdık.

Genç işçi toplantısı: Seçim vesilesiyle ilk ev toplantımızı Pendik'te genç işçilerle yaptık. Türkiye işçi sınıfının durumunu ve özellikle sınıfımızın dinamik yapısını oluşturan genç işçilerin sorunlarını kısaca özetledik. Seçimlere işçi sınıfının temsilcileri olarak, sınıfın temel hak ve özgürlükleri ifade etmek için girdiğimizi ve seçim çalışmamızın işçi sınıfını örgütlü mücadeleye çağrı anlamına geldiğini ifade ettik. Genç işçiler sözaldığında onlar da benzer sorunları dile getirdiler.

6 Temmuz Cuma günü sabah saatlerinde yine işçi güzergahına dağıtım yaptık. Sülüntepe Mahallesi'ne bildirimimizi dağıttık. Genel olarak olumlu tepkilerle karşılaştık. Akşam saatlerinde aday tanıtım toplantısı yaptık. Açılış konuşmasıyla başlayan toplantıda Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun devrimci sosyalist adayını N. Şafak Özdoğan bir konuşma yaptı. Bol keseden vaadde bulunmayacağını söyleyen Özdoğan, işçi ve emekçi düşmanı yasalardan ve

yapılan özelleştirmelerden bahsetti. Bağımsızlık ve "vatan-millet" edebiyatı yapan düzenin militarist aygıtı ordunun bile OYAK'ı emperyalist tekelere sattığını belirterek hiçbir düzen partisinin ülkenin emperyalistler tarafından yağmalanmasına karşı çıkmadığını belirtti. Düzen ve düzen partilerinden hesap sorma çağrısı yaptı.

Yaklaşık iki saat süren toplantıda birçok soru soruldu ve katılımcılar tarafından da çeşitli görüşler ifade edildi. Mevcut düzen siyasetçilerinin kirlenmiş kimliklerine duyulan güvensizlik ve umutsuzluk emekçilerin sohbetinden yansıyan en önemli vurguydu. Ev toplantısı olarak kurgulanan ancak katılımın yoğun olması nedeniyle bahçede yapılan toplantıya 70 kişi katıldı.

7 Temmuz Cumartesi günü tersanelerde gazete dağıtımını yaptık. Öğlen saatlerinde kadın toplantısı için Kurfalı Mahallesi'ne gittik. Toplantımızı bir kadın arkadaşımızın evinde gerçekleştirdik. Adayımız söze kendini tanıtarak başladı. Ülkenin siyasal gündemini anlatarak yaşadığımız yoksul hayatın birinci dereceden sorumlusu olanlar arasında düzen partilerinin olduğunu söyledi. Onlara oy vermemek gerektiğini tam tersine herbirinden bizlere bu çekilmez dertleri ve yaşam zorluklarını yaşattıkları, patronlara uşaklık yaptıkları için hesap sormak gerektiğini ifade etti, mücadele çağrısı yaptı.

Gün içerisinde ayrıca Kaynarca Kavakpınar Mahallesi'nde de seçim bildirimimizi dağıttık. Genel olarak Alevi ve Kürt emekçilerinin yoğunlukta oturduğu mahallede bildirimlerimiz ilgiyle karşılandı. Kimi emekçi aileleri seçim bildirimimizi tartışmak için bizleri evlerine davet ettiler. Yol üstünde karşılaştığımız insanların bir kısmıyla da kısa sohbetler gerçekleştirdik.

Akşam saatlerindeyse hafta içi gazete verdiğimiz 4 ev ziyaret edildi. Bu evlerde de seçimlerle ilgili çeşitli tartışmalar yapıldı ve BDSP'nin seçim platformu tanıtıldı.

Pendik-Topselvi Seçim Komisyonu

Karlıktepe'de emekçilerle kucaklaşma!

Devrimci seçim faaliyetimiz tüm coşkusıyla sürüyor. Faaliyet yürüttüğümüz alanlarda emekçilerin yoğun ilgisiyle karşılaşıyoruz. Karlıktepe Mahallesi'ndeki seçim büromuz ilgi odağı olmaya devam ediyor. Gün boyu büromuzu ziyaret eden işçi ve emekçilere seçim politikalarımızı anlatıyoruz. Seçim komisyonu olarak haftalık toplantılarımıza devam ediyoruz. Faaliyetimizi planlıyor, kitle

çalışmasında karşılaştığımız sorunlarımızı, eksiklerimizi ve hatalarımızı tartışıyor, çıkardığımız sonuçlar üzerinden yeni yön ve yöntemler belirliyoruz. Seçim vesilesiyle belirlediğimiz bir takım alanlara faaliyetimizi taşıırken yeni girmekte olduğumuz bu alanlarda gördüğümüz ilgi ve kitlelerin bizleri sahiplenmesi gücümüze güç katıyor, tempomuzu daha da artırıyor. Gün gün belirlediğimiz program çerçevesinde hemen her gün yüzlerce emekçiyle biraraya geliyor, sosyalizm için militan bir savaşa çağrı yapıyoruz. Büroda kitle etkinlikleri düzenliyoruz. Yanısıra dışarıya dönük ev ve kahve toplantıları yapmaya çalışıyoruz.

Her Perşembe film gösterimi yapıyoruz. 5 Temmuz akşamı ikinci film gösterimimizi gerçekleştirdik. Gösterimden önce Esentepe Onur Market'in önünde seçim bildirimimizi dağıttık. Daha sonra "Amerikancı, İMF'ci düzen partilerine oy yok! İşçi sınıfının

devrimci adaylarını destekle!/BDSP" imzalı afişlerimizi seçim büromuzun olduğu caddede boydan boya yaptık. Afişimizi her faaliyetimiz sırasında patronun saldırgan tutumuyla karşımıza çıktığı Aldem Fabrikası'ndan başladık. Kısa bir süre sonra polis yanımıza geldi ve "afiş yapmanın yasak" olduğunu söyledi. Bunun üzerine başlayan tartışma polisin yoldaşımızın üzerini aramak istemesiyle daha da gerginleşti. Ancak bizim gösterdiğimiz net tutum karşısında geri adım atmak zorunda kaldılar. Biz de afişlerimize kaldığımız yerden devam ettik.

6 Temmuz günü tekrar afişlerimizle bölgeyi donatmak için erkenden yola çıktık. Kartal sanayi bölgesine afişlerimizi yapmaya başladığımız sırada polisler yanımıza gelerek bizleri engellemeye çalıştı. "Afişleri rastgele yerlere vuramayacağımızı" söyleyerek faaliyetimizi engellemeye çalıştılar. Biz de bütün partilerin "rastgele" her yere afiş yaptıklarını,

onları neden engellemediklerini sorduk. Bu tutumun keyfi olduğunu ve afişlemeye devam edeceğimizi söyledik. Polisin kötü davranışlarına sert bir tutumla karşılık verince gerilimin dozajı bir kez daha arttı. Ancak geri adım atmadığımızı görünce bir kez daha geri çekildiler. İkinci engelleme girişiminin ardından sanayinin çevresini, belediye şantiyesi, Mimaysan, Efes, Adel Kalemcilik civarını yoğun olarak afişledik.

Aynı gün Kartal merkeze indik. Düzen partilerinin cirit attığı Kartal'ın merkezi noktalarına afişlerimizi yaptık. Saat 17:00'de Kartal merkezde gazete satışı gerçekleştirdik. Gazete satışımızı ajitasyon ve konuşmaları eşliğinde yaptık.

6 Temmuz günü Tuzla Tersanesi'ndeydik. Burada ajitasyon konuşmaları eşliğinde gazete satışı yaptık. Daha sonra afişlerimizle emekçilere seslenmek için Tuzla-Yayla Mahallesi'ne gittik. Kürt illerinden gelen emekçilerin yoğun olarak oturduğu semtte emekçiler bir kez daha faaliyetimizi ilgiyle karşıladılar. Daha sonra Pendik Güzelyalı ve Ahmet Yesevi Mahallesi'ne geçtik. Burada son duraktan itibaren cadde boyunca afiş yaptık. Topuz Market civarı ve merkezi trafuyu afişledikten sonra Kartal büromuza dönerek buradan Karlıktepe'ye geçerek gazete satışı gerçekleştirdik.

8 Temmuz günü Karlıktepe seçim bürosunda gençlik toplantıları gerçekleştirdik. Toplantılarımız vesilesiyle Karlıktepe Mahallesi'ndeki genç dostlarımızla 16 Temmuz'daki etkinliğin çağrısını ve nasıl güçlendirebileceğimizi konuştuk. Gençlik olarak geleceksizliği vurgulayan bir hatla 16 Temmuz'daki aday tanıtım şenliğine çağrı yapmayı kararlaştırdık.

Kartal Karlıktepe Seçim Komisyonu

Sosyalist aday tersane işçileriyle!

Tersane İşçileri Birliği olarak seçim çalışmalarımız hızlanarak devam ediyor. Seçim gündemli bildirilerimizi tersane işçilerine ulaştırdık.

6 Temmuz günü Aydıntepe Tren İstasyonu'nda TİB imzalı seçim bildirilerimizle Tersane işçilerine seslendik. 7 Temmuz günü saat 7:00'de İcmeler Tren İstasyonu'nda bildirilerimizi dağıtmaya devam ettik. Tersane işçilerini işçi sınıfının bağımsız sosyalist adayını desteklemeye çağırdık. Amerikancı düzen partilerine oy vermeme, hesap sorma çağrısı yaptık.

8 Temmuz akşamı bağımsız sosyalist milletvekili adayımız N. Şafak Özdoğan'ın da katılımıyla gurbetçi tersane işçilerinin kaldığı evde bir toplantı yaptık. **Tersane İşçileri Birliği** adına yapılan konuşmada seçimden seçime tersane işçilerini hatırlayan düzen partilerinden hesap sorma çağrısı yapıldı. Daha sonra konuşma yapan N. Şafak Özdoğan seçimlerde neden aday olduğunu anlattı. Tersane işçilerinin yaşadığı kuralızsızlığa, ağır çalışma koşullarına, hak gasplarına vurgu yapan Özdoğan, sınıfı ilgilendiren her gündemde yaptıkları mücadele çağrısını seçimler vesilesiyle bir kez daha yaptıklarını ifade etti.

İşçilerin barınma sorunuyla ilgili sorular sorması üzerine sözü alan Tersane İşçileri Birliği'nden bir arkadaşımız bu sorunun nasıl çözüleceğini anlattı. Eğer tersane işçileri olarak sorunlarına sahip çıkmazlarsa, kararlılıkla mücadele etmezlerse haklarını alamayacaklarını, birlikte olunursa güç olunabileceğini canlı örneklerle anlattı.

Canlı tartışmaların yaşandığı toplantıya yaklaşık 100 işçi katıldı. Toplantı bitiminde alt kattaki tersane işçilerinin daveti üzerine 30 kadar işçiyle sohbet ettik. Sohbetinde seçimler, tersane işçilerinin sorunları ve çözüm yolları gündeme geldi. Burada da canlı bir tartışma ortamı yaşandı. Bizler kapitalizmi teşhir ederken sosyalizmin işçi ve emekçilere, ezilen halklara ne getireceğini, sosyalizmin neden ihtiyaç olduğunu örneklerle anlattık.

Tersane İşçileri Birliği

BDSP: "Devlet terörüne boyun eğmeyeceğiz!"

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) 11 Temmuz günü Şirinevler Meydanı'nda yaptığı basın açıklamasıyla, BDSP'nin seçim çalışmasına dönük polis saldırısını ve gözaltı terörünü teşhir etti. İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Hüseyin Temiz'in seçim propaganda faaliyetini yürüten BDSP aktivistleri 10 Temmuz günü saat 17.00 sularında Şirinevler Meydanı'nda gerçekleştirdikleri seçim bildirgesi dağıtım sırasında kolluk güçlerinin gözaltı terörüne maruz kaldılar. BDSP'lilere biber gazlarıyla saldıran kolluk güçleri 10 kişiyi kelepçeleterek gözaltına almak istedi. Devlet terörüne karşı direnen BDSP'lilere azgınca saldıran polis 10 kişiyi Kocasinan Karakolu'na götürdü. Gözaltı muamelesi akşam geç saatlere kadar sürdü.

BDSP'liler saat 12.00'de "**Baskılar bizi yıldırılmaz!/BDSP**" pankartı açtılar. Eylemde **İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Hüseyin Temiz** bir konuşma yaptı.

"Gelin bizi gözaltına alın ve uşaklığımızı bir kez daha gösterin!"

Temiz, "Bugün, seçim çalışmamızı engellemeye dönük bilinçli bir tutum var ve bu tutum anti demokratiktir. Oysa YSK seçim çalışmamızı yapabileceğimizi söylüyor. Şu anda meydanı görüyorsunuz. Meydanda birçok siyasi partinin flamaları ve pankartları var ama bize gelince bunu engelliyorlar. Bu saldırı bilinçli bir saldırdır. Çünkü biz Petkim'in satışına karşı çıkıyoruz. ABD ve AB emperyalizmine bu ülkede karşı çıkıyoruz. Biz, işçi ve emekçilerin insanca yaşamaları için mücadele çağrısı yapıyoruz. Gençliğimiz okusun, kadınlarımız hak eşitliği alsın diyoruz. NATO üsleri kapatılsın diyoruz. Tüm bunlara karşı polis bizlere 'böyle yapmayın, Petkim'in satışına evet deyin!' diyor. Şimdi bir kez daha Petkim'in satışına, ABD emperyalizmine hayır diyoruz gelin bizi gözaltına alın ve Amerikan emperyalizmine uşaklığımızı bir kez daha gösterin" dedi.

Temiz'in düzenin kolluk güçlerinin azgınca saldırısını teşhir ettiği konuşmasının ardından basın metnini BDSP adına E. Duygu Çağlar okudu. Yapılan açıklamada 22 Temmuz seçimlerine katılan düzen partilerinin hepsinin Amerikancı, İMF'ci

oldukları söylendi.

"Devrimci seçim faaliyetimiz engellenemez!"

"Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak işçi ve emekçilere gerçek çözümü göstermek, temel hak ve özgürlüklerimiz için devrimci sınıf mücadelesini büyütmek, devrim ve sosyalizm mücadelesine çağrı yapmak için seçimlere bağımsız sosyalist adaylarla katlıyoruz. Düzene karşı devrimin ve sosyalizmin bayrağını yükseltiyoruz. Devrimci seçim faaliyetimize tahammül edemeyen devletin kolluk güçleri kendi yasalarını dahi hiçe sayarak keyfi bir şekilde çalışmamızı, işçi ve emekçilerle buluşmamızı engellemeye çalışıyorlar. Çünkü korkuyorlar! İşçi ve emekçilerin örgütlenmesinden, bilinçlenmesinden, mücadeleyi yükseltmesinden, bu sistemden hesap sormasından korkuyorlar" sözlerine yer verilen açıklamamın son bölümünde; BDSP'nin yürüttüğü devrimci seçim faaliyeti boyunca İstanbul'un farklı semtlerinde keyfi polis engellemelerine karşı mücadelenin süreceği, hiçbir gücün devrimci seçim faaliyetini engelleyemeyeceği ifade edildi.

Eyleme kızıl bayraklarıyla katılan BDSP'liler "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Kahrolsun sermaye diktatörlüğü!", "Baskılar bizi yıldırılmaz!", "Söz, eylem, örgütlenme hakkımız engellenemez!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganlarını coşkuyla haykırdılar. Eyleme, yaklaşık 30 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Gülsuyu'nda emekçilere seçimlere bakışımızı anlattık!

Gülsuyu seçim bürosunda 4 Temmuz akşamı film gösterimi gerçekleştirdik.

Her Çarşamba düzenli olarak yapmayı planladığımız film gösteriminin üçüncüsünü bu kez farklı bir alana taşıdık. 2 haftadır Gülsuyu Heykel'de gerçekleştirdiğimiz film gösterimimizi bu hafta Tepe Son Durak'ta yaptık. Ön hazırlık çalışmasını da bölgede yoğunlaşmış bir faaliyet şeklinde kurguladık.

9 Temmuz Pazartesi günü Tepe son durakta bir kahvede aday tanıtım toplantısı gerçekleştirdik. Seçim sürecine ilişkin kısa bir açılış konuşmasının ardından söz alan İstanbul 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili aday N. Şafak Özdoğan kendisini tanıttı ve örgütlü bir devrimci olduğunu ifade etti. İşçi ve emekçilerin içinde bulunduğu kötü yaşam koşullarına değindikten sonra *"bizlere bu kölece yaşam koşullarını dayatan sermaye partileri şimdi bizden ikiyüzlüce gelip oy istiyor"* dedi. Ardından konuşmasına *"Bizler yıllardan beri yaptığımız mücadele çağrısını seçimler vesilesiyle bir kez daha söylüyoruz. Bizler sorunlarımızı ancak ve ancak bulunduğumuz her yerde, her alanda örgütlenerek, örgütlü mücadeleye atılarak çözebiliriz. Bugün işçi ve emekçilerin iradesini yansıttıklarını iddia eden sermaye partileri gerçekte egemen sınıfların ve ABD emperyalizminin sözcüsü ve temsilcileridirler. Burjuva sınıfta gerçeğinin üstünü perdelemek için kurdukları meclis artık egemen sınıfların bile itibar etmediği bir ahırdan başka bir şey değildir. Halkı ilgilendiren kararların mecliste alındığı palavrasına bizleri inandırmaya çalışanlar bugüne kadar biz işçi ve emekçilerin lehine tek bir kararın altına imza atmamışlardır. Meclisinden ordusuna, MGK'sına kadar bütün bu kurumlar bir avuç asalaktan oluşan burjuva sınıfın hizmetindedir. Düzen partilerinin ve kurumlarının hepsi Amerika'nın, İMF'nin, TÜSİAD'ın iradesini yansıtmakta, onların istek ve ihtiyaçları doğrultusunda çalışmaktadırlar. Bundan dolayı ne meclis, ne hükümet olacak herhangi bir parti bizlerin sorunlarını çözmeye iradesinden ve niyetinden yoksundurlar. Sorunlarımızın çözümü bizlerin ellerindedir"* dedi.

Konuşmaların ardından düşüncelerini belirten işçi ve emekçiler mahallede yaşanan yıkım sorunu üzerinden düzen partilerini teşhir eden konuşmalar yaptılar. CHP'nin "sol" adı altında işçi ve emekçileri düzene bağlamaya çalıştığını anlattılar.

Toplantıya 50 kişi katıldı.

Gülsuyu/BDSP

Küçükçekmece'de işçi ve emekçilere seslendik...

Küçükçekmece'de mahallelerde, sokaklarda, fabrikalarda sesimizi emekçilere duyuruyoruz, bu alanlara sınıfın bağımsız iradesini taşıyoruz.

Uyuşturucuya, yozlaşmaya, çeteleşmeye karşı yaygın bir kitle çalışması ile birlikte etkinlikler örgütlemeyi önümüze hedef olarak koyduk. Bunun için insanların çok fazla kullandığı aynı zamanda belirli bir saatten sonra uyuşturucu satışının merkezi haline gelen İnönü Mahalesi parkını seçtik. Her hafta perşembe günleri düzenli olarak film ve belgesel gösterimi yapmaya karar verdik. Film gösterimlerimizin ilkini 5 Temmuz'da gerçekleştirdik. "Hacivat Karagöz Neden Öldürüldü?" filmi gösterdik. Yaygın bir ön çalışmaya konu ettiğimiz film gösterimine 250'yi aşkın kişi katıldı. Film gösterimi arasında 7 Temmuz günü yapacağımız "Kadın Sağlığı Panelinin" duyurusunu yaptık.

7 Temmuz günü kadın sağlığı paneli gerçekleştirdik. Ön çalışmasında çıkardığımız el ilanlarını ve afişlerimizi yaygın olarak kullandık. El

Ankara

ilanı dağıtım sırasında tek tek kapıları çalarak insanlarla konuştuk ve panelimize davet ettik. Kadınların sorunlarını anlatmasıyla başlayan panelde kadın sağlığı ilgili bilgilendirme yapıldı. Soru-cevap kısmı canlı tartışmalarla geçti.

Yanısıra seçim bildirgelerimizi Sefaköy, İnönü Mahallesi, Yenibosna, İkitelli'den sonra Söğütluçeşme'ye dağıttık. Mahalle içinde gerçekleştirdiğimiz dağıtımlara insanların ilgisi yoğun oldu. Birçok emekçi aile ile sohbet ettik.

Şahintepe Mahallesi'nde seçim çalışmalarımız yaygın materyal kullanımı, ev toplantıları, gazete dağıtımları ve etkinliklerle sürüyor. Faaliyetimiz sırasında yıkım sorununu düzenin teşhirini yaparak işlemeye devam ediyoruz.

Seçim komisyonlarımız düzenli bir şekilde toplantılarını yapmaya devam ediyor. Bu toplantılarda katılan arkadaşlarımızı bilgilendirmek amaçlı seminerler düzenliyor, tartışmalar yapıyoruz. Kitle çalışmasını nasıl daha güçlü yapabileceğimiz üzerine konuşuyor, kullandığımız araçlarımızın dışında ne gibi araçlar üretebileceğimizi ve etkinlikler düzenleyebileceğimizi planlıyoruz.

Seçim çalışmamızın önemli bir ayağını da ev toplantıları oluşturuyor. Adayımızın da katıldığı bu toplantılarda insanlarla birebir diyalog kuruyor, canlı tartışmalar gerçekleştiriyoruz.

8 Temmuz'da Şahintepe Mahallesi'nde 3. bölge bağımsız sosyalist milletvekili aday Hüseyin Temiz'in de katılımıyla yoksulluk, yıkımlar, laik-anti laik kutuplaşması, ırkçılık ve faşizm başlıklı bir panel gerçekleştirdik. Panele çağrı amacıyla el ilanı ve seçim bildirgemizi önlüklerimizle dağıttık. Şahintepe BDSP çalışanı bir arkadaşımız adayımızın tanıttı ve panelin gündemini anlattı. Daha sonra sözü Hüseyin Temiz aldı. Adayımız düzen partilerini ve düzeni teşhir eden bir konuşma yaptı. Sorunlara karşı mücadeleye çağırdı. Ardından soru-cevap kısmına geçildi.

9 Temmuz'da E5 üzerinde yaygın afiş yaptık. Devrim ve sosyalizmin sesini işçi ve emekçilere ulaştırmaya çalışırken yine devletin kolluk güçlerinin engellemesiyle karşılaştık. Keyfi olarak gözaltı işlemi yapmalarına rağmen saatlerce alıkoynulduk. Seçim faaliyetimiz bütün baskılara karşın kesintisiz sürüyor.

Küçükçekmece/BDSP

Topkapı'da aday tanıtım toplantısı...

8 Temmuz'da aday tanıtım toplantısı gerçekleştirdik. Ön sürecinde etkin bir çalışma yürüttük. Adayımız Hüseyin Temiz'in konuşmasıyla başlayan toplantımız canlı bir atmosferde gerçekleşti.

Boycot tutumundan çevre, konut, kadın sorununa, parlamentarist eğilimlere kadar birçok konu üzerinde geniş tartışmalar yaşandı.

Topkapı İşçileri

Esenyurt Depo'da coşkulu etkinlik!

Esenyurt Depo Mahallesi'ndeki seçim-irtibat büromuzda coşkulu bir aday tanıtım toplantısı etkinliği gerçekleştirdik. Etkili ve güçlü bir ön çalışmaya konu ettiğimiz etkinlik öncesi Depo Mahallesi'nde yoğun bir propaganda süreci örgütlemiş olduk. Etkinliğe çağrı yapan el ilanı ve afişlerimizi hafta başından itibaren, gerek mahallemizde gerekse dağıtım yaptığımız fabrika önlerinde, etkili bir biçimde kullandık.

Toplantımız 7 Temmuz günü saat 19:00'da başladı. Etkinlik programının sunulduğu açılış konuşmasının ardından BDSP adına söz alan Atlen Yıldırım "Seçimler ve devrimci tutum" başlıklı bir sunum gerçekleştirdi. Mevcut iktisadi ve siyasal krizin, düzen tarafından seçimlerle aşılma istendiğine değinen Yıldırım; güncel planda düzenin iki kanadı arasında yaşanan çatışmanın yalnızca egemenler arası bir iç çatışma olduğunun, emekçilere yönelik saldırılar söz konusu olduğunda her iki kanadın da beraber hareket ettiklerinin, her ikisinin de emeğin karşısındaki semaye tarafı olduğunun unutulmaması gerektiğini vurguladı. BDSP'nin, devrimci amaç ve hedeflerle, işçi sınıfını mücadeleye çağırarak, seçimleri ve meclisi teşhir etmek, düzen partilerini teşhir etmek için seçimlere katıldığını söyleyerek konuşmasını bitirdi.

Daha sonra 3. bölge adayımız Hüseyin Temiz söz aldı. Konuşmasında kapitalist düzenin işçi ve emekçilere hiçbir şey vaatmediğini, işçi ve emekçilerin kurtuluşunun sınıfın devrimci programının altında örgütlü mücadeleden geçtiğini ifade etti. Bu toplumda karşıt iki sınıfın var olduğunu, işçi ve emekçilerin kendi sınıf çıkarları için buldukları her yerde örgütlenerek mücadele etmeleri gerektiğini vurguladı. Anlatımının sonunda tüm katılanları birleşik örgütlü bir mücadeleye çağırarak bağımsız sosyalist aday Hüseyin Temiz'in konuşması katılımcılar tarafından coşkuyla alkışlandı.

Soru-cevap kısmının ardından konuşmalar bitirilerek müzik bölümüne geçildi. Fırat Avalır'ın sahne almasıyla birlikte önce türküler söylendi, ardından katılımcılarla birlikte halaylar çekildi. Etkinliğimize yaklaşık 70 kişi katıldı.

Seçim afişlerimizi 8 Temmuz günü Bağlarçeşme, Kıracı, Haramidere ve Talatpaşa semtlerinde yaygınca kullandık. Afiş çalışmamızın yanısıra "Çözüm Devrimde, Kurtuluş Sosyalizmde!/BDSP",

“Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!/BDSP”, “Kürt halkına özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!/BDSP”, “Tek yol devrim!/BDSP”, “Ne seçim, Ne meclis çözüm devrimde!/BDSP” şiarlı yazılımalarımızı da değişik noktalara yaparak emekçilere seslendik.

Afişlerimizin dışında Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun seçim bildirgesini emekçilere ulaştırmaya devam ediyoruz. Bir haftadır her gün değişik bölgelerde ve fabrika önlerinde önlüklü ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde bildirgemizin dağıtımını gerçekleştiriyoruz. Fabrika önlerinde yaptığımız dağıtımlar sırasında kimi zaman güvenliklerin engellemeleriyle karşılaşırız. Kimi zamanda fiili soddırlara maruz kalıyoruz. Son olarak dağıtım yaptığımız bir metal fabrikasında saldırıya uğradık, bizler de saldırıya onların anladığı dilden yanıt vererek dağıtımımıza devam ettik.

Fabrikalar dışında semtlerde de önlüklerimiz ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde binlerce bildirgeyi Bağlarçeşme, Örnek Mahallesi, Kırac, Yeşilkent, Parseller semtlerinde işçi ve emekçilerle bire bir sohbet ederek dağıttık. Aynı zamanda gazetemizin yaygın dağıtımını yapıyoruz. Bildirge dağıtım sırasında Kızıl Bayrak satışı gerçekleştirdik, 55 gazeteyi emekçilere ulaştırdık.

Esenyurt BDSP

Gaziosmanpaşa'da etkin seçim faaliyeti!

7 Temmuz günü Gazi Mahallesi'ndeki seçim büromuzda uyuşturucu ve yozlaşma konusuyla ilgili kadın etkinliği gerçekleştirdik. Ön çalışmasını anket, el ilanı, afiş vb. materyallerle yaptığımız etkinliğimiz bir psikologun katılımıyla gerçekleşti. Katılımcıların parçalı gelişinden kaynaklı etkinlik sohbet havasında gerçekleşti. Etkinliğe gelen kadınlarla sohbetimizde kadınların hepsinin kendi sorunlarıyla ilgili değil de çocuklarının, yakınlarının sorunlarıyla ilgili olarak geldiğini gördük. Kadınların bir kısmı ise etkinliğe katılmak için büronun önüne geldi ancak çekindiklerinden katılmadan geri döndüler.

Etkinliğe katılan kadınların büyük bir kısmı bizleri evlerine davet eden, bire bir sohbet ettiğimiz ya da daha önce büromuzda gerçekleştirdiğimiz etkinliklere katılanlardı. Benzer bir kadın etkinliğini Karayolları'nda da yaptık. Kadınların ilgi gösterdiği etkinliğin sonunda kermes yapma kararı aldık.

Seçim çalışmamız çerçevesinde Gazi Mahallesi'nde “Düzen partilerine verilen her oy, işsizliğe, yozlaşmaya, uyuşturucuya ortak olmaktır!” şiarı ile örgütlediğimiz şenliğe kadar, seçim irtibat büromuzda film gösterimleri, söyleşiler, müzik dinletileri düzenliyoruz.

İlk film gösterimini 10 Temmuz günü 50 kişinin katılımıyla gerçekleştirdik.

“Dondurmam Gaymak” filmine daha çok gençler ve kadınlar ilgi gösterdi. Ayrıca çevreden ve balkonlardan izleyen birçok insan da vardı. Film esnasında kadınlarla değişik konularda sohbet etme imkanımız oldu. Genellikle kadınlar kendi sorunlarından başladıkları konuşmalarda, düzen partilerinden hiçbir beklentilerinin olmadığını ifade ettiler. 11 Temmuz'da ise yine 50 kişilik bir katılımla “Demir çeneli melekler” filmi gösterdik.

Etkinliğimizin sonunda düzenin yoz kültürüne, işsizliğe, uyuşturucuya, çeteleşmeye karşı beraber mücadele etmemiz gerektiğini vurguladık. Gerçekleştireceğimiz etkinliklere çağrı yaptık.

İşsizlik, yozlaşma ve uyuşturucunun bölgede yaşanan temel sorunlar olmasından dolayı Gazi Seçim Komisyonu olarak yaygın bir kitle çalışması yapmayı, yozlaşma ve uyuşturucu gündemini emekçilerin gündemine eylemli bir biçimde sokmayı hedefliyoruz.

Gaziosmanpaşa merkezde seçim faaliyetimiz ise yaygınlaşarak sürüyor. Hafta içinde Gaziosmanpaşa'da Bereç üzerindeki fabrikaların çıkış saatinde cadde üzerinde gazete satışı gerçekleştirdik.

Bölgemizde Topcular, Rami ve Elmabahçesi bölgesinde yaygın bir propaganda çalışması gerçekleştirdik. Bu bölgede onlarca fabrikaya BDSP seçim bildirgemizi dağıttık. Yine aynı bölgede iş çıkış saatlerinde ve öğle tatilinde işçilere bildirgemizi ulaştırdık.

“Amerikancı-İMF'ci düzen partilerine oy yok! Sınıfın bağımsız devrimci sosyalist adaylarını destekleyelim!/BDSP” şiarlı afişlerimizi bölgemizde yaygın bir şekilde kullanıyoruz. Pazar ve Pazartesi günleri Karadeniz, Karayolları, Barboros Hayrettinpaşa Mahalleleri ile Elmabahçesi ve Cebeci Caddesi'ne afişlerimizden yüzlercesini yaptık.

Gaziosmanpaşa Merkez seçim bürosunda “Maden” isimli filmin gösterimi gerçekleştirdik. Film gösterimi öncesi bir arkadaşımız seçim politikamız üzerine kısa bir konuşma yaptı. Daha sonra maden işçilerinin sendikal mücadelesini ve sendika ağalarının patronlarla yaptığı işbirliğini anlatan “Maden” filmi gösterdik. Film ilgiyle izlendi. Sonrasında ise filmin içeriği gereği işçi ve emekçilerin sorunları ve seçimler üzerine bir sohbet gerçekleştirdik. Etkinliğimize 20 kişi katıldı.

Gaziosmanpaşa/BDSP

Ankara: Yaygın propaganda ve kitle etkinlikleri...

Seçim çalışması vesilesi ile Ankara'nın dört bir yanında işçi ve emekçilerle buluşmaya devam ediyoruz. Seçim gündemi ile ilgili materyallerimizi yaygın bir şekilde kullanmanın yanı sıra *Kızıl Bayrak* kullanımımızı da yoğunlaştırarak sürdürüyoruz.

Geçtiğimiz haftalar boyunca Kızılay'da düzenli yaptığımız açık satışlarımızı bu haftadan itibaren daha geniş bir katılım ve yaygın bir propaganda ile gerçekleştirmeye başladık.

Geçtiğimiz hafta içinde Dikmen semt pazarında ve Batıkent Metro İstasyonu'nda gazetemizin açık satışlarını, seçim bildirgelerimizin de yaygın dağıtımını gerçekleştirdik.

Bir taraftan işçi ve emekçilerle birebir buluşarak sınıfın, devrimin ve sosyalizmin programını ulaştırıyor, öte taraftan kitle etkinlikleri örgütüyoruz.

Bu çerçevede Sincan, Mamak, Dikmen, Batıkent ve Kızılay'da seçim bildirgemizin dağıtımını yoğun bir

şekilde devam ediyor. Aynı şekilde belli bölgelerde BDSP afişlerini kullanmaya başladık. Bu yoğun propaganda faaliyetinin yanı sıra Mamak Şirintepe Mahallesi'nde ve Sincan'da aday tanıtım etkinlikleri gerçekleştirdik. Tanıtım etkinliklerinin ilkinin 7 Temmuz'da Mamak Şirintepe Mahallesi'nde düzenledik. Mamak İşçi Gençlik Kültür Evi önünde yaptığımız tanıtım etkinliği saat 20:30'da açılış konuşması ile başladı. Yapılan açılış konuşmasının ardından BDSP'nin hazırladığı seçim belgeseli gösterildi. Sermaye düzenini teşhir eden belgesel kitle tarafından ilgi ile izlendi ve alkışlandı. Belgeselin ardından sunumlara geçildi. İlk olarak sözü BDSP temsilcisi bir arkadaş aldı. BDSP adına yapılan konuşmada seçim sürecine hangi siyasal atmosferde girildiğine, düzenin seçim oyunu ile neyi hedeflediğine ve sınıf devrimcileri olarak seçimlere neden devrimci adaylarla girildiğine değinildi. Gerçek anlamda toplumsal bir kurtuluşun devrim ve sosyalizmde mümkün olduğunun vurgulandığı konuşma mücadele çağrısı ile bitti.

BDSP adına yapılan konuşmanın ardından Ankara 1. bölge bağımsız devrimci-sosyalist adayı Evrim Erdoğan bir konuşma gerçekleştirdi. Erdoğan konuşmasında neden aday olduğuna ve seçim gündemli faaliyetin hedeflerine değindi. Gerçek anlamda kurtuluşun seçimlerden ve meclisten değil, işçi sınıfının devrimci mücadelesinden geçtiğini vurguladı.

Etkinliğin ardından emekçiler kuruma davet edildi. Çay içmek ve sohbet etmek için kuruma gelen emekçilerle geç vakte kadar devrimci adaylarla seçimlere katılma politikası, boykot tutumu ve parlamentarist anlayışlar üzerinden sohbetler edildi.

Bu çerçevede ikinci tanıtım toplantısı 8 Temmuz'da Sincan'da gerçekleştirildi. Sanayi işçilerinin ve BDSP çalışanlarının biraraya geldiği tanıtım toplantısı açılış konuşması ile başladı. BDSP adına seçim gündemini ele alan bir konuşma gerçekleştirildi. “*BDSP olarak biz sadece seçim dönemlerinde değil sürekli olarak sınıf içerisinde faaliyet yürütüyoruz. Sincan'da da bu çerçevede yılları bulan bir çalışmamız var. Güncel olarak bugün de seçim eksenli bir politik faaliyet içerisindeyiz*” denildi. Ardından devrimci Aday Evrim Erdoğan bir konuşma yaptı. Erdoğan işçi sınıfını kuşatan gerici burjuva ideolojilerine değinerek “*bu gerici cendereyi kırmak için sınıfın, devrimin ve sosyalizmin programını Sincan'da işçi ve emekçilere ulaştırıyoruz. Dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfını devrimci siyasal mücadeleye kazanmak için seçim gündemi üzerinden yaygın bir faaliyet yürütüyoruz*” dedi.

8 Temmuz günü Tuzluca'yı'nda 1 Mayıs Menekşe Erbay Parkı'nda aday tanıtım toplantısı

gerçekleştirdik. Seçim bildirgelerimizle ve etkinlik için hazırladığımız el ilanlarımızla kapı kapı dolaşıp onlarca işçi-emekçiye ulaşmış seçimin politikamızı anlattık.

Etkinliğimiz açılış konuşmasıyla başladı. Ardından BDSP'nin seçimler için hazırlanmış olduğu sinevizyonu gösterdik. İlgiyle izlenen belgeselin ardından bağımsız devrimci- sosyalist aday Evrim Erdoğan'ın konuşma gerçekleştirdi.

Konuşmasına 'bozuk düzende sağlam çark bulunmaz' diyerek başlayan sosyalist aday, kurtuluşun seçimde ya da mecliste değil, işçi-emekçilerin mücadelesinde olduğunu vurguladı.

Etkinlik bitiminde emekçilerle birlikte kurumumuza geçip sohbetimize devam ettik.

Mamak'ta faşist düzen partilerini kovduk!

Sınıf devrimcileri olarak, seçim dönemlerinde emekçileri kandırmak, gerici ideolojilerle sınıfı zehirlemek isteyen düzen partilerine karşı etkin bir teşhir faaliyeti yürütüyoruz. Bu ekseninde bölgenin çeşitli yerlerine pankartlar astık, yazılımlar yaptık. Aynı şekilde, yalanları ile birlikte mahallelerimizden geçmeye çalışan faşist partilere karşı ajitasyon, propaganda eşliğinde müdahalelerde bulunduk.

Geçtiğimiz günlerde faşist CHP'nin Tuzluca'yı halkına yönelik yürüttüğü şoven kampanyanın bir parçası olan "Teröre karşı birlik" pankartını indirerek yerine "Faşizme geçit vermeyeceğiz!/Sınıf devrimcileri" imzalı pankartımızı astık. Yine gerici faşist BTP'nin bayrağını asan bir evi ve faşistleri emekçilere teşhir ederek bayrağı indirttik. Bir hafta önce Tuzluca'yı'a bayrak asmaya çalışan aynı faşistler mahalle halkı ve komünistlerden yanıtlarını almışlardı.

Faşistlerin bir kez daha, fakat bu kez sadece evinin balkonuna bayrak asmaya üzerine gelişen müdahale sonrası mahallede polis cirit atmaya başladı. Faşistleri evlerine kadar arabalarında götürülen polis mahallenin belli yerlerinde bir süre nöbet tuttu. Yine MHP'sinden İP'ine, Genç Parti'sinden DP'sine eli kanlı katil sürüleri mahalle halkının öfkesinden nasibini alıyorlar.

Bugün ise Şirintepe Mahallesi'nde konvoy halinde bildiri dağıtan Genç Parti'lilere sınıf devrimcileri olarak müdahale ederek mahallelerimizi terk etmelerini söyledik. Bu sırada ESP ve HÖC'den arkadaşlar da sermaye partisi GP'yi mahalleden kovmak için geldiler. Müdahale sonrası kaçarak bir esnafa sığınan GP'liler bir süre sonra polis eşliğinde mahalleyi terk etti.

Ankara BDSP

İzmir:

İşçilere ulaşan yaygın bir faaliyet...

İzmir'de yoğun bir biçimde sürdürdüğümüz seçim çalışmamız devam ediyor. 7 Temmuz günü Kemeraltı girişinde ajitasyonlar eşliğinde bir bildiri dağıtımını gerçekleştirdik. Yaklaşık 2 saat süren dağıtımımızda hem bildirgelerimizi kullandık, hem de gazete satışı gerçekleştirdik.

İki saatin sonunda çarşının içine doğru toplu şekilde yürüyerek ve burada da ajitasyon ve teşhir konuşmalarımızı yapmaya devam ederek, faaliyetimizi sürdürdük. Son olarak ise Karşıyaka Çarşısı'na faaliyetimizi taşıyarak, burada da bildirilerimizle, konuşmalarımızla düzen partilerinin teşhirini yaptık. Aynı gün Buca Adatepe'de bildirgemizi dağıttık.

Kapı kapı dolaşarak gazetemizi emekçilere ulaştırdık.

9 Temmuz günü Şirinyer ve Buca Pazar yerlerinde seçim bildirgelerimizi yoğun biçimde kullandık. Gerçekleştirdiğimiz dağıtımda işçi emekçilerle birebir sohbet imkanları bulduk.

Faaliyet esnasında ilişki kurduğumuz insanların büyük bir çoğunluğunun düzen partilerinden umutlu olmadıklarını ancak "böyle gelmiş böyle gider, ben ne yapabilirim" düşüncesiyle hareket ettiklerini gözlemledik. Milyonlarca emekçinin tek gerçek alternatifinin ve çözüm yolunun mücadele olduğunu anattığımız emekçiler bizleri oldukça olumlu karşıladılar.

Sabah saatlerinde ise işçilerin kullandığı Buca Üçkuyularda önlüklerimizle bildirge dağıtımını gerçekleştirdik. Oradan Buca SSK Hastanesi'ne geçerek dağıtıma devam ettik.

Çiğli Organize'de de işçilere seslenmeye devam ediyoruz. Sabah işçi servis güzergahlarında, öğlen Çiğli Organize içinde ve akşam da fabrika önlerinde işçilere bildirilerimizle sesleniyoruz. Dağıtımlarımız sırasında işçilerle seçim politikamız üzerine sohbet ediyoruz. İşçilerin örgütlü mücadeleden başka seçeneği olmadığını, kurtuluşun sosyalist bir işçi-emekçi cumhuriyeti ile mümkün olduğunu anlatıyoruz.

Bu çalışmamız doğal olarak patronları rahatsız ediyor. Çeşitli engelleme çabalarına karşı faaliyetimizi sürdürüyoruz.

İzmir BDSP

Adana:

Seçim faaliyetimiz sürüyor...

Seçim kampanyamızın başlamasıyla beraber gazetemizi emekçi mahallelerinde, çarşı merkezinde yoğunlaştırılmış bir faaliyetle işçi ve emekçilere ulaştırmaya devam ediyoruz.

6 Temmuz günü saat 18.00'de emekçilerin iş çıkış saatlerinde Adana'nın en işlek yerlerinden olan İnönü Parkı ve Çakmak Caddesi'nde gazetemizi emekçilere ulaştırdık. Oldukça iyi geçen satışımız yaklaşık birbuçuk saat sürdü ve 40'a yakın gazeteyi işçi ve emekçilere ulaştırdık.

Meydan Mahallesi'ndeki büromuz ise geçmişte tanıdığımız, ilişkide olduğumuz dostlarımızın doğal uğrak yeri olmuş durumda. Bununla beraber her geçen gün yeni emekçilerle tanışılan, sürekli bir biçimde seçimler, parlamento ve devrimci sınıf tutumuna dair tartışmaların yürütüldüğü, sosyalizm üzerinden canlı tartışmaların yapıldığı, geçmişte yaşanan deneyimlerin tartışılarak bilince çıkartıldığı bir kurum olarak seçim büromuz bugünden oldukça işlevsel bir durumda. Seçimler sürecinin geride kalmasına az bir zaman kala Meydan Mahallesi'nde bir dizi olanak yakalanmış durumda.

Seçim bildirgelerimizi olabildiğince geniş bir çevrede dağıtarak işçi ve emekçilerin geniş

kesimlerine seslendik.

Bildirgelerimiz dışında yeni gelen afişlerimizi de yaygın biçimde kullanmaya başladık. Afişlerimizi ilk olarak Şakirpaşa yeni sanayi yoluna yaptık. Afişlerimizin yanında kendi çıkardığımız ve gerek genel gerekse de alana özel olarak hazırladığımız ozalitlerimizi kullanıyoruz. Bu sayede genel şiarlarımızı alanın özgül sorunlarıyla birleştirerek kullanarak işçi emekçilere daha güçlü seslenme olanağı buluyoruz.

9 Temmuz günü sabah saatlerinde "Amerikancı, İMF'ci düzen partilerine oy yok! Sınıfın bağımsız devrimci adaylarını destekleyelim!/BDSP" şiarlı afişlerimizi Meydan ve Emniyet Caddesi boyunca yaygın bir şekilde yaptık. Akşam saatlerinde "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!/BDSP" imzalı önlüklerimizle mahallede işçi ve emekçilere gazetelerimizi ulaştırdık.

Ertesi gün Kıbrıs ile Emniyet Caddesi'nin kesiştiği yere "Kahrolsun sermaye diktatörlüğü! Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!" ve seçim büromuzun önüne "Herkes ulaşılabilir parasız sağlık hakkı!", "Düzenin seçim oyununu bozalım! Amerikancı İMF'ci düzen partilerine oy yok!", "İşçi sınıfının devrimci programı altında birleşelim savaşalım!" yazılı pankartlarımızı astık. Akşam saatlerinde düzenli hale getirdiğimiz gazete satışına çıktık. Önümüzdeki günlerde meydanın dört bir yanına ve civar mahallelere faaliyetimizi taşıyacağız.

Adana BDSP

Bursa:

Faaliyetimiz etkinliklerle

sürüyor

Geçen hafta Esenevler'de seçim büromuzun açılış etkinliğini yaptığımız günden bu yana seçim çalışmamız oldukça güçlü bir biçimde devam ediyor.

Yine geçtiğimiz hafta içinde çözümün devrimde, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu anlatan afişlerimizle mahalleyi donattık. Hemen her gün tüm kapıları tek tek çalarak mahalledeki kahvehaneleri ve pazarları gezerek bildirgemizi ve aday bildirimimizi dağıttık. Düzenleyeceğimiz 2 Temmuz anmasına çağrı yapan davetiyeleri ulaştırdık. Yine anma için hazırladığımız afişleri yaygın olarak yaptık. Bu sayede mahallede sıcak ilişkiler yakalamayı başardık ve yeni emekçilerle tanıştık.

8 Temmuz akşamı seçim büromuzda düzenlediğimiz anma saat 20.00'de başladı. Madımak'ta yaşamını yitiren 35 insanımızın anısına yapılan saygı duruşunun ardından açılış konuşması yapıldı. Konuşmada devletin ve dinci-gerici faşist güruhun katliam öncesinde yaptığı hazırlıklar ve katliamın nasıl gerçekleştiği anlatıldı. Sivas'ın ne ilk ne de son olduğu, Çorum'u, Maraş'ı, Sivas'ı, Gazi'yi, Ulucanlar'ı, 19 Aralık'ı yaratanın sermaye devletinin kendisi olduğu ve bu katliamcılığın bu düzen için bir gelenek haline geldiği vurgulandı.

Açılış konuşmasının ardından katliamı anlatan ve o gün yaşananları gösteren bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Daha sonra sırasıyla BDSP temsilcisi ve bağımsız sosyalist milletvekili aday Rıdvan Türker birer konuşma yaptılar. Sivas katliamı üzerinden düzeni ve düzen partilerini teşhir ettiler. Ardından söylenen Pir Sultan Abdal türküleriyle anma sona erdi.

Anmaya çevreden yoğun ilgi vardı. Etkinliğe 40'ı aşkın kişi katıldı. Çevrede sivil polislerin cirit atmasına rağmen caddeden geçen emekçiler etkinliğimizle ilgilendiler, gelip seyrettiler, sorular sordular.

Seçim çalışmalarımız her geçen gün daha da hızlanarak devam ediyor. Sesimizi işçi ve emekçilere taşımaya, sosyalizmin kızıl bayrağını dalgalandırmaya devam edeceğiz.

Bursa/BDSP

BDSP'nin bağımsız, sosyalist milletvekili adaylarıyla konuştuk...

“İşçi sınıfına gerçekleri anlatmak için aday olduk!”

- Kendinizi tanıtır mısınız?

Serpil Yıldız (Adana Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı): 1975 Malatya doğumluyum. 12 Eylül 1980 darbesinin ardından yaşanan siyasi baskılar nedeniyle Adana'ya göç etmek zorunda kalmışız. O tarihten itibaren Adana'da yaşıyorum. Okul hayatım burada geçti, lise mezunuyum. Yoksul ve emekçi bir ailenin en büyük çocuğuyum. Liseyi bitirdikten sonra çalışmak zorunda olduğum için üniversiteye gidemedim. Liseden sonra çeşitli fabrikalarda işçi olarak çalıştım. Bugün işçi sınıfı ve emekçilerin kurtuluş mücadelesinde yer alan birisi olarak halen Şakirpaşa İşçi Kültür Evi çalışıyorum.

Rıdvan Türker (Bursa Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı): Göçmen emekçi bir ailenin çocuğu olarak Bursa'da doğdum. Evliyim. Eşim de benim gibi bir işçi. Yaklaşık 20 yıldır çeşitli sektörlerde (gıda, tekstil, metal, hizmet) işçilik yaptım.

İşçilik yaşamına erken yaşlarda başlamam ve emekçi-yoksul bir aileden gelmem genç yaşlardan itibaren solla ve sosyalizmle tanışmama neden oldu. Çalıştığım tüm fabrikalarda, işçi sınıfının ekonomik, sendikal, demokratik ve siyasal hakları için mücadele ettim. Savaşların, yoksulluğun, açlığın, doğanın tahribatının, sefaletin kaynağı olan kapitalist-emperyalist sisteme karşı işçi sınıfının mücadelesine inanıyorum. Bu toplumda işçi sınıfından başka hiçbir sınıf bunu yapabilecek güce sahip değil. İşçi sınıfı dünyayı elleriyle yaratıyor, işte gücünü de bu üretimden alıyor.

Ben sosyalistim ve işçi sınıfının bağımsız devrimci sınıf mücadelesinin örülmesinin bugün en acil görev olduğunu düşünüyorum. Bunun emeğini veriyorum. Bütün işçi ve emekçileri de bu mücadeleye katılmaya çağırıyorum.

- Seçimlerde neden adaysınız?

Serpil Yıldız: Herkesin dünyaya baktığında gördükleri, baktığı pencereyle ilişkilidir. Burjuvazi ve işbirlikçileri kendi cephelerinden bakar. O pencereden görünen en temel sorun üretimin, kâr payının, sermaye birikiminin artırılması olacaktır. İşçi sınıfının penceresinden bakıldığında ise burjuvazinin kâr hırsı ile bağıntılı olarak attığı adımların dünya ölçeğinde yarattığı sonuçlar görülür. Doğaldır ki bu manzarada görünen açlık ve sefalet bataklığı, kan ve ölümden başkası değildir. Bu noktada insan bir tercihle karşı karşıyadır. Bu tercih ise açık ki kurulu düzeninin kendisine göz yummak ile onun karşısına yıkıcı bir güç olarak çıkabilmenin mücadelesini vermek arasında yapılır. Ben dünyaya işçi sınıfının, emekçilerin, ezilen halkların penceresinden bakan biri olarak bu tercihi çok önceleri yaptım.

Bir erken seçim gündemi ile karşı karşıyayız. Düzen partileri meydanlarda seçim vaatlerini sıralamaya çoktan başladı. Herkes hızlı bir makyaj tazeleme derdinde. AKP ile ordu arasında gerilen ipler toplumun önüne her gün yeni gündemler çıkartıyor. Burjuvazinin farklı klikleri; sömürü politikalarını uygularken, baskı ve zora maruz bırakırken arkalarına bile bakmadıkları geniş kesimleri bu süreçte kendilerine yedeklemek için birbirleri ile yarışıyorlar. Kendi içinde bir kriz yaşayan düzen seçimlerle bir yandan bu krizi aşmanın çabasını harcarken, diğer yandan kapsamlı bir ideolojik bombardımanla geniş emekçi kitleleri bilinç dumuruna uğrattıyor. Bu tabloya bir de sermaye iktidarının farklı kliklerinin el birliğiyle yükselttikleri şovenizm, baskı ve zor uygulamaları ekleniyor.

Serpil Yıldız

İşte bu noktada işçi sınıfının çıkarlarını temsil eden bir örgütlülüğün ve doğal olarak bir sınıf devrimcisinin kendisine sorması gereken soru; sözkonusu şartlar altında girilen bir seçim sürecinde sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarının neyi gerektirdiğidir.

Bizim bu soruya verdiğimiz yanıt açıktır. Seçimler sürecinde düzen siyasetinin karşısına devrimci bir alternatifle çıkabilmek bugünün en acil ve ertelenemez sorumluluğudur.

Bizler sınıfın bağımsız sosyalist adayları olarak seçimlere giriyoruz. Çünkü karşısında devrimci bir alternatif görmeyen işçi sınıfı ya düzen partilerinin boş vaatlerine kanacak ya da parlamenterist hayallerin etkisi altında kalarak 23 Temmuz'da derin bir hayal kırıklığı yaşayacak. İşçi sınıfı bu süreçte düzene karşı iradi bir tutum almaya zorlanmalı, ikna edilmelidir. Bu iradi tutumun kendisi kendisine gerçekleri anlatan, devrim ve sosyalizm mücadelesine çağrı yapan bağımsız sosyalist adayların aktif bir biçimde desteklenmesidir. İşçi sınıfının, emekçilerin, ezilen halkların bu çerçevede sunacakları desteğin anlamı düzene karşı mücadele çizgisinin benimsenmesi olacaktır. Seçim süreci boyunca sürekli vurgulanacak temel nokta meclisin çözümsüzlüğü olacağına göre biz işçi sınıfından ve emekçilerden, ezilen halklardan; 22 Temmuz'da bağımsız sosyalist adaylara destek olmalarını isteyerek esasında gerçek çözümün devrimde, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu düzene karşı haykırma çağrısı yapıyoruz.

Rıdvan Türker: Bugün dünyada emperyalist-kapitalist sistem artı-değer gaspı ve hammadde kaynaklarının yağması için milyonlarca insanın savaşlarda ölmesine, on milyonlarcasının sakat kalmasına neden oluyor. Milyonlarca yıllık gezegenimiz kapitalizmden kaynaklı öyle ciddi tahribatlar yaşadı ki birkaç on yıl sonra yaşanabilir bir dünyadan söz edemeyeceğimiz bile muğlak.

Neden bağımsız sosyalist aday olduğumu iki ayrı örnekle anlatmaya çalışacağım. Birincisi kot taşlama işinde çalışan işçilerle ilgili. Televizyonlarda izlemiştir. Kot taşlama işinde çalışan işçilerin sağlıkları için giymeleri gereken ve en fazla 50-60 YTL'lik iş giysileri alınmıyor. Ve bu yüzden birçok arkadaşımız daha 20'li yaşlarda ciğerlerine kum yapışmasının sonucunda ölüyorlar! Bu hastalık, dünya tıp tarihine en kısa sürede öldüren meslek hastalığı olarak geçti. İkinci örnek ise tersanelerden. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun örgütlediği sempozyumda Tersane İşçileri Derneği'nden bir arkadaş, bir kaza sonucu denize düşen bir işçinin öldüğünün haftalar sonra anlaşıldığını söylemişti.

Düşünebiliyor musunuz, yanı başınızdaki işçi arkadaşınız kaza geçirip ölüyor, siz bunun farkında bile değilsiniz! Çünkü farkına varabilecek koşullardan yoksunsunuz!

İşte ben işçi sınıfının karşı karşıya olduğu saldırıların artık onun yaşama hakkını elinden aldığını gördüğüm için aday oldum. İşçi sınıfı mücadele ederse bu sömürü düzenini değiştirecek güce sahip. Bu gerçekleri anlatmak için sınıfın bağımsız sosyalist adayı oldum. Seçimler vesilesiyle bir kez daha işçi ve emekçileri insanlığın kurtuluşu için sosyalist işçi emekçi cumhuriyetini kurma mücadelesine çağıracağız!

- Nasıl bir çalışma yürütüyorsunuz?

Serpil Yıldız: Seçim sürecinin başlamasıyla beraber öncelikle işçi ve emekçilerin yoğunlukta olduğu bölgelerde seçim büroları açtık. Seçim bürolarımızı emekçilerin bize ulaşabilecekleri bir adres olarak kullanıyor, gelip giden işçi ve emekçilerle, gençlerle seçimler sürecine dair bir dizi tartışma yürütüyoruz.

Kampanyamızın diğer bir yanını yaygın materyal kullanımı oluşturuyor. Evlerde, işyerlerinde, sokakta seçimlerin, parlamentonun ve sistemin etkin bir teşhirini yapmaya çalışıyoruz. Oluşturduğumuz seçim komisyonları aracılığıyla yoğunlaşmış ve daha sistematik bir çabayla emekçilerle yüzyüze gelmeye çalışıyoruz. İşçilere ve emekçilere etkin bir şekilde işçi sınıfının devrimci programını tanıtıyor ve onları bu programı sahiplenmeye çağırıyoruz.

Seçimler sürecinde bir dizi eylem ve etkinlik gerçekleştirdik. Emekçilerin bütün yaşam alanlarında karşılarına çıkarak çağrılarımızı sürdüreceğiz.

Özellikle sanayi bölgelerine, fabrikalara, işletmelere ağırlık veriyoruz. Temel olarak işçi sınıfına politikalarımızı taşımak için özel bir çaba içerisindeyiz ve buna devam edeceğiz. Gerçekleştirdiğimiz 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi etkinliğimiz ve pikniğimiz, seçim kampanyamızın ilk adımlarıydı. Bürolarımızın açılış etkinliği hazırlık süreci ve etkinliğin kendisi yaygın bir propaganda yapabildiğimiz çalışmalar oldu. Keza 2 Temmuz gündemini etkin bir çalışmaya konu ederek Sivas katliamı üzerinden sermaye düzeninin katliamcı yüzünü güçlü bir teşhire konu etmiş olduk.

Film gösterimleri, müzik, şiir dinletileri, sohbetler, ev toplantıları, seminerler vb. bir dizi araçla emekçilerin kapılarını aşındıracak, çalışmalarımızı olabildiğince geniş kitlelere yayacağız. Devrim ve sosyalizm bayrağını yükseklerde dalgalandırmaya çalışacağız.

Rıdvan Türker: Çalışmamız doğal olarak seçimlerle sınırlı değil. Bu çerçevede tek başına seçimler sınırında değil, uzun vadeli düşünüyoruz. Temel hedefimiz seçim platformumuzu ve düzen partilerinin teşhirini işçi ve emekçilerin mümkün olan en geniş bileşenine taşıyabilmek. Bu açıdan öncelikle il çalışmamız yüzünü işçi ve emekçilerin yoğun olarak bulunduğu alanlara çevirmiş oldu.

Bu süreçte her türlü kitle çalışması bizim açımızdan önem taşımakta. Seçim programımızı güçlü anlatan araçlardan biri olarak afiş çalışmamızı oldukça yaygın bir biçimde başlattık. Böyle de sürdüreceğiz. Afiş dışında, bildirgelerimiz, aday bildirilerimiz gibi akla gelebilecek bütün kitle çalışması araçlarından yararlanacağız. Aynı zamanda seçim çalışmamızı derinleştirmeyi ve bu çerçevede 23 Temmuz'a daha güçlü olanaklar yaratmayı hedeflediğimiz bir takım semtlerde ise seçim bürosunda yapılacak düzenli etkinlikler, ev ve kahve toplantıları gibi araçlarla işçi ve emekçilerle ilişkimizi doğrudan bir hale getireceğiz.

Eksen Yayıncılık'tan seçimler üzerine çıkan kitapların tanıtım

Tasfiyeci sürecin son aş

Okura *Seçimler ve Sol Hareket* kitabıyla birlikte sunulan ve onunla ayrılmaz bir bütün oluşturan bu kitabın sol hareket üzerine en temel mesajı, bu önsözün izleyen "Sunuş Yerine" metninde verilmiştir. Bu metnin temel fikri ise bir bakıma başlığında özetlenmiştir: "Tasfiyeci Çürümenin Son Aşaması: Burjuva Parlamentarizmi." Bu, yaklaşık olarak kitabın da başlığıdır.

"Tasfiyecilik", der Lenin, "kökü derinlerde olan toplumsal bir olgudur, liberal burjuvazinin karşı-devrimci ruh haliyle, demokratik küçük-burjuvazideki dağılma ve parçalanmayla ayrılmaz biçimde bağlıdır." Solda tasfiyeciliğin 12 Eylül karşı-devrimi ile birlikte dizginlerinden boşalması, bu bilimsel tanımın ışığında tüm anlamını bulmaktadır. 12 Eylül karşı-devriminin en dolaysız toplumsal-siyasal sonucu, tam da "demokratik küçük-burjuvazideki dağılma ve parçalanma" oldu. '70'li yılların ikinci yarısı, ufku demokrasi ve bağımsızlığı aşmayan demokratik küçük-burjuvazinin devrime coşkulu bir katılımı dönemi idi. 12 Eylül karşı-devrimi süreci, bu aynı kesimde devrimden yüz çevirme, devrimci mücadeleden ve örgütten kitlesel kaçışa sahne oldu. Ve bu, geleneksel sol hareketin o günden bugüne bütün bir evrimini dolaysız olarak belirledi.

Bu çerçevede geleneksel sol hareketin 12 Eylül karşı-devrimini izleyen bütün bir tarihi bir bakıma tasfiyeciliğin tarihidir. Marksist ilkelere ve ideolojik bakışa artık tümünden yabancılaşmış olanlara ilk bakışta pek sert, hatta belki de inkarcı görünebilen bu yargıyı kanıtlamak, gerçekte bugün artık herhangi bir güçlük taşımamaktadır. Bunun için kapsamlı ideolojik çözümlenmelere de gerek yoktur. Kaldı ki komünistler bunu zamanında, denebilir ki tasfiyeci süreçlerin kendini dışa vurduğu belli başlı aşamalarda, ideolojik eleştiri yoluyla zaten yapmış da bulunmaktadır. Fakat gelinen yerde artık bu türden uzun boylu çabalara gerek yoktur. Sıradan bir kimsenin çıplak gözle yapabileceği basit kıyaslamalar bile gerçeğin ne olduğunu bütün açıklığı ile ortaya koymaya yeter, üstelik fazlasıyla.

Bugünün ÖDP'sini alınız ve faşist askeri darbenin gerçekleştiği sıradaki Devrimci Yol hareketi ile karşılaştırınız. Aynıısını bugünün EMEP'i ile 12 Eylül öncesinin TDKP'si ve bugünün SDP'si ile geçmiş dönemin KSD'si arasında yapınız. Bunu, bu aynı kıyaslamayı, dönemin nispeten büyükçe sayılabilen öteki bazı akımları (TKEP vb.) üzerinden de yapabilirsiniz. Bununla da kalmaz, aynı şeyi Kürt soluna genişletebilir, başta PKK olmak üzere dünün, '80 öncesinin devrimci-demokrat Kürt akımları ile onlardan bugün geriye kalan ne varsa onunla kıyaslama içinde de yapabilirsiniz. Bütün bu kıyaslamalar size nereden nereye geldiği, dolayısıyla ideolojik ve örgütsel tasfiyeciliğin bugünkü aşamadaki çıplak bilançosunu verir. Dünün devrimci akımları bugünün düzen içi sol akımlarına dönüşmüşlerdir,

bugünün çıplak gerçeği artık budur. Bu akımların devrimle artık hiçbir bağı kalmamış, sosyalizmle ilişkileri en iyi durumda içi boş bir duygusal söylem derekesine inmiştir.

Fakat sorun bundan da ibaret değildir. Tasfiyeci dalga '90'lı yılların ikinci yarısında yeni biçimler kazandı ve geleneksel solun herşeye rağmen devrimde ısrar eden kesimlerinde yeni tahribatlara yol açtı. Dolayısıyla benzer kıyaslamalar bu dönem için de yapılabilir. Örneğin 1994 yılında partileşen MLKP'nin kuruluşuna temel oluşturan en temel ilkeleri ve görüşleri, bunları içeren belgeleri alınız ve bugün izlemekte olduğu çizgi ile karşılaştırınız, arada konum ve kimlik değişimi anlamına gelebilecek temel önemde farklar olduğunu görmekte güçlük çekmezsiniz. (Elinizdeki kitabın ilgili bölümlerinde bu, yer yer ayrıntılara da inilerek, devrimci eleştiri yoluyla somut olarak kanıtlanmış bulunmaktadır.)

3 Kasım 2002 seçimleri ise geleneksel solun toplam tarihinde kelimenin tam anlamıyla gerçek bir dönüm noktası oldu.

Neredeyse tamamı '71 Devrimci Çıkışı'ndan kök alan irili ufaklı bir dizi grup, bu seçimler evresinde en bayağı bir parlametarizm anlayışı ve hayaliyle ortaya çıktılar ve o günden bugüne buna yeni boyutlar kazandırdılar. '71 Devrimci Çıkışı tüm tarihsel anlamını, düzen kurumlarına bel bağlamaktan, bu çerçevede parlamenter hayallerden koparak devrim yolunu tutmakta bulmuştu. Her kesimiyle tasfiyeci sol devrim yolundan kopuşunu sonunda en bayağısından bir parlametarizme vardırarak, tarihi kopuş öncesi noktaya döndü. Parlametarizmden koparak devrimcileşenler, ona dönerek böylece devrimci dönemlerinden geriye hiçbir iz bırakmamış oldular. Ama temel önemde bir farkla; '60'lı yılların parlametarizmi dönemin modern sosyal uyanış ortamında yeniden doğuş halindeki bir solun ilk saf ve ham, dolayısıyla masumiyet yüklü aşamasını temsil ediyordu,

oysa bugünün parlametarizmi bir çürüme ve tükeniş sürecinin tepe noktasını...

Seçimler ve Sol Hareket kitabıyla birlikte elinizdeki kitap, geleneksel sol harekette 12 Eylül karşı-devrimi ile başlayan köklü bir konum ve kimlik değişimi sürecinin bu son aşamasını ele alıyor.

Aynı konu ve sürecin iki ayrı kitap halinde verilmesi, bir bakıma eldeki materyalin hacminden gelen bir zorunluluk olmuştur. Fakat buna rağmen kitaplardan her birinin içeriği kendi içinde belli bir mantığa da oturmaktadır. *Seçimler ve Sol Hareket* kitabı daha çok seçim süreçlerini genel politik süreçler içinde ele alan ve bunun sol hareketin seçim politikalarının değerlendirilmesi ve eleştirisiyle birleştiren metinleri içerirken, *Tasfiyeci Sürecin Son Aşaması: Parlamentarizm* kitabının ağırlığını sol hareketin belli kesimleriyle ideolojik polemikler oluşturuyor. Bununla birlikte sola ilişkin değerlendirmeler hakkında bütünsel bir fikir sahibi

ml...

Şamması: Parlamentarizm

olmak isteyen okurun iki kitabı birarada incelemesi gerekir. Daha çok sol hareket konulu değerlendirmelere ilgi duyacak olan okura, bu kitabın yanısıra hiç değilse *Seçimler ve Sol Hareket* kitabının sol hareket konulu metinlerini incelemesini öneriyoruz.

Elinizdeki kitapta metinler kronolojik olarak değil, fakat kitabın temel amacına uygun bir mantık içinde sunulmuşlardır. Konusuna göre birbirinden ara bölümler halinde ve birer iç kapakla ayrılan kitabın her bir bölümü, ötekilerden bağımsız olarak, kendi başına da incelenebilir. Belki bir tek ilk bölüm (*Marksizm ve Burjuva Temsili Kurumlar*) ile *Ciddiyet ve Samimiyet Bunalımı* başlıklı ara bölüm bunun dışında tutulabilir. İlk kitaptaki eleştiri ve değerlendirmelerin ilkesel çerçevesini ve sonucusu sola ilişkin tüm bu değerlendirme ve tartışmaların bir bilançosunu, bu anlamda ‘son söz’ünü vermektedir.

Gündemdeki 22 Temmuz seçimleri vesilesiyle kaleme alınan bir yazının belirli bir bölümünü oluşturan ilk metin, *Marksizm ve Burjuva Temsili Kurumlar*, başlığının da kolayca akla getirebileceği gibi, burjuva temsili kurumlara ilişkin marksist ilke ve görüşlerin özet bir sunumudur. Bu sunum tasfiyeci liberal solun ilke yoksunu parlamentarizmi kadar, her şeye rağmen devrimcilikte ısrar eden fakat birçok temel meselede olduğu gibi burjuva temsili kurumlara yaklaşım konusunda da Marksizmin bir hayli uzağında bulunan devrimci-demokrat akımların yanlıgılarına da bu vesileyle işaret etmektedir.

2006 baharı sonunda beklenmedik biçimde gündeme gelen ve çok geçmeden de geride kalan erken seçim tartışmaları esnasında liberal solda yaşanan tartışmaları konu alan *Reformist Solda “Zeytin Dalı” Tartışması* başlıklı dizi yazı, o güne özgü geçici bir tartışma temasını vesile ederek, bir kez daha tasfiyeci solun liberal ve parlamentarist görüşlerini irdelemektedir. Dizi yazıdaki eleştiride de önemle belirtildiği gibi, bu tür tartışmalarda liberal solun iki temel davranış özelliği özellikle öne çıkmaktadır. İlk birlik, ittifak, solun başarısı vb. üzerine tüm bu tartışmalar hep de seçimler vesilesiyle gündeme gelmekte ve seçim konusu gündemden çıkar çıkmaz da hızla geride kalmaktadır. Liberal solun siyaset ve mücadele ufkunun parlamentarizm eksenli olduğunun dikkate değer bir başka işaretidir bu. İkinci olarak, bu tartışmaların ekseninde hep de Kürt hareketi durmakta, tartışmanın ana temasını ve çerçevesini her zaman kendi başına o belirlemektedir. “Zeytin Dalı” tartışması üzerinden sondan bir önceki örneğini gördüğümüz bu olgu, şimdi, 22 Temmuz seçimleri vesilesiyle, bu kez kendini “bağımsız aday” politikası üzerinden göstermektedir. 28 Mart seçimleri esnasında aynı şey Karayalçın liderliği ve “SHP çatısı”, onu önceleyen seçimlerde ise “DEHAP Bloku” üzerinden yaşanmıştı. 3 Kasım 2002 seçimleriyle birlikte

süreklileşen bu davranış çizgisi, liberal solun parlamentarizmi ancak kuyrukçu bir çizgide yaşayabildiğinin dolaysız bir göstergesidir. *Reformist Solda “Zeytin Dalı” Tartışması* ortak başlıklı makaleler serisi bu liberal tutarsızlıkları değişik yönleriyle irdelemekte ve bunu Kürt sorununda bağımsız devrimci sınıf politikasının ilkesel anlamı ve çerçevesi gibi temel önemde bir sorunla birleştirmektedir.

Kitabın bir sonraki bölümünü oluşturan *“Liberal Solun Yerel Seçim Perişanlığı”* başlıklı metin 28 Mart 2004 seçimleri vesilesiyle kaleme alınmıştır ve parlamentarizmin EMEP eksenli bir eleştirisidir. Fakat konu, ilkin yerel yönetimler sorununu genel çerçevesiyle ve Türkiye’deki durumuyla ele alarak ve ikinci olarak da, liberal solun “SHP çatısı” politikasını hedefleyerek, EMEP’e yönelik sınırlı bir eleştiri olma özelliğini aşmaktadır. Dahası eleştirideki asıl kapsam ve kalıcı yön de budur. Buna rağmen konu EMEP üzerinden ele alınmışsa eğer, bunun gerisinde 3 Kasım 2002 seçimlerinde “İktidara yürüyoruz!” diyebilen bu reformist çevrenin, bu aynı parlamenter avanaklığı, 28 Mart 2004 yerel seçimleri vesilesiyle, yerel seçimlerde “yerel iktidarlaşma” ve bunu geleceğin genel seçimlerinde “genel iktidarlaşma”ya bağlama söylemine vardırabilmiş olmasıdır.

Bir sonraki ara bölüm, *Ciddiyetsizliğin Son Perdesi* başlıklı 8 bölümlük dizi yazı, bütünüyle bir MLKP eleştirisidir. İlk bakışta bu nispeten kapsamlı metnin liberal solun parlamentarizmini ele alan bir kitapta yer alması şaşırtıcı görünebilir. Oysa eleştiri incelendiğinde ve bu, MLKP’nin sonraki süreci ve birbirini izleyen son üç seçim dönemindeki görüş ve davranışlarıyla birleştirildiğinde, bu metnin yerinin tam da burası olduğu açıklıkla görülebilecektir. Liberal solla davranış birliği ve bu temelde liberalleşmiş Kürt hareketinin kuyruğunda sürüklenme, uzun yıllardan, fakat özellikle de 3 Kasım seçimlerinden beri, MLKP’nin izlediği çizginin en belirgin özelliğidir. Eleştirinin 3 Kasım seçimlerinin ardından kaleme alınması da bu açıdan şaşırtıcı değildir.

İmralı teslimiyetini izleyen 3 Kasım seçimleri iki şeyi birarada gösterdi. İlk solda onyılları bulan bir evrimin en önemli kazanımlarından biri olan devrimci-reformist ayrışmasının gelinen yerde MLKP açısından artık ilkesel ve politik anlamını yitirdiğini; ve ikinci olarak, ki temelde ilkinin mantıksal ve bütünsel bir uzantısıdır bu, İmralı teslimiyeti ertesinde eski kuyrukçu çizgiye yöneltilen yarım yamalak özeleştirilme tutumunun terkedildiğini, liberalleşmiş biçimiyle Kürt hareketinin kuyruğunda sürüklenme çizgisine geri döndüğünü. Bu ikisi birarada MLKP’nin tasfiyeci bir çizgiye kaydığını kesinleştirmiş ve doğal olarak onu komünistlerin ideolojik hedefi haline getirmiştir.

3 Kasım seçimleri sürecinde en akıl almaz parlamenter hayallerle biraraya yığılan liberal solun

saflarında MLKP de yer alabilmiştir. İlkesel ve ideolojik değil fakat tümüyle pratik nedenlerle (“seçilebilir yerlerden” kendisine aday kontenjanı açılmaması!) sonuçta “blok”un dışında kalışı bu gerçeği değiştirmemektedir. (Olayların buna ilişkin seyri buradaki eleştiri içinde ayrıntıları ile gösterilmiştir.) Fakat iş bununla da kalmadı, MLKP aynı tasfiyeci oportünist tutumu ve tutarsızlıkları 28 Mart ve gündemdeki 22 Temmuz seçimleri vesilesiyle ve neredeyse aynı biçimlerde yineledi. Bu yinelemeler olmasaydı, dahası bu tasfiyeci oportünizm kendini şu son seçim vesilesiyle en kaba biçimde ortaya koymasaydı, bu metne yine de liberal solu hedef alan bu kitapta yer verilmezdi. Fakat olup bitenler bize bir tercih imkanı bırakmamıştır. Yılları bulan ve giderek de oturan çizgi, MLKP’nin ciddi bir konum ve kimlik değişimi yaşadığını artık giderek daha açık hale getirmiştir. Burada okura sunulan eleştiri, bunu açık ve somut kanıtlara dayanarak yıllar öncesinden ortaya koymuştu. Aradan geçen yıllar bu eleştiriye sınımış ve yazık ki tümüyle doğrulamıştır.

Solda Ciddiyet ve Samimiyet Bunalımı başlıklı metin Temmuz 2003 tarihlidir ve bir bakıma 3 Kasım dönemecinin ardından devrimci ve reformist kanatlarıyla geleneksel solun bir bilançosunu ortaya koymaktadır. Bu özelliği nedeniyle, tarih olarak bu kitaptaki bazı temel metinleri öncelese de, burada onlara bir “son söz” olarak okunmalıdır.

Kitabımızın iki de ek bölümü var. Bunlardan ilki, *Liberal Solda Durum*, 3 Kasım seçimlerini önceleyen döneme ilişkin sol hareket konulu bazı değerlendirmelerdir. Liberal solun düzen içi çatlaklarda kendine politik yaşam alanı bulmaya yönelik görüş ve tutumlarını elealan birleştirilmiş üç yazı ile ÖDP’deki bunalım ve bölünmeyi konu alan birleştirilmiş iki yazı, bu bölümün esas içeriğini oluşturmaktadır. Bunları, 1988 yılına ait olup da solun o günden bugüne olan evrimi bakımından bizce fazlasıyla aydınlatıcı olan bir yazı tamamlamaktadır.

İkinci ek bölüm, *Güç ve Eylem Birliği Tartışmaları*, 1996 yılına ait dört temel metinden oluşmaktadır. İçeriği incelendiğinde, bu tartışmaların bugün hala güncelliğini koruduğu görülecektir. Seçim dönemleri her seferinde hararetle birlik ve ittifak tartışmalarına sahne olduğuna göre, bu metinler seçimleri konu alan bir derlemeyi dolaysız olarak ilgilendirmekte ve kendi yönünden tamamlamaktadır.

Seçimler ve Sol Hareket kitabıyla birlikte incelenmesi önerisini özellikle yineleyerek, *Solda Tasfiyeciliğin Son Aşaması: Parlamentarizm* kitabının soldaki okurun, özellikle de devrimi ve devrimci ilkeleri önemseyen okurun ilgisini çekeceğine ve incelemekte gerekli dikkat ve sabrı gösterirse gerekli yararı fazlasıyla elde edeceğine inanıyoruz.

20 Haziran 2007

Parlamentarizm, ciddiyetsizlik ve solda tasfiyeci çürüme

Sunuş yerine...

Tasfiyeci çürümenin son aşaması: Burjuva parlamentarizmi

3 Kasım seçimleri sol hareket tablosunun yeni bir düzeyde netleşmesinde çok önemli bir dönemeç noktası olmuştu. ‘71 Devrimci Hareketi’ nin uzantısı olan ve ‘70’li yıllarda genel planda iyi-kötü devrimci bir konumda bulunan halkçı küçük-burjuva hareketin başlıca temsilcileri, 12 Eylül sonrasında girdikleri tasfiyeci çürüme sürecini, bir dizi aşamanın ardından 3 Kasım’da nihayet parlamentarizme açık geçişle noktalamışlardı. Geleneksel solun önemli bir kesiminde büyük umutlara ve heyecanlara vesile olan reformist DEHAP Bloku bu geçişin platformu olmuş, seçim başarısı beklentisiyle depreşen burjuva liberal hayaller “iktidara yürüyoruz!” türünden söylemlerde ifadesini bulmuştu.

Bu, ‘60’lı yıllarda başgösteren modern toplumsal hareketlilik içinde kendini bulan yakın dönem sol hareketinin tarihinde gerçekten de temel önemde bir dönüm noktasıydı. Parlamentarizme bu açık geçiş, ‘60’lı yılların TİP oportünizmine dönüş anlamına gelmekteydi. Yine de buradaki bu dönüş tanımı yanıltıcı olmamalıdır. TİP, tüm kaba oportünizmine rağmen, solun tarihi içinde ilerici bir gelişmeyi temsil ediyordu. Oysa bugün parlamentarizme dönüşü yaşayanlar, aynı tarih içinde liberal bir çürümeyi temsil ediyorlar. TİP şahsında yaşanan, düzenden sol bir ayrışmanın ve giderek devrimci bir kopuşmanın bulaşık bir ilk filizlenmesiydi. Oysa liberal sol şahsında şimdilerde yaşananlar, düzenle yeniden barışmanın ve giderek onunla bütünleşmenin son adımlarını temsil etmektedir. TİP’le başlayan sol uyanış, zamanla bağrından devrimci akımlar çıkarmış, reformizmi ve burjuva parlamentarizmini geride bırakmayı olanaklı kılan tarihsel önemde teorik ve pratik ilerlemeler yaratmıştı. Oysa bugün düzenle bütünleşmeye varan tasfiyeci liberal çürüme, bu teorik ve pratik kazanımlarla zaten yıllardır koparılan bağların artık biçimsel/duygusal planda da bir yana bırakılması anlamına gelmektedir.

Bütün bunlar esası yönünden daha 3 Kasım’da yeterli ölçüde açık bir ifade kazanmış bulunuyordu. Komünistler, genellikle olduğu gibi, büyük önem taşıyan bu dönüm noktasını da zamanında teşhis etmekle kalmadılar, açık değerlendirmelere ve ilkeli bir mücadeleye de konu ettiler. Oysa hala da devrimci olmak iddiasındaki öteki sol çevreler tarafından bu yapılmadı, yapılamadı. İçlerinden bazıları elbette bu oluşumun reformist niteliğini vurguladılar, bu çerçevede ona çeşitli eleştiriler de yönelttiler. Fakat bu adımın ve bununla yaratılan cereyanın devrimci hareket ve devrimci sınıf mücadelesi için anlamını, yarattığı tasfiyeci basıncı ve tahribatı, yerli yerine oturtamadılar. Dolayısıyla bunun gerektirdiği açık, tok, ilkeli ve cepheden bir mücadelenin hedefi haline getiremediler. Eleştirilerin çerçevesi, olağan dönemin olağan bir yanlış politikasını eleştirmenin ötesine geçemedi. Soruna bu sınırlı ve yüzeysel bakışın da bir sonucu olarak, aynı çevreler, düşünsel plandaki eleştirilerine rağmen pratikte reformist-parlamentarist bloka karşı hayırhah bir tavır takındılar (dolaylı olarak destekleyici tutumlara girdikleri bile söylenebilir). Meydanı bu denli boş bulmanın da verdiği rahatlık ve imkanlarla, sonuçta reformist-parlamentarist blok, solun önemli bir bölümünü ardından sürüklemekle kalmadı, “müzmin boykotçuluk” nedeniyle bir bakıma kendiliğinden bu rüzgarın dışında kalanların bile örtülü biçimler içinde pratik desteğini almış oldu...

(*Tasfiyeci çürümenin son aşaması: Burjuva parlamentarizmi, s. 15-18*)

Geleneksel solda ciddiyet ve samimiyet bunalımı

Sol hareketin durumunu etraflıca ele almak gelinen yerde artık bir ihtiyaç. Ama bunu ayrıca yapmak gerekecek. Burada, dünyadaki son gelişmelerin ve bunun bölgemizdeki yansımalarının esas konuyu oluşturduğu bir konferansta, sol hareketteki mevcut duruma ancak bazı çizgileriyle değinilebilir.

Ciddiyet ve samimiyet bunalımı

Bugün devrimci-demokrat ve reformist kanatlarıyla geleneksel sol hareket bir bütün olarak genel bir gerileme ve zayıflama içerisinde. Elbette salt gerileme ya da zayıflama olgusundan kalkarak bir siyasal akım ya da partide her zaman kusur aranmaz, ya da ona esasa ilişkin bir kusur atfedilemez. Siyasal akımlar kendi iradeleri dışında, nesnel ortamın güçlüklerinden, sınıfsal-siyasal güç ilişkilerinin aşırı dengesizliğinden, bununla bağlantılı olarak karşı güçlerin basıncından dolayı da güç kaybedebilirler, dönemsel olarak gerileyip zayıflayabilirler. Salt bu olgusal durumdan hareketle şu veya bu siyasal akımda temelli kusurlar aramak her zaman doğru ve yerinde bir tutum olmayabilir. Fakat yazık ki bugünün Türkiye sol hareketindeki asıl sorun güç kaybetmek, dönemsel olarak zayıflamak değil, fakat uzun yılları bulan tasfiyeci süreçlerin ardından artık ciddiyetini ve samimiyetini de yitirmiş olmaktır. Zayıflaması da bundan ayrı değildir, bunun kaçınılmaz bir uzantısı olarak yaşanmaktadır.

Ciddiyet ve samimiyet, devrimci olmak iddiasındaki bir siyasal akımın olmazsa olmaz temel niteliklerindedir; davasında, çizgisinde, mücadelesinde ve çalışmasında ciddiyet, davasına ve uğruna mücadele ettiğini iddia ettiği sınıfa ve emekçilere karşı samimiyet. Devrimci olmak iddiasındaki bir akımın birçok şeyi eksik, zayıf ya da yetersiz olabilir, ama ciddiyeti ve samimiyeti yoksa ya da artık yitirilmişse, o akım gerçekte bitmiş, kendini tüketmiş demektir. Bugüne kadar geleneksel akımların temel önemde birçok yapısal zaafından sözdebiliyorduk, fakat herşeye rağmen, zaman içinde epeyce erozyona uğramış olsa da, yine de belli bir ciddiyet ve samimiyetle mücadele ettiklerini de hep söylüyorduk. Bir süreden beridir artık bunu söyleyebilecek durumda değiliz. Ciddiyetini ve samimiyetini yitirmiş olmak, bugün neredeyse genel sol hareketi belirleyen ortak özellik haline gelmiş bulunuyor. Bu, uzun yıllardır sürmekte olan tasfiyeci çözümler ve çürümenin ortaya çıkardığı en temel sonuçlardan biridir ve denebilir ki en öldürücüsüdür.

Birçok grup şahsında çok belirgin bir samimiyetsizlik gözlemliyoruz. İçtenliklerini neredeyse tümünden yitirmiş durumdalar; politik çalışma adı altında, açıkça durumu idare etmek, dışı ve kendi tabanlarına karşı görüntüyü kurtarmak kaygısına dayalı işler peşindeler. Ama bunun bir sonu yok. Geçici olarak bununla kendi o sınırlı tabanlarını oyalayıp tutabilirler, hatta hatta koşullar elverirse çevrelerine üç-beş yeni insan da kazanabilirler. Ama bu bir şey ifade etmez ve böylelerine bir faydası da olmaz; zira onlar devrimcilik iddiası çerçevesinde en temel özellikleri olması gereken ciddiyetlerini ve samimiyetlerini yitirmişler. Buna siz gerçekte kimliklerini, kendi varlık nedenlerini yitirmişler de diyebilirsiniz. Sözkonusu olan devrimci siyasal mücadeleye, herşeyin başı kimlik, yani niteliktir. Önce bir niteliğiniz olacak ki, o temel üzerinden niceliğinizin de bir anlamı ve değeri olabilsin...

(*Geleneksel solda ciddiyet ve samimiyet bunalımı, s. 303-304*)

Reformist solla ortak zeminde buluşma

Parlamento seçimleri, ciddi her siyasal partinin düzen karşısındaki yerine olduğu kadar, onun tüm öteki partilerle ilişkilerine de önemli açıklıklar getirebilen temel önemde bir siyasal olaydır. Bu, devrimci olmak iddiası taşıyan partiler için özellikle geçerlidir. Zira burjuva politikası, doğası gereği, tümüyle kitlelerin aldatılmasına, bu çerçevede yalana, demagojiye ve binbir türlü oyuna dayanır ve seçimler döneminde bu özellik kendini daha kaba ve belirgin bir biçimde gösterir. Seçim başarısı elde etmek üzere her türlü oyuna başvurmak; gerçek programını ve politikasını olduğu kadar niyetlerini ve hesaplarını da gizleyerek ya da bir yana bırakarak, ilkesizce her türlü ilişkiye girmek burjuva politikası için mübah sayılır.

Ciddi ve tutarlı devrimci partiler içinse durum temelden farklıdır. Onlar seçim dönemlerinde kitlelerin karşısına programatik amaç ve hedefleriyle çıkarlar, kitlelere temel ve güncel sorunlara ilişkin bakışlarını ve çözümlerini sunarlar. Duruma göre kurabilecekleri seçim ittifaklarının bunu karartmamasına, kendi konumları ve kimlikleri konusunda kitlelerde herhangi bir yanlış izlenim yaratmamasına, onlara en ufak bir yanlış mesaj vermemesine de özel bir dikkat gösterirler. Devrimci bir parti için seçimler ve parlamento alanındaki mücadele devrime, devrimci sınıf mücadelesinin genel gidişine ve çıkarlarına tabidir. Kurabileceği seçim ittifakları da kesin olarak buna uygun olmalı, bu ilkesel amaca hizmet etmelidir. Parlamento hakkında en ufak bir yanılsama yaratmak bir yana, onun içyüzünün ve gerçek işlevinin teşhiri de, kurulacak bir seçim ittifakının da olmazsa olmaz koşulu olmalıdır.

Hiçbir geçici güncel hesap veya kaygı, bu ilkesel tutumun önüne geçemez, bu tutumdan ayrılmada ifadesini bulacak bir oportünizmi mazur gösteremez.

Bu çerçevede 3 Kasım seçimleri, tüm sol siyasal çevreler için olduğu kadar MLKP için de önemli bir siyasal sınavdı. Yine de bunun MLKP için apayrı bir anlamı ve önemi vardı. Zira bu onun 3. kongresi sonrasında karşı karşıya kaldığı ilk önemli siyasal sınavdı. Seçimlerde alınacak tavır ve girilecek ilişkiler, İmralı sonrası gelişmelerin değerlendirildiği bu üst parti platformunda belirginleşen yeni eğilim ve yönelimler konusunda, herkese daha somut ve kesin bir fikir verecekti.

MLKP’nin 3 Kasım seçimleri sınavını nasıl verdiği bugün artık bilinmektedir. O, reformist-parlamentarist solla aynı blok içinde yer almak doğrultusunda açık ve net bir tercih ortaya koymuş, daha en baştan bu niyet ve hedefle hareket etmiş, en son ana kadar da bunun için didinip durmuştur. Ancak kendisini aşan nedenlerden dolayı fiilen bu bloğun dışında bırakıldıktan sonradır ki, sözümlerine bağımsız bir platformla ortaya çıkma yoluna gitmiştir. Bu durumda bile reformist-parlamentarist blokla kendi arasına herhangi bir ilkesel ve politik sınır çizmekten özenle kaçınmıştır. Bu kaçınma nedensiz de değildir. Zira seçimlerden önce olduğu kadar seçimlerden sonra da bu blok içinde yer almak onun için değişmez bir hedef olarak kalmıştır. Nitekim bu platformun dışında bırakılmasını seçimlerden önce olduğu kadar sonra da sorun etmiş, bunun müsebbibi olarak gördüğü partilere bu sınırlar içinde eleştiriler ve sitemler yöneltmiştir.

(*Reformist solla ortak zeminde buluşma, s. 231-233*)

Elektropak işçisi mücadeleye kazanacak!**Sendika hakkımız söke söke alırız!**

Sefaköy Çımaryolu'nda kurulu Elektrikli ev aletleri üreten Elektropak (Rowenta) işletmesinde patron, sendikal örgütlenme sürecinde işçilerin haklarına dönük saldırılarını yoğunlaştırdı.

Önce sendikanın yetkisine, sonra da metal işkoluna itiraz eden patron sendikalaşma sürecini uzatmak ve işçiler arasındaki dayanışmayı kırmak için süreci mahkemeye taşıdı. Son olarak ise işçileri gerekçesiz ücretsiz izine çıkarttı.

Geçen ay birçok işçi bu yönlü saldırıya maruz kalmıştı. İşçilerden anlamlı bir tepki ortaya konulmadığını görünce asalak patronlar sendikal örgütlülüğü ve işçilerin birliğini hedefleyen ücretsiz izin saldırısını uygulamaya geçirdi.

6 Temmuz günü Küçükçekmece İşçi Platformu olarak işçileri saldırılara karşı durmaya, mücadele etmeye çağıran bir bildiri dağıtmıştık. Direnme kararlılığında olan işçiler tarafından bildirimiz olumlu tepkiler almıştı.

Çoğunluğu kadın 460 işçinin çalıştığı işletmede işçiler bu kez patronun saldırısına karşı ücretsiz izne çıkmayı reddetti. 6 Temmuz günü patronlar, izin kağıtlarını işçilere imzalatmadan, izin listelerini asarak fabrikadan ayrıldı. İşçiler paydostan 15 dakika önce asılan listelerle ilgili fabrikada muhatap kimseyi bulamadılar.

İşçilerin sendikayla yaptıkları görüşme sonucu 9 Temmuz günü fabrika önünde toplanmaya başladılar. Sabah işe alınmayan işçiler fabrika önünde direnişe geçti. Sabah saatlerinden itibaren sendika temsilcisi ile birlikte fabrika önünde beklemeye başlayan Elektropak

işçileri "İşçiler burada, patronlar nerede?" sloganlarıyla kararlı bir duruş sergilediler. Fabrika bahçesindeki yük kamyonu dışarı çıkarılmadı. Patronlara ve müdürlere yemek getiren yemek arabasının da fabrikaya girmesine izin verilmedi.

İşçilerin kararları duruşu üzerine fabrika genel müdürü eylemdeki işçilerle görüşmeyi talep etti. İşyeri komitesinin Genel Müdür Recep Kabak'la yaptıkları görüşmede işçiler ücretsiz izine ayrılmak istemedikleri ifade ettiler, sendikanın kabul edilmesi gerektiğini ve asıl muhataplarının sendika olduğunu belirttiler. Genel müdür ise 40-45 dakika süren görüşmenin sonucunda 8-9 aylık işçiler için ücretli izin verebileceklerini söyledi. Ancak sendikayı kabul etmediklerini ifade etti. Bunun üzerine, işçiler kapı önündeki eylemi sürdürme kararı aldılar. Sendika temsilcisi Yılmaz Bayram, noter

getirerek işçilerin çalışmak için fabrikaya geldiklerini ancak içeri alınmadıklarını tespit ettirdi ve ardından Çalışma Bakanlığı'na dilekçe gönderildi.

Dilekçenin gönderilmesinin ardından saat 11.30 civarında Elektropak işçileri, Sefaköy'de bulunan BMİS 2 No'lu Şube'ye doğru yürüyüşe geçti. "İşçiyiz haklıyız, kazanacağız!/Rowenta işçileri" dövizini açan 200 işçi yürüyüş sırasında "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!", "Sendika hakkımız söke söke alırız!", "Direnen işçiler kazanacak!", sloganlarını attılar. Havanın sıcaklığı ve yolun uzunluğuna rağmen Elektropak işçisi, hakkını aramanın ve birlik olmanın coşkusuyla, alkışlarla, sloganlarla, caddelere akarak yürüyüşünü sürdürdü. Yürüyüş boyunca işçilerin alkışları ve sloganları, çevredeki halktan da destek buldu.

BMİS 2 No'lu Şube'de bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda BMİS temsilcisi Yılmaz Bayram kısaca fabrikanın sendikal sürecinden ve patronun engelleme çabalarından bahsetti. İşçileri kararlı ve birlik olmaya çağırdı. Ayın 23'ünde işbaşı yaptıklarında sürecin tekrar değerlendirileceğini, mücadeleyi çeşitli eylemler, iş bırakma, yavaşlatma gibi yöntemlerle sürdüreceklerini söyledi.

Bugün patron sendikalaşmanın önüne geçmek için üretimi durdurdu, fabrikayı kapattı. Ancak Elektropak işçileri ücretsiz izin saldırısına karşı sessiz kalmadı, direnişle eylemle, yürüyüşle yanıt verdi.

Sendikalaşmaya dönük saldırıların hat safhada olduğu süreçlerde Elektropak işçileri de Sanovel işçileri gibi patronlara karşı verilen emek mücadelesinde yer almanın coşkusuyla önümüzdeki süreci karşılayacak ve sendika hakkını kazanacaktır.

Küçükçekmece İşçi Platformu

**9 Eylül'de
soruşturuluyoruz!**

25 Nisan Perşembe günü İktisat Fakültesi Merkez Kampüs'te, 1 Mayıs süreci ve bu doğrultuda üniversite içinde yürütülen çalışmalar nedeniyle bir grup faşistin taşlı, sopalı, satırlı saldırısına uğramıştık.

Olayın gerçekleştiği gün sloganlarla, ısıklarla, alkışlarla yürüyüş gerçekleştirmiş ve toplu çıkış yapmıştık. Ertesi gün olayı teşhir eden bildiri dağıtmıştık. Basın açıklaması yapmıştık.

Yaz tatili sürecine girilmiş olmasına rağmen, "toplular slogan atarak yürüyüş yapmak", "afiş asmak", "basın açıklaması yapmak" ve "toplular kortej oluşturup yürüyüş yaparak slogan atmak"tan soruşturmalar açıldı.

Sayısı 30'u bulan soruşturmalar yaz tatili olması nedeniyle öğrencilerin il dışında olduğu bir süreçte açıldı. Önümüzdeki dönemin temel gündemlerinden biri olacağı belli olan soruşturmalarla üniversiteleri F tiplerine çevirmeye çalışıyorlar.

Bize düşen görev ise gençliğin genel gündemi ile yerel gündemlerini birleştirerek, bu saldırıları parçalamak, mücadele bayrağını ısrarla yukarıya taşımaktır!

9 Eylül Üniversitesi Ekim Gençliği

Halkalı'da faşist saldırı!

Artan şovenizm ve seçim döneminin ölçsüz propagandaları linç ekiplerini harekete geçirdi. 9 Temmuz gecesi faşist bir grubun Halkalı'da, Kürt oldukları için insanlara saldırması ile başlayan olaylar polis müdahalesi ile tırmandı.

Halkalı'da faşistler Kürtler'e saldırdı. Faşistlerin taciziyle başlayan olaylar 22.30 sıralarında taşlı-sopalı kavgaya dönüştü. Siteyi basan yaklaşık 100 kişilik bir grup, burada bulunan diğer grupla çatışmaya başladı. Görgü tanıkları dışarıdan gelen grubun "Burada Kürtleri istemiyoruz", "Ya Allah bismillah Allahu ekber" sloganlarıyla, taş, sopa ve bıçaklarla çevre sakinlerine saldırdığını dile getirdi.

Sopalar ve bıçaklarla siteye girerek, sloganlar atan grubun, önüne çıkan vatandaşları tartaklayarak, bazı evlerin camlarını taşıdığı ifade edildi. Sitede oturanların da gruba karşılık vermesi sonucu olaylar

büyüdü. Olayları izlemekle yetinen polis site sakinlerinin toplanmaya başlaması üzerine kendini korumaya çalışan gruba su ve biber gazıyla saldırdı. Gerginlik yaklaşık 3.5 saat sürdü. Olaylar sırasında silah seslerinin de duyulduğu çatışmada site girişine barikat kuran grup faşistlerin ardından polisle çatıştı. Çıkan olaylarda yaralanan 3 kişinin ise hastaneye kaldırılarak tedavi altına alındığı açıklandı.

Eldeki bilgilerin ışığında Halkalı'da tipik bir devlet provokasyon prosedürünün işlediğini söylemek zor olmayacaktır. Buna göre önce faşistler saldırır bu sırada polis izler, daha sonra ya faşistler kaçar ya da olaylar iyice kontrolden çıkar. Polis daha sonra saldırıdan korunmak dışında "suçu" olmayan solcu-muhafız kesime vahşice saldırır. Görünen o ki şovenizm rüzgarı ile yelkenlerini dolduranlar daha çok boy gösterecek.

"Türkiye'nin resmi tarihi kirlidir!"

Eren Keskin, bugüne kadar hakkında açılan davalara ilişkin düşüncelerini açıklamak için 10 Temmuz günü İHD İstanbul Şubesi'nde İHD yöneticilerinin de katılımıyla bir basın toplantısı düzenledi.

Toplantıda ilk olarak Eren Keskin söz aldı. Keskin yaptığı açıklamada; Türkiye'yi yönetenlerin "bu ülkede düşünce özgürlüğü var" dediklerini ancak bunun kesinlikle doğru olmadığını ifade etti. Keskin şimdiye kadar hakkında anayasanın 301. ve 59. maddelerinden açılmış 13 dava ve iki soruşturma olduğu bilgisini verdi.

Eren Keskin, Genelkurmay Başkanlığı'nın hakkında bulunduğu suç duyurusu ile ilgili ise Almanya'da yayınlanan Der Täge Spiegel adlı gazetede yaptığı bir röportaj nedeniyle soruşturma açıldığını ve yaşanan gelişmelerle kontrgerilla gerçeğinin bir kez daha ortaya çıktığına işaret etti. Bu ülkede can güvenliklerinin olmadığını ve isimlerinin her gün faşist sitelerde yayınlanarak yaşama hakkının da tehdit edildiğini sözlerine ekledi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Düzen partileri hangi kadınlara sesleniyor?

Seçimlerin yaklaşması ile beraber düzen partileri hemen hemen her konuda fikir beyan etmeye başladı. “Kadınların toplumsal yaşamdaki rolü” başlığı ise seçimlerden önce tartışılmaya başlanmıştı. Bütün partilerin seçim bildirgelerinde kadınlara özel bölümlerin ayrılması, aday listelerine kadınların girmesi ile sonuçlanan bu tartışmanın merkezinde ise kadınların siyasal yaşamdaki temsiliyeti bulunuyor. Burjuva politikacılar meclisin vizyonu için kadına özel ilgi gösterirken, burjuva kadınlar ise “kadını en iyi kadın anlar” diyerek sınıflar üstü bir kadın sorunu tanımladılar. Sonuçta düzen partileri ve burjuva kadın örgütleri elele vererek garip bir formül yarattılar: “Kadın sorununun kökeninde temsiliyet sorunu vardır! Kadını en iyi kadın anlayacağından ve düşünceğinden meclise ne kadar çok kadın girerse sorun da o kadar çözülebilir olur!” Bu garip formül, (elbette açıktan böyle ifade edilmiyor ama yaratılan algı bu) bu ülkede Tansu Çiller’in başbakanlık yaptığı dönemin hatırlatılması ile çürütülebilir elbette! Ancak bu algıyı çürütmek emekçi kadın sorununun çözülmesi anlamına gelmeyecektir. Emekçi kadınların sorunlarının bu düzende çözülmesinin olanağı yoktur! Bu çerçevede düzen partilerinin bildirgelerinde seslendiği kadın, emekçi kadın değildir! Emekçi kadınlar bir seçimde daha tıpkı toplumsal yaşamda olduğu gibi kenara itilmiştir!

Düzen partilerinin seçim programlarında işçi ve emekçi kadınlara yer yok!

Özellikle AKP ve MHP’nin seçim bildirgelerinde kadın sorununu aile içi şiddet ve aile içinde “eşitlik”ten ibaret algılamaları göze çarpıyor. Söz konusu bildirgelerde fabrikalarda ucuz emek sömürüsüne maruz kalan, sigortasız, güvencesiz, kreşsiz çalışan kadınlara ilişkin tek bir söz yer almıyor. “Eşit işe eşit ücret” talebinin yanından bile geçilmiyor!

Kapitalizmin yasaları gereği sömürülen kadın emeği sorununu düzen partilerinin çözebilme olanağı yok. Zira onların bu düzendeki rolü söz konusu sömürünün sürekliliğini güvence altına almaktır! Düzen partilerinin bildirgelerinde eşitlik

tanıyacaklarını ifade ettikleri kesim, tekstil atölyesindeki genç kadınlar ya da tütün işçileri değildir. Onlar burjuva kadınlarını, kendi eş ve çocuklarını düşünüyorlar! Onlara kendileriyle, yani burjuva erkeklerle eşitlik hakkı vaadediyorlar.

İşçi ve emekçi kadınların sorunlarını çözmek, “çalışma hayatında eşitliği sağlayacağız”, “Aile içinde eşitliği sağlayacağız” gibi ne olduğu belirsiz cümlelerle sağlanamaz. Bu konuda somut adımlar atmak gerekmektedir. Bu ise, ancak sömürünün kaynağı olan kapitalizmin ortadan kalktığı, ev emeğinin toplumsallaşarak kadının omuzlarına binen bir yük olmaktan çıkarıldığı koşullarda mümkündür. Açık ki, bunları yapacak olan da düzen partileri değil, işçi sınıfı ve emekçi kesimlerin kendisidir! İşte bu yüzden düzen partilerine verilecek her oy, emekçi kadınların bugün mahkum edildiği çifte sömürüye onay vermek, kadının gerek ev yaşamındaki gerekse fabrikadaki köleliğine ses çıkarmamak anlamına gelecektir!

Düzen partilerinin seçim programlarında Kürt kadına yer yok!

Düzen partilerinin seçim bildirgelerinde “Kürt kadınının” esamesi bile okunmuyor. Töre cinayetleri karşısında sıfır tolerans vb. söylemlerin öne çıkartıldığı, kadının aile içindeki konumunun ele alındığı bildirgeler, Kürt emekçi kadınlarının karşı

karşıya kaldığı cinsel ve sınıfsal sömürüyü derinleştiren ulusal sömürüye gözlerini yumuyor. CHP’nin programında Kürt kadınlarının yok sayılması çok daha açık göze çarpıyor. “Kadınlar haklarını alacak, Türk kadını, ekonomide, eğitimde, siyasette haklarına kavuşacak, kimliğini bulacak” diyen CHP, bu söylemi ile Kürt kadınlarının haklarını elinin tersi ile ittiğini doğrudan açıklamış oluyor.

MHP’nin halihazırda bir açıklama yapması zaten gerekmiyor. Faşist partinin programında Kürt kadınlara ilişkin herhangi bir ifade yer almıyor. Ancak milliyetçi-gerici partinin Kürt sorunu konusundaki yaklaşımı, Kürt kadınları konusundaki yaklaşımını da belirliyor.

Kürt emekçileri bu coğrafyada belki de en fazla ezilen, en fazla baskı ve şiddete maruz kalan kesimdir. Sınıfsal ve cinsel sömürüye ulusal sömürü eklenir. İşte bu yüzden düzen partilerine verilen her oy, Kürt emekçi kadınlarının özgürlük mücadelesine sırt çevirmek, devlet terörüne onay vermek anlamına gelecektir!

Kadınlar, düzen partileri için vitrin süsüdür!

Düzen partileri kadınları yedekleyebilmenin telaşı ile bir takım vaadleri, “yapacağız, edeceğiz”leri alt alta sıralamaya başladı. Ancak sonuç, bu noktada da burjuva kadınların beklentilerinin dahi karşılanamaması oldu.

Kapitalizmle beraber kadın artık bir metadır! Kadın tek başına bir vücuttan, bir bedenden, bir et parçasından ibaret algılanmaktadır. Saçıyla, başıyla, makyajıyla... Sermaye düzeninin reklam araçlarından biri de kadındır! 22 Temmuz seçimleri buna bir örnektir. Bu seçimlerde kadınlar düzen partilerinin demokratik görüntüsünün ölçeği ilan edilmiştir. Bu yüzden söz konusu partilere süs bebekleri ihraç edilmiştir. Düzen partilerine verilecek her oy kadının vitrin süsüne indirgenen toplumsal rolüne onay vermek anlamına gelecektir!

Kadınlara eşitlik söylemi düzen partileri için koca bir yalandır!

Seçim bildirgelerinde yazanlar da, meydanlardaki vaadler de boştur! Düzen partileri eşine tokat atan milletvekilini savunurken, kadın ayrımcılığını derinleştiren yasaları çıkartırken, çalışma hayatındaki eşitsizliği derinleştiren sosyal yıkım saldırılarını hayata geçirirken maskelerini düşürmüşlerdir.

Onların bugün “eşitlik” diye ortaya çıkmaları seçim icabıdır. Oy avcılığı meclisteki icraatlarını da, söylemlerini de unutturmuştur onlara. Bu ülkenin başbakanı kadınlara eşitlik vaadettiği gün, başka bir partiye saldırırken “bekara karı boşamak” ile başlayan bir cümle kurabilmiş, bu ülkeye cumhurbaşkanı olarak önerilen isim, “erkeklik” kriterini ortaya atabilmiştir. Geçmişte ünlü bir kadın bakan kadınlara “bekaret kontrolü” yapılmasının ısrarcı savunucusu olmuştur.

Gerçekler apaçık ortadadır. Düzen partileri kadın sorununu bu seçimlerde de teğet geçmiştir! Çünkü emekçi kadınların sorunu bu düzenin seçim bildirgelerine sığamaz! Bu düzenin yasalarıyla çözülemez! İşte bu yüzden düzen partilerine verilecek her oy kadınların daha fazla aşağılanması, ezilmesi, ikincil konumunun pekiştirilmesi anlamına gelecektir! İşte bu nedenle emekçi kadınlar düzen partilerine oy vermeyecek, onlardan hesap soracak!

Kadına yönelik şiddet artıyor

Emniyet Genel Müdürlüğü Asayiş Daire Başkanlığı’nın hazırladığı “2006 Yılı Faaliyet Raporu”na göre, geçen yıl 72 bin 643 kadın şiddet içerikli suçlardan mağdur oldu. Bu kadınlardan 842’si cinayete kurban giderken, yaralanan kadın sayısı 9 bin 317 oldu.

Geçen yıl darp edilen kadın sayısı da polis kayıtlarına 22 bin 884 olarak yansdı. 5 bin 972 kadın kaçırılırken, tehdide maruz kalan kadın sayısı 9 bin 675’e ulaştı. Aile içi şiddete maruz kalan kadın sayısı 14 bin 989 olarak emniyet kayıtlarına geçti.

Yine emniyet verilerine göre, cinsel suça maruz kalan kadınların sayısında da artış oldu. Buna göre, bin 113 kadın tecavüze uğradı, “ırzına tasaddi” edilen kadın sayısı 872 oldu. Evlenme vaadiyle kızlığını kaybedenlerin sayısı ise kayıtlarda 281 olarak yer aldı. Fuhuşa teşvik edilen ve kadın ticaretine maruz kalan kadınların sayısı 380 olarak kayıtlara geçti.

Geçen yıl 466 kadın intihar etti, intihar

girişiminde bulunan kadınların sayısı ise 5 bin 852 oldu.

2005 yılında 41 bin 81 kadın şiddete maruz kalmıştı. Bu kadınlardan 824’i cinayete kurban gitmiş, 5 bin 257’si yaralanmış ve 13 bin 188’i de darp edilmişti. Aynı yıl 4 bin 111 kadın kaçırılırken, 3 bin 511 kadın tehdit edilmişti. Cinsel istismara maruz kalan kadınlardan 934’üne tecavüz edilmiş, 635’inin ırzına tasaddide bulunulurken, 288 kişi de evlenme vaadiyle kandırılmıştı. Polis kayıtlarına göre aynı dönemde 455 kadın intihar ederken, 2 bin 921 kadın ise intihara teşebbüs etti.

Emniyet verilerine göre, 2006 yılında şiddete maruz kalan kadınlardan 11 bin 2’sinin 18 ve altındaki yaş grubunda, 2005 yılında ise şiddete maruz kalan kadınların 7 bin 231’i 18 ve altı yaş grubunda yer alıyor.

Elbette bunlar şikâyet üzerine tutulan kayıtlar gerçek rakamların bunun çok üzerinde olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Seçim çalışmalarına keyfi engellemeler...

Sermaye düzeninin demokrasi makyajını tazeleme aracı olan seçimler bu sefer bağımsız aday projeleri çerçevesinde boşa düşmüş oldu. Toplumun bütün kesimlerinin özgürce seçme ve seçilme hakkı olarak lanse edilen seçim oyununun gerçek yüzü de böylece bir kez daha bütün toplumun görebileceği bir biçimde teşhir oldu.

Özellikle DTP'nin seçim barajını aşmak amacıyla bağımsız adaylarla seçime girmesi ve henüz adaylar netleşmeden önce bu seçimlerde meclise milletvekili sokabileceklerine kesin gözüyle bakılması sermaye iktidarını ciddi bir paniğe sürükledi. DTP adaylarının meclise girmelerini engelleme çabası ile oy pusulalarında değişiklikler yapıldı. Sermaye düzeni Kürt işçi ve emekçilerinin okuma yazma bilmemelerini bir avantaja dönüştürebilmek adına birleşik oy pusulası kullanılması kararını aldı. Bununla da bitmedi. Kürt işçi ve emekçilerinin yanlış oy atmalarını sağlamak adına, "Bin Umut" adayları ile isim benzerliği olan şahıslar milletvekilliğine aday olarak gösterildi.

Tabii bütün bunlar sermaye düzeninin hukuksuz ama yine de kağıt üzerinde gerçekleştirdiği saldırıları. Bir de Kaf dağının "burjuva medyaya" yansımaları

kısmı var. DTP'nin bağımsız adaylarla seçime katıldığı açıklandığı günden bu yana, gerek Bin Umut adaylarının seçim çalışmaları, gerek bağımsız sosyalist adayların çalışmaları, gerekse boykot çalışmaları fiili ve keyfi saldırılarla karşı karşıya. Bu saldırıların Kürt illerindeki kapsamı ciddi boyutlara ulaşmışken, batı illerinde devletin saldırıları şimdilik faaliyetin engellenmesi sınırında kalıyor ve boşluk sivil faşistlerin devreye sokulması ile engellenmeye

çalışılıyor.

Seçim çalışmalarının eş zamanlı sürdürüldüğü son bir kaç haftaya bakıldığında tablo açıklığı ile görülecektir. Kürt illerinde devlet köylerde terör estirmiş ve bağımsız adaylara oy verilmemesi yolunda "silahlı" propaganda gerçekleştirmiştir. Yine Kürt illerinde baskı ve terör keyfi gözaltılar ve faaliyet engellemeleri ile birleştirilmiş, tehditler doruk noktasına ulaşmıştır.

Batıda ise hemen hemen bütün illerde bildiri dağıtımı, afiş çalışması gibi faaliyetler yürüten gerek sosyalist adaylar, gerekse DTP'nin adayları keyfi gözaltılarla karşılaşmış, düzenlenen bir takım etkinlikler polis ablukasına alınmıştır. BDSP faaliyetlerinde de yaşanan bu keyfi saldırılara, ESP'nin ve HÖC'ün seçim faaliyetlerinde de rastlanmıştır. Görünen tablo açıktır; sermaye düzeninin seçimlerdeki tutumu düzen partileri dışında işçi ve emekçilerin karşısına çıkan alternatiflerin önünü tıkamaktadır. Farklı hiçbir sese tahammül edememektedir.

Bütün bu saldırılardan çıkan sonuç açıktır. Sermaye düzeni korkmaktadır. Doğaldır ki korktukları birilerinin meclise girmesi değil, bu coğrafyanın işçi ve emekçilerinin, ezilen halklarının düzen partilerine bir mücadele iradesi ile sırt çevirmesidir.

Seçim sürecinin devamında da, Kuzey Irak operasyonu tartışmalarının da etkisiyle bu saldırılar sürecektir. Ancak ısrar bu saldırıları boşa düşürecektir.

"Rantsal Dönüşüm Projesi"nin Küçükçekmece'deki uygulamaları

Toprak rantı en çok AKP hükümeti döneminde sağlandı. TOKİ'nin merkezi rolü, yerel yönetimler ve özel inşaat şirketleri arasında döndürülen soygun çarkının başında AKP bulunuyor. "Rantsal Dönüşüm Projesi" çerçevesinde evleri başlarına yıkılarak kovulan emekçi mahallelerinin yerine dev binalar kuruldu. Bunun en veciz örneği Küçükçekmece'nin İkitelli bölgesidir. İkitelli'nin Ayazma Mahallesi'ne yıllarca elektrik-su-yol hizmetleri götürülmemekle, göçertme politikası uygulandı. Mahalle sürekli bir "terörist" yuvası, mahalle halkı "işgalci" olarak ilan edildi.

"Geçen Şubat ayından itibaren Ayazma'da tapuları olmayan (aşağı yukarı 600 aile) senelerdir oturdukları gecekondulardan Toplukonut-Bezirganbahçe'ye taşın(dırıl)maya başlandı. Taşınma protokolünü kabul eden her aile, 15 yıllık vade ile borçlanacak ve tespit edilen 15 sene sonunda nihayet dairelerinin tapularına kavuşacaklar. Bu, 2006 senesinin sonundan itibaren başlayan ve her ay 200-250 YTL tutan, kira gibi ödenen bir taksite tekabül eder. Uygulanan faiz oranları bugün müsait gözükse de, TÜFE'ye bağlanmış bulunuyor. Bunun yanı sıra -su, elektrik ve doğalgaz faturasına da ilave olarak- her sitede olduğu gibi ödenmesi gereken bir aidat var.

Uzaktan bakarsak eğer, Ayazma dönüşümü, "en hızlı kentsel dönüşüm uygulaması" unvanına sahip sayılabilir. Fakat basın yoluyla atılan zafer çığlıklarının ötesinde, sorunlar aslında hiç bitmedi. Ayazma'da kiracı olanların (41 aile) sorunu çözülmedi. Protokolü imzalamayanın sorunu devam ediyor. Söylenenin aksine oturanların hepsi işgalci değil.

Bu bağlamda, sadece birkaç ay zaman diliminde, beklenen hatta korkulan oldu. Aidatları ve taksitlerini öde(ye)meyen aileler, imzalamış oldukları sözleşme doğrultusunda ve Halkbank'ın isteği üzere, yeni yerleşmiş oldukları dairelerden hemen ayrılmak zorunda kalacaklar. 13 Haziran

2007 itibariyle -ki TOKİ/İBB/Küçükçekmece Belediyesi arasındaki protokolün imzalanmasından tam üç yıl sonra (13/06/2004)-, Ayazma'dan Bezirganbahçe'ye yeni yerleşmiş olan 123 aile "hadi ayrılın" tebligatını almış bulunuyor. Mağdur olan bu 123 ailenin kovalanması için muhtemelen 22 Temmuz genel seçimlerinin ertesi beklenmektedir. Böylece, düzenli bir geliri olmayan aileler Kentsel Dönüşüm tuzağına düşmüş bulunuyor. Artık göreceli en rahat olanlar, başka bir yerde kiracı olarak oturmak veya başka bir konut almak için haklarını satmış olan ailelerdir."

(24 Haziran 2007 tarihli Radikal/İki'de Doç. Dr. Jean-Francois Perouse/ Galatasaray Üniversitesi imzalı (Kentsel Düşler) başlığıyla yayınlanan yazıdan kısaltılarak alınmıştır.)

Küçükçekmece Belediyesi'nin bazı noktalara astığı "Halkalı Halka Halka Büyüyor" pankartlarının tercümesi, "Halkalı Halka Halka Parselleniyor". Şüphesiz yıkılan bu binaların yerine dev lüks binalar türeyecektir. Bunun en somut örneği Atatürk Mahallesi'nin hemen yanı başında bulunan parkı, bahçesi ve havuzlarıyla üst ve orta sınıflara hitap eden, dört bir tarafı kameralarla, tellerle çevrili, giriş-çıkışları özel güvenlikçilerin denetlediği 20 kat uzunluğundaki "Avrupa Konutları"dır. Bütün sosyal sorumluluklarından arınmış olan sermaye devletinin tek bir görevi kalıyor: Kendini tahkim ederek toplumu terörize etmek ve asalak sermaye sınıfının güvenliğini korumak.

Şahintepe-Altınşehir bölgesi ile Küçükçekmece gölünü çevreleyen emekçi mahalleler Küçükçekmece Belediyesi'nin "Rantsal Dönüşüm" projesindeki yıkılma sıralarını bekliyorlar. Yaklaşan 22 Temmuz seçimleriyle birlikte kitlelerde politikaya artan ilgi daha iyi değerlendirilmeli, emekçiler uyarılmalıdır. İşçi-emekçileri bekleyen sosyal yıkım saldırıları ve düzen partilerinin ikiye yüzlülükleri bu cepheden de etkin bir şekilde teşhir edilmelidir.

DHP'nin açıklamasına gözaltı...

Demokratik Haklar Platformu 8 Temmuz günü Galatasaray Lisesi önünde seçimlerle ilgili basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylemin ardından basın metnini okuyan Hümeysra Doğan kolluk güçleri tarafından keyfi bir şekilde gözaltına alındı.

Saat 13.00'te Galatasaray Lisesi önünde toplanan DHP'liler "İmha, inkar ve asimilasyona karşı ezilen Kürt ulusunun adaylarını destekle!/ DHP" pankartı açtılar. DHP adına Hümeysra Doğan'ın okuduğu basın metninde faşizmin demokratik görünmenin aracı olarak parlamento maskesine bel bağladığı ve halkın kurtuluş mücadelesini sisteme yedeklemek istediği belirtildi. Çıkarılan faşist yasalarla beraber ezilen ulus ve azınlıklara yönelik saldırıların da trmandırıldığının ifade edildiği açıklamada Kürt ulusal hareketinin seçim çalışmalarının engellenmek istendiği vurgulandı. Açıklama boyunca "Biji biratiya gelan!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Ne ABD ne AB çözüm demokratik devrimde!", "Türk, Kürt, Ermeni yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

HÖC'lülere Taksim'de gözaltı...

Haklar ve Özgürlükler Cephesi üyeleri 6 Temmuz Cuma günü saat 12.00'de Galatasaray Lisesi önünde toplanarak "Oy Yok!" isimli bir tiyatro oyunu sergilemek istediler. HÖC'ün "Seçim Çare Değil! Bağımsızlık Demokrasi Mücadelesine Katıl" kampanyası çerçevesinde gerçekleştirilen tiyatro gösteriminin ardından HÖC İstiklal Caddesi'nde "Seçim Çare Değil! Bağımsızlık ve Demokrasi Mücadelesine Katıl" başlıklı bildirimleri dağıtmak isteyince polis müdahalesiyle karşılaştı. Megafonla bildirin okunmasını engellemeye çalışan polise rağmen bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Bildiri dağıtımını bittiği sırada polis kimlik kontrolü yapmak istedi. HÖC üyeleri kimliklerini vermeyince polis tarafından çembere alındı. Daha sonra polis saldırarak grubu gözaltına aldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Yoksulluk kader değil, kapitalizmin kaçınılmaz sonuçlarından birisidir...

Yoksulluktan kurtulmak için kapitalizmden kurtulmak gerekir

Zenginlerin daha da zenginleştiği, yoksulluların daha da yoksullaştığına dair haberlerin eksik olmadığı bir dünyada yaşıyoruz. İki ayrı sınıf, iki ayrı dünya... Ve her geçen gün bu servet-sefalet uçurumu artıyor. Çünkü kan emici asalaklar doymak bilmiyor. BM'ye göre dünyada şu anda yaşayan nüfusun iki misline yetecek gıda maddesi var. Ama bu gıda maddelerinden dünyanın belli kesiminde yaşayanlar faydalanamıyor. Her gün 100 bin kişi açlık ve ona bağlı hastalıkların kurbanı oluyor. Her 5 saniyede bir 10 yaşın altındaki bir çocuk yetersiz beslenmeden ölüyor.

Bir başka veriye göre ise, son on yılda açlık sınırındaki insanların sayısı 840 milyondan 854 milyona çıkarken, dolar milyonerlerinin serveti 16 trilyon dolardan 33 trilyon dolara yükseliyor.

Tüm dünyada yoksulluk artarken, sosyal kazanımlar gerilerken, belli bir azınlık küreselleşmenin kaymağını yemeye devam ediyor. Yoksullar bu dünyanın zenginliklerini ürettikleri halde, sırtlarında dünyanın tüm yükünü ve sırtlarından geçinen asalakları taşıyorlar.

Hal böyleyken, dünyada askeri harcamalar son 10 yılda yüzde 37 oranında artmış durumda. Son bir yılda ise askeri harcamalar %5 artarken, bir yılda 1.2 trilyon harcanmıştır. (Uluslararası Barış Araştırmaları Enstitüsü - SIPRI). Emperyalist ülkeler öncülüğünde dünya çapında silahlanmada artış söz konusudur. Bu artışın önemli bölümü ABD'nin Irak ve Afganistan'daki operasyonlarından kaynaklanmaktadır. ABD 1,2 trilyonun neredeyse

yarısını -529 milyarını- dünya genelinde yürüttüğü operasyonlar için harcamıştır.

Washington yönetiminin Eylül 2001 ile Haziran 2006 arasında "terörle savaş" adını verdiği süreç kapsamında yürüttüğü operasyonlar için harcadığı para ise 432 milyar dolardı.

SIPRI raporuna göre; ABD emperyalizminin hedef bölgelerinde yer alan "az gelişmiş ülkelerin" harcamalarında da kayda değer artışlar olmuştur. Özellikle ABD'nin müttefiki olan "az gelişmiş ülkelerin" harcamalarında büyük artışlar söz konusudur. Orta Asya ülkelerinin askeri harcamalarında da dikkat çekici artışlar olurken, Çin 2006 yılındaki harcamalarıyla Japonya'yı geride bırakarak harcama büyüklüğü bakımından dünyada dördüncü sıraya yerleşmiştir. Ayrıca Çin, Hindistan'la birlikte "en çok silah ithal eden ülke" sıfatına sahiptir. Dünya halkları açlıkla, yoksullukla ve silahlarla

büyük tehdit altında yaşıyor. Silah tekellerinin kasalarını dolduran bu silahlanma yarışı, tabii ki dünya pazarının paylaşımında söz sahibi olmanın bir koşulu.

Emperyalist devletler ve yerli işbirlikçileri asıl önlemi, giderek artan yoksullaşma ve emperyalist saldırganlık karşısında yükselecek devrimci ayaklanmalara, ezilen hakların isyanlarına karşı almaktadır. Çünkü egemen sınıflar biliyorlar ki sömürüye, zulme, yoksulluğa karşı kitleler bir gün isyan edecektir. Tüm korkuları bundan ibarettir. Bu nedenle sürekli silahlanıyorlar. Bir avuç asalak takımı, evlerini bile varoşlardan mümkün olduğunca uzak, yüksek duvarlı ve korunaklı yapmaya özen gösteriyor. Özel güvenlik sistemleri ile korunuyorlar. Çünkü korkuyorlar. Elbette yaşam hakları yok sayılanlar bir gün gelecek, sırtlarından geçinenlere karşı isyan edecekler. Ancak ne var ki isyan etmesinden bu kadar korkulan ezilen, yoksul kitleler güçlerinin farkında ol(a)madıkları için, beklenen kitlesel eylemler, isyanlar henüz yaşanmıyor. Yüksek duvarların ve diğer zırhlarının arkasında kapitalistlerin nasıl bir korku içinde yaşadıklarını göremedikleri, bilmedikleri için ezilenler de korkuyor.

Bir gerçek varsa o da sömürücülerin, ezenlerin yaşadıkları korkudur. Kendilerini silahlarla, yüksek duvarlarla korumak zorunda hissetmeleri bundandır. Ezilenler olarak bizlerin yaşamımızdaki duvarlar ise, beynimize özellikle kazınan korku duvarlarıdır. Beynimizdeki bu duvarları yıktıktan sonra, ayağa kalkan kitleler gerisini de kolayca getirebilecek güçlerinin farkına varacaklardır. Yaşamın tüm zenginliklerini üretenler, dünyayı sırtında taşıyacak bir yük olarak değil de yaşanılabilir bir yer olarak görecektir!

"Hayata Dönüş" operasyonundan 7 yıl sonra

"Hayata Dönüş" adı verilen ve cezaevlerinde çok sayıda devrimci tutsağı katlediği operasyonun Ümraniye Cezaevi ayağında 6 kişi ölmüştü. Bunun üzerine haklarında "adam öldürme", "adam yaralama" ve "kötü muamele" suçlarından dava açılan 267 jandarmanın yargılanma süreci devam ediyor. Üsküdar 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen dava bir kez daha eksik belgelerin temini için süre verilerek ertelendi. Ancak davanın bu duruşmasında yeni bir gelişme yaşanmış oldu.

Ümraniye Jandarma Bölük Komutanlığı'nda görevli olan Yüzbaşı Uğur Pamukçu savunmasında operasyon

sırasında ölen Uzman Jandarma Çavuş Nurettin Kurt'un "kendi birliklerinin ateşi sonucunda yaşamını yitirdiğini" söyledi. Diğer ölenlerle ilgili bir fikri olmadığını ifade eden Pamukçu'nun bu sözleri operasyon sırasında operasyona karşı ölümüne direnen devrimcilerin üzerine kalan bir takım suçların açığa çıkması ve en önemlisi söz konusu operasyonun içerdiği ölçsüz şiddetin teşhiri açısından anlamlı bir gelişme oldu.

"Adalete güvenimiz yok!"

19 Aralık 2000 tarihinde sermaye devletinin "Hayata Dönüş Operasyonu" ismiyle gerçekleştirdiği cezaevleri katliamında Ümraniye Cezaevi'ne yönelik operasyonda yaşamını yitiren Rıza Poyraz'ın ailesi ve Avukatı Eren Keskin dava sürecine ilişkin İHD İstanbul Şubesi'nde 11 Temmuz'da bir basın toplantısı düzenlendi.

Saat 12.00'de başlayan toplantıda sözü ilk olarak Poyraz'ın avukatı Eren Keskin aldı. Keskin yaptığı konuşmada dava sürecine ilişkin bilgilendirme yaptı. Dava sürecinde ailenin adalete olan güveninin kalmadığını ifade eden Keskin, Poyraz ailesinin adalet sistemine olan güvensizliğinden kaynaklı davayı AİHM'e taşıyacaklarını söyledi.

Ardından söz alan Poyraz'ın annesi Elif Poyraz; cezaevi operasyonunda oğlunun vurulduğunu, yaralı olmasına ve kan kaybetmesine

rağmen hastaneye kaldırılmakta geciktirildiğini söyledi. Sürmekte olan davadan bir beklentilerinin olmadığını ve adalete güveninin kalmadığını altını çizdi. Davayı AİHM'e götüreceklerini belirten anne Poyraz'ın ardından Rıza Poyraz'ın babası Süleyman Poyraz söz aldı. Baba Poyraz, Rıza Poyraz'ın demokrasi ve özgürlük için mücadele verdiğini ve suçlu olmadığını söyledi. Süleyman Poyraz, dava sürecinde basının önemine de vurgu yaptı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Seçim vaatleri ortalığa saçılıyor...

Parlamento sevdası herkesi birbirine benzetiyor!

Ordu ile hükümet arasında karşılıklı çekilen silahların ardından düzenin aktörleri aralarındaki düelloyu sandığa ertelemiş, cumhurbaşkanlığı krizini herkesi mutlu edecek şekilde böylece çözmüşlerdi. Ancak 4 ay erkene çekilmek durumunda kalan seçim takvimi tarafları sıkıştırdı. Düzen partilerinin boş vaatleri bir kez daha ortalığı kapladı. Tüm bu vaatlerin arasında meydanların bu yıl ki favorisi mazot fiyatları oldu.

Mazot tartışmasını Genç Parti Başkanı Cem Uzan başlattı. Uzan'ın "Mazot 1 YTL olacak" üfürmesinin ardından CHP'nin mazottan "ÖTV almama" vaadi, AKP'nin "yaparız bir şeyler" minvalindeki açıklaması, DP'nin "1 YTL'nin de altında olacak" sözleri geldi. Büyüklü küçüklü sandalye yarışındaki herkes konuya ilişkin bir söz söyledi.

Eksik bir şeyler var hissiyatını ise eski EMEP'li başkan, yeni "bin umut" adayı Levent Tüzel seri bir şekilde giderdi. "22 Temmuz'dan sonra mecliste, vurguncudan, soyguncudan, çetelerden, dokumalmazlıklara sığınanlardan hesap soran onurun ve vicdanın sesini duyacaksınız" şiarıyla İzmir 1. Bölge'den bağımsız milletvekili adayı olan Abdullah Levent Tüzel, Genç Parti Genel Başkanı, Cem Uzan hakkında ilçe seçim kuruluna suç duyurusunda bulundu. Uzan'ı suçlayan Tüzel, seçim sürecinde parti başkanlarının vaatlerinin gerçekleri yansıtmadığını, suç unsuru taşıdığını ve parti liderlerinin boş vaatlerde bulunduğunu ifade etti. "Cem Uzan gibi hakkında

birçok suç dosyası olan birinin halkın karşısına çıkıp, 'Ben başbakan adayım' demesi, herhalde sadece Türkiye'de olabilecek bir durum" dedi.

Uzan'ın o kadar vadinin içinden -mesela ÖSS'nin kaldırılması, daha da önemlisi terörü bitireceğim vadi-en medyatik olanının seçilmiş olması rastlantı olmasa gerek. Tabii Genç Parti'nin İzmir'de çiftçiye seçim çalışması diye 1 YTL'den mazot satacağı söylentisi de oy peşinde koşan Tüzel'in hızla hareket etmesine neden olmuş olabilir. Zaten basın açıklamasında da buna değinen Tüzel şöyle diyor: "Liderler birbirleriyle rekabet içinde ama Genç Parti Genel Başkanı Cem Uzan işi abartmış durumda. 2 liradan alınan benzini 1 liradan satacaklarını söylüyorlar. İlçe teşkilatlarına mazot alındığı ve Torbalı gibi bazı ilçelerde bunun dağıtılacağı söyleniyor. Bu tabii ki seçim yasaklarına giriyor. Hiçbir parti böyle para karşılığı benzin dağıtamaz, bunu seçim propagandasına alet edemez".

Levent Tüzel mazot tartışmasına kendi cephesinden bir yanıt vermiş oldu. Bu vaat curcunasına ürkek bir giriş yapan Tüzel, en azından oylarını mazot simsarlarına kaptırmayacağını dostu düşmana göstermiş oldu. Ancak Tüzel'in meclise girince yapacağı dediği vaatler de en az başkalarının mazot meselesi kadar çarpıcı. Tüzel, TC'nin neredeyse kurulduğu günden beri ağırlaşarak devam eden yapısal sorunları - demokratikleşme(me), Kürt sorunu vb.- ve emperyalizmle kurulan ekonomik bağımlılık ilişkilerini masaya yatıracaklarını vaadediyor.

Levent Tüzel

Evrensel gazetesine verdiği röportajda "Eğer kazanıp Meclis'e girerseniz neler yapmayı hedefliyorsunuz?" sorusuna Tüzel'in yanıtı şöyle, "Seçim sonuçlarının, devlet iktidar güçlerinin istedikleri tabloyu oluşturmadığı koşullarda, -ki öyle de görülüyor- bizlerin de içinde yer aldığı Meclis, şiddet ve statüko yanlısı güçlerin zor tahammül göstereceği bir süreci yaşayacaktır. Ancak herhalde yıllardır olmadığı kadar halk düşmanı politika ve çıkar ilişkilerinin ortaya çıkartılıp teşhir edildiği, birçok emek ve demokrasi karşıtı yasa çalışmalarına karşı sesimizin gür bir şekilde çıktığı tartışmalar ve oturumlar yaşanacaktır. Ama bunlar sadece, Meclis kürsüsünde söylenen ve çatı altında kaybolup giden bir çıkış olmakla kalmayıp hayatın nabzının attığı her alanda, halk temsilcilerinin halk iradesiyle bulunduğu bir çalışmayla örtüşecektir. Sorgulanacak o kadar çok konu var ki herhalde sıraya koymak gerekecektir. Emperyalist anlaşma ve imtiyazlar, yolsuzluklar, sermaye gruplarına teşvikler, çalışma ve iş yasaları, Sosyal Güvenlik Reformu adı altında tasfiye, özelleştirmeler, Terörle Mücadele Yasası, gerçekleri araştırma ve ortaya çıkarma, bütçe düzenlemeleri, vergi adaletsizlikleri, nükleer santraller ve bağımlı enerji politikaları ve daha birçok konu".

Reformistler kendini meclisin havasına öyle kaptırmış ki yine Evrensel gazetesinde "Bin Umut Adayları" ile yapılan röportajlar dizisinde aynı soruya en az Cem Uzan ayarında yanıtlar veriliyor. Kocaeli bağımsız milletvekili adayı, KESK eski Genel Sekreteri Mustafa Avcı aynı soruya şöyle yanıt veriyor: "Bu noktada çözüm projeleri geliştirelim derken kesinlikle Kürt sorununu çözmek zorundasınız. Kürt sorunu çözülmeden Türkiye'nin demokratikleşmesi mümkün değildir... Bugün Kürt sorunundan kaynaklı bir çatışma yaşanıyor ülkede. Bunun ekonomiye faturası var. Biz şu ana kadar 400 milyar dolar harcamışız buraya. Kalkacaksınız IMF'ye mahkûm olacaksınız. 16 milyar doları IMF'den taksitlerle almak için IMF'ye el avuç açacaksınız. Öbür taraftan da siz kalkacaksınız 400 milyar doları savaşa harcayacaksınız. Şimdi buna bağlı olarak eğitim, sağlık paralı hale geldi. Siz bu parayı istihdama, eğitime, sağlığa harcamıyorsunuz dışardan borçlanıyorsunuz ve getiriyorsunuz savaşa harcıyorsunuz. Şimdi bu noktada biz diyoruz ki bu kaynağı keseceğiz!"

Mevcut toplumsal ilişkilere dokunmadan, sermayenin egemenliğine son vermeden, burjuvazinin meclisini çözüm olarak sunarak kaynağı nasıl keseceğini açıklamayan "Bin Umud" adayları, Cem Uzan'ın "IMF'yi kovacağım" söyleminden farklı bir şey söylemiyorlar.

Anlaşılan o ki seçim atmosferi herkesi kendine benzetiyor. Seçim öncesi olacak olmayacak hesabı yapmadan, koltuğun hırsı ile akla ziyan davranmak beklenen bir davranış oluyor. Seçim ve meclisin o turuncu ceylan derisi koltukları herkesi bildiği gibi yapıyor.

Fethullah ABD'de, müritleri mecliste

Türkiye'nin en güçlü cemaatlerinden biri olan Gülen cemaati seçimlerde destekleyeceği adayları açıkladı. Fethullah Gülen cemaati 2002 seçimlerinde sessizce desteklediği AKP'ye bu kez açık destek verecek. Cemaat, özellikle kendine yakın adayları destekleyeceğini açıklarken cemaatlerin siyasetteki etkisi dikkat çekici bir hal aldı.

Sadece Türkiye'de değil dünyanın dört bir tarafında okullar açan ve misyonerlik faaliyeti yürüten Gülen, 28 Şubat sürecinde ülkeyi terketti ve ABD'ye yerleşti. Cemaatini de emperyalizmin beşiğinden, uzaktan kumanda ile idare ediyor. Fethullah Gülen'in ABD ile kurduğu yakın ilişkiler ve ara ara sosyal-demokratlara verdiği destek sık sık Soros'la karşılaştırılmasına da neden oluyor.

Gülen cemaatinin yıldızı ilk kez 8. Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın başbakanlığı döneminde parladı. Güçlü bir hatip ve şovmen olan Gülen kitleleri etkileme gücü ve oluşturduğu geniş organizasyonla devletin tüm kurumları üzerinde görünmez bir el olarak dolaşiyor. Siyasetten spora, eğitimden sağlığa geniş bir alanda faaliyet gösteren ve büyük bir holding gibi çalışan cemaat ilkesiz ve pragmatik politika anlayışı ile her seçimde farklı bir partiye meyil ediyor. Partiler için her zaman bir zorunluluk olan tarikatlardan destek alınması ilk Demokrat Parti ile başladı ve süreç 1980 darbesinden sonra renk değiştirdi. Tarikatların ve cemaatlerin güçlenerek birer şirket olmaya başlaması onların çıkarlarının da mecliste temsil edilmesini şart hale getirdi. Bu tarihe kadar sadece seçmen olmakla yetinen tarikatlar, artık seçilen de olmaya başladı. Müritler de aktif siyasete girdi. Tarikatlar, farklı siyasal partileri destekleseler de hep sağ görüşlü siyasal oluşumlar içinde yerlerini aldı. Ancak cumhuriyetin yılmaz bekçisi(!) Bülent Ecevit'in DSP'si Gülen'den destek alarak oy almayı başardı. Yine DSP'nin içinden

çıkan ve İsmail Cem'in önderliğinde kurulan YTP (Yeni Türkiye Partisi)'de Gaffar Yakın ile partinin Genel Sekreterliği'ni yapan Kültür eski Bakanı İstemihan Talay, Gülen cemaatinin açık desteğini almıştı.

Geçtiğimiz seçimde AKP'yi 28 Şubat'tan kalan izlerin etkisiyle ürkekçe destekleyen Fethullahçılar bu sefer desteklerini açıkça dile getiriyorlar. Cemaatin önde gelenleri, geçmişte Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile cemaatin bugün olduğu ölçüde yakın olmadığına dikkat çekiyor ve AKP'yi eski göz ağırları Özal'ın ANAP'a benzetiyorlar. AKP milletvekilleri adayları içinde cemaate yakın 30 dolayında isim olduğu, bunlarında seçilebilecek sıralardan aday gösterildiği söyleniyor.

Sivas'ta BBP'nin başkanı eski faşist tetikçilerden Muhsin Yazıcıoğlu desteklenirken BBP'nin diğer adaylarına cemaatten destek çıkmayacak. DSP dolayısıyla CHP ve Milli Görüşçüler Fethullahçılar'ın destek listesinde yok.

Nasıl çalışıyorlar?

Hemen her cemaatin illerde ve ilçelerde bölge imamı ya da bölge liderleri bulunuyor. Bu liderler, merkezden, yani şeyh ya da cemaatin en tepesindeki isimden aldıkları işaretleri, haftalık toplantılarda cemaat mensuplarına aktarıyor. Böylelikle, hangi parti ya da hangi adayın destekleneceği her yerleşim birimine ulaşıyor.

Cemaat mensupları daha sonra toplum içinde, çalıştıkları yerlerde, yakın çevrelerine bu yönde telkinlerde bulunuyor. Özellikle de cami cemaati arasında bulunan çok sayıda kararsız seçmen, cemaatlerin bu telkinleriyle karar veriyor. Cami görevlileri, aynı cemaate mensupsa, bu telkinin gücü iyice pekişiyor.

İzmir'de dostluk ve dayanışma pikniği

Yeni bir dünya yeni bir kültür mücadelesinde 5 yıldır kararlılıkla yürüyen kurumumuzun 5. yılını 8 Temmuz günü gerçekleştirdiğimiz piknikle kutladık. Dostluk ve dayanışma adına örgütlediğimiz pikniğimiz sıcak ve coşkulu bir atmosferde geçti.

Ortak kahvaltıdan sonra piknik programımız başladı. Saygı duruşunun ardından açılış konuşması yapıldı. Açılış konuşmasında "5 yıldır Çiğli'de yeni bir dünya, yeni bir kültür için mücadele vermekteyiz. 5 yıldır insanın insan tarafından sömürülmeyeceği, savaşızsız, sömürsüz bir dünya özlemimiz uğruna mücadele veriyoruz. Her zaman ezilenlerden yana taraf olduk ve sanatımızı da bu tarafın bir silahı olarak gördük. Şiirimizle, müziğimizle, tiyatromuzla ezilenlerin mücadelesinde 'biz de varız' dedik" denildi.

Daha sonra söyleşi kısmına geçildi. Söyleşide bağımsız devrimci sosyalist aday Ahmet Subaşı bir konuşma yaptı. Subaşı konuşmasında "Her gün medyada düzen partilerinin sözcüleri çıkıp sahte vaatlerde bulunuyorlar. Birbirinden farklı olmayan bu düzen partileri bizleri kandırmaya çalışıyorlar. Emekçilerin bilinçlerinde bulanıklık yaratmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Ancak sınıfın bağımsız çıkarları için mücadele eden biz bağımsız devrimci sosyalist adaylar olarak düzenin seçim oyununu bozmak, onların maskelerini düşürmek için seçime katılıyoruz. Gerçek kurtuluşumuz olan sosyalizm için sınıfın devrimci programının etrafında birleşelim, örgütlenelim, mücadele edelim" dedi.

Söyleşi kısmından sonra programa ara verildi. Öğle yemeğinden sonra program Yürek İşçileri Şiir Grubu ile devam etti. Ardından Grup Kavel'in devrimci marş ve türküleriyle program sona erdi.

Pikniğimize yaklaşık 70 kişi katıldı.

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi çalışanları

Basın emekçilerinden kıyım protestosu

Burjuva basın bünyesinde çalışan basın emekçilerinin iş güvencesi için başlattıkları sendikal örgütlenme mücadelesi medya patronları tarafından işten atma sadırısıyla karşılanıyor. Geçtiğimiz haftalarda basın yayın sektöründe Show TV, ATV, Flash TV ile Radikal, Sabah, Fanatik ve Takvim gazetelerinden 100'ün üzerinde basın emekçisi işten atıldı.

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS), basın sektöründe işçi kıyımına karşı eylem yaptı. TGS'nin 55. kuruluş yıldönümü olan 10 Temmuz günü saat 10.00'da Türkiye Gazeteciler Sendikası'nın Cağaloğlu'ndaki Genel Merkezi önünde toplanan basın emekçileri Milliyet Gazetesi'ne pankart, döviz ve sloganlarla yürüdüler. Yürüyüşte "Medyada emekçi kıyımına son!" pankartı açıldı. Basın emekçileri yürüyüş boyunca "Susma sustukça sıra sana gelecek!", "TÜSİAD'a Fanatik, sendikaya radikal!", "Bütün basın işçileri birleşin!", "Direne direne kazanacağız!" sloganları atıldılar.

Basın emekçilerinin sosyal güvence hakkına saldırıda başı çeken Doğan Holding yürüyüş boyunca alkışlarla protesto edildi. Basın emekçileri taşıdıkları "AKP'ye fanatik emekçiye

radikal!", "ATV'nin yayın akışı: 14.00 sendikadan istifa etmeyenler işten atılacak!", "Orjinal saltanat istemiyoruz!", "Doğan görünümü şahin!", "Doğan Yayın Holding kârını günbegün arttırıyor 41 kere maşallah!" yazılı dövizlerle tepkilerini dile getirdiler.

Yürüyüşün ardından Milliyet Gazetesi Binası önüne gelen basın emekçileri adına burada TGS Genel Başkanı Ercan İpekçi bir konuşma yaptı. İpekçi yaptığı konuşmada; ATV ve Sabah Grubu'nda ciddi bir örgütlenme içinde olduklarını ve çoğunluğu sağlayarak yetki başvurularını yaptıklarını belirtti. Babiali'de yaşanan bu örgütlenmelerin dönüm noktası olacağını sözlerine ekleyen İpekçi, Doğan Grubu yöneticilerinin göz korkutmak amacıyla işçi kıyımına giriştiklerini ama bu saldırıya karşı mücadele edeceklerinin altını çizdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Çalışma ilişkileri nereye ya da Çin nereye düşer usta?

Yüksel Akkaya

Safdil "dostlarımız" emek piyasalarına ve çalışma ilişkilerine Avrupa Birliği (AB) normlarının egemen olacağını bekleye dururken biz 22 Temmuz sonrasında emekçileri bekleyen başka bir tehlikeye dikkat çekmek istiyoruz.

Yaklaşık beş yıllık hükümetleri sırasında dünya milyarlareri arasına çok sayıda milyarler sokmayı başarmış olan AKP iktisat politikası yeni dönemde bu kez çok sayıda Çinli yoksul yaratacağıdır. Zira, başta asgari ücret olmak üzere çok sayıda çalışma yaşamına ve ilişkilerine dönük düzenleme ve yaptırımlara bakıldığında gidilen yönün AB olmadığı aşikardır. AB normlarına yönelik olmayan bu sosyal politika uygulamaları ne yazık ki Brezilya "modeline" de yönelik değildir. Brezilya emek piyasaları ve çalışma ilişkilerinden daha kötü olan Çin modeli benimsenmiş görünmektedir. Zaten yeni milyarler yaratmanın en önemli olanağı da Türkiye'deki emek piyasaları ve çalışma ilişkilerini Çin modeline dönüştürmekten geçiyor.

Tarım sektörünün hızla çökertildiği, kırdan kente göçün hızlandırıldığı bir süreçte, işçiler ile işsizler, işsizler ile kırdan yeni gelmiş işsizler arasındaki kıyasıya rekabet hem ücretleri baskılayıp düşürecek hem de emek piyasalarını esnekliğin ötesinde iyice köleci bir ilişkiye dönüştürecektir. Biat ve ihsan üzerine kurulmuş olan yeni çalışma ilişkileri uzun süre içinde disiplin altına alınmış emekçilerin artık denetlendiği bir aşamanın da başlangıcı işaretleri olacaktır. Bu işaretlerin ne anlattığını ise Çin'deki emek piyasaları ve çalışma ilişkilerini bilmek ve anlamak ile mümkündür.

Çin emek piyasalarında işçinin, insanın hiçbir değeri yoktur. Karın tokluğuna uzun süre çalıştırılan işçiler adeta bir doğal ölüme terk edilmekte, hızlı yıpranma sonucu erken ölümlerle tanıştırılmaktadır. Böylece, Çin'de bir de nüfusu kontrol eden politika uygulanmaktadır! Genç yaşta emek piyasasına giren ama orta yaştan sonra fiziki olarak emek piyasasından çekilen bir nüfus! Sosyal güvencesiz, yetersiz gelir ile uzun süre çalışan, karın tokluğu dışında kaygısı olmayan ve kırlardan kentlere dinmek bilmeyen bir akış ile emek piyasasında yıkıcı rekabete yol açan bir genç işsizler ordusu! Emek piyasasından dışlanarak açlığa, ölüme terk edilmiş orta yaş üstü kesimler!.. İşte Çin modeli...

Aslında Türkiye'de üç modeli de birarada görmek mümkün. İlki, belirli sektör ve bölgelerde AB modelidir. Ayrıcalıklı, işçi aristokrasi denilebilecek, genellikle örgütlenmiş bir kesim. Genellikle büyük metropol kentler ve katma değeri yüksek sektörlerde bu modeli görmek mümkün. İşçi sınıfı içindeki sayısal oranı çok yüksek değil, en iyimser tahmin ile yüzde 5 civarındadır. İkincisi, Brezilya modelidir, ki en yaygın olanı budur. Kuralızsız, esnek emek piyasaları ve çalışma ilişkileri belirleyici özellik olarak ortaya çıkar. Düşük ücretin belirleyici olduğu bu ortamda herşey ihracata ve buna dayalı iktisat politikalarına göre yeniden yapılandırılmaktadır. Bu model ile çalışanların oranının yüzde 80'ler civarında seyrettiğini söylemek mümkündür. Üçüncüsü ise, genellikle "yabancı" işçiler ile kırsal kesimden gelmiş "yeni" işçilerin çalışma modelidir ki, buna Çin modeli demekle sakınca yoktur. Ağır ve zor işlerde uzun sürelerle asgari ücretin altında sosyal güvencesiz, karın tokluğuna "kaçak" çalışma söz konusudur. Daha genç, muhtaç, çaresiz insanlar üzerine kurulmuş olan bu model, Çin'de olduğu gibi yaşam süresinin hızla kısaltıldığı çalışma koşullarına sahiptir (tersaneler, deri işleri, kum ile kot yıpratma işleri bu tür işlerdir). Bu modelin emek piyasasındaki oranını yüzde 15 civarında tahmin etmek gerçek dışı olmasa gerek.

Evet, 22 Temmuz seçimlerinin anlamı, emek piyasaları ve çalışma ilişkileri açısından bakıldığında, daha çok Çin modelinin Türkiye'ye hızla taşınacağı üzerinden bir anlam ifade etmektedir. Öyleyse, emek ile sermaye arasındaki savaşa bir kez daha derinlikli bakıp, safları yeniden oluşturmada yarar var.

Liberal sol, Baskın Oran'la makyaj tazeliyor!

Baskın Oran'ın hem "ortak" hem de "sol" aday olarak kamuoyuna duyurulmasının ardından yapılan reklam devam ediyor. "Solun ortak adayı" söylemiyle reklamı yapılan Baskın Oran'ın ne solla ne de ortaklıkla hiçbir ilgisi bulunmuyor.

Baskın Oran(cılar) seçim propagandalarını başlattıkları ilk günden bu yana, sol eğilimli bağımsız kesimlerin, bir takım aydın ve akademisyenlerin ve esas olarak AB'ci liberallerin oylarını hedefliyorlar. "Ezber bozacağım" şiarını öne çıkartan Oran(cılar), liberalizmin bildiğimiz ezberini kitlelere sol diyerek yutturmaya niyetindeler.

Baskın Oran solun değil liberal çevrelerin dejenere adaydır. Baskın Oran(cılar)'ın programı 'sol'un adını ve sınırlı bir takım söylemlerini kullanarak esasında solu düzen içerisine çekmeye çalışmaktadırlar. Oran'ın seçilmesi halinde meclisteki ezberin bozulacağı iddiası ile kitleler içinde parlamento hayalleri yayıyorlar. Ancak Oran(cılar)'ın parlamentozizm hastalığı öyle mikrop saçıyor ki, "bunların düzen partilerinden ne farkı var" diye düşünmeden edemiyorsunuz.

Bu çerçevede verilebilecek ilk örnek Baskın Oran'ın bağımsız adaylık sürecinin başından bu yana öne çıkardığı "bağımsızlık" vurgusudur. Düzen partilerinden ayrışıklığı vurgulamak için sürekli olarak "hiçbir partiden olmadığı" öne çıkartılan Oran'ın, bir yandan da bütün "sistem mağduru" kesimlerin sözcüsü olacağı iddiası ortaya atılıyor. Böylece kapitalizmin onulmaz sorunlarına, yapısal çelişkilerine örgütsüz tek bir kişinin çözüm olacağı yanılışı yaratılıyor. Seçim propagandasına "herkes kendi istediği kampanyayı yapsın" gibi bir "ilke"nin hakim olduğu Oran(cılar), adeta düzen karşısında örgütsüz de ayakta durulabileceğinin propagandasını yapıyor!

Baskın Oran(cılar) ile beraber öne çıkan diğer bir çarpıklık ise sol harekette son on yıldır etkileri zaten hissedilir olan post-marksist söylemlerin popüler bir biçimde yeniden ifade edilmesi. Böylece sistem karşıtı mücadelenin sınıfsal ekseni bir bütün olarak yok sayılmaktadır. Oran(cılar), "ezilenlerin, dışlananların, kadınların, eşcinsellerin, işçilerin, işsizlerin, Kürtler'in, Aleviler'in, azınlıkların" sözcüsü olacaklarını ifade ederek işçi sınıfının mücadelesini diğer ezilen kesimlerin hak ve özgürlükler mücadelesinin düzeyine indirgemiş oluyor. Keza

Baskın Oran'ın tanıtım filminde de yer alan "şiddetin her türlüüne karşıyım" ifadesi post-marksist anlayışa tuz biber ekliyor ve sınıf mücadelesinin yöntemleri ile beraber bir bütün olarak Filistin'de, Irak'ta, cezaevlerinde, yıkımlar karşısında vb. gösterilen her türlü direnişi gayrimeşru ilan etmiş oluyor.

Yıllar yılı gerek AB konusunda, gerekse demokrasi konusunda düzen içerisindeki konumlanışı özellikle sosyalist çevrelerce iyi bilinmesi gereken Baskın Oran'ın seçim programında özellikle AB konusundaki yaklaşımı da liberal. AB'yi Türkiye'nin demokratikleşmesinin bir koşulu olarak gören Oran(cılar)'ın, böylece, emperyalizme ve emperyalist ilişkilere ilişkin söz söylemesine gerek kalmıyor.

Hali hazırda Oran(cılar) seçim faaliyetlerini güler, eğlenerek, işçi sınıfı adına, Kürtler, kadınlar adına Beşiktaş ve Taksim gibi entelektüel bol semtlerde sürdürdürsünler, Oran'ın gerçekte temsil ettiği sınıfın bileşenlerinden arka arkaya destek mesajları da gelmeye başlıyor!

Bu mesajlardan birinin sahibi Cengiz Çandar. Cengiz Çandar diyor ki "Tek başına AKP'ye, tek başına CHP'ye veya MHP'ye onun kadar etkili muhalefet yapacak bir başka bireyin, bir milletvekilinin olabileceğini tasavvur edemiyorum. Türk siyaset sahnesinin Baskın'a ihtiyacı var." Cengiz Çandar Özal'ın ölümüne dek O'na danışmanlık yapmış bir isim. Öğrencilik yıllarında ortanın solu olmakla övünen Çandar, bugün de en iyimser tanımlamayla liberal sol olarak tanımlanabilecek

Baskın Oran'a destek mesajları iletiyor. Çandar'ın Oran'a verdiği desteğin sol hareket içerisinde Oran çalışması yapanlara kıyasla daha tutarlı olduğunu da ifade etmek gerekiyor. Zira Çandar, Baskın Oran'ın Türk siyaseti için bir ihtiyaç olduğunun ayırında davranıyor, sol hareketin liberalizmle kucaklaşan kesimleri ise Oran'a sol adına muhalefet misyonu yükleyebilmek için taklalar atıyor.

Baskın Oran'ın adaylığına ilişkin söz söyleyen bir diğer isim ise Mehmet Ali Birand. Mehmet Ali Birand'ın tanımlamaları da siyasal lüferatür adına Orancılar'ınkinden katbekat üstün. Birand, "Liberal Oyların Yeni Seçeneği: Baskın Oran" diyerek, Oran'ın hangi sınıfın temsilcisi olduğunun altını ister istemez çizmiş oluyor!

Ama bu yazar bozmalarının ve yazılanların hiçbirini Ahmet Hakan'ın eline su dökemiyor! Ahmet Hakan'dan yapılacak alıntı esasında Baskın Oran(cılar)'ın politik platformuna ve sınıfsal temsiliyetine ilişkin tartışmayı küçük bir dipnotla bitirme olanağı tanıyor!

"Sosyalistlerin, Birikimcilerin, Cihangir'in, Radikal 2 okurlarının, Açık Radyo sponsorlarının, İletişim Yayınları'nın, baldırı çıplakların, Bodrum'u ilk keşfeden solcuların, ÖDP'nin, azınlıkların, Bilgi Üniversitesi dostlarının, türbanıyla üniversiteye girmeyi isteyen kızların, Alaçatı tiryakilerinin, 'Orhan Pamuk seni bizim her şeyimizsin' havasında olanların, Murat Belge'nin, 'Baykal solu temsil edemez' diyenlerin, eşcinsellerin, Murathan'ın, Birgün gazetesiyile dayanışanların, 'Hepimiz Ermeniyiz' sloganını icat edenlerin, Bilsak Beşinci Kat'm, Müjde Ar'ın bir milletvekili adayı var! Prof. Baskın Oran..."

Bu haliyle birinci dipnotumuz; baldırı çıplaklar konuşulan bu dili anlamıyor! İkincisi, baldırı çıplaklar olarak nitelenen işçi sınıfı ise sıralanan diğer kesimlerle hiçbir ortak çıkar taşımıyor!

Ve üçüncüsü; sol ve işçi sınıfı bir temsiliyet sorunu yaşamıyor! İşçi sınıfının temsilcileri sizin "sol" palavralarınıza karşı da mücadele ediyor.

Düzen partileri en azından işçi sınıfının oylarını dilenirken boş vaatler sıralıyor, kendi siyasal kimliğini reddetmiyor. Baskın Oran'la cisimleşen platform ise bir türlü açık yüreklilikle "liberalizmin makyajını tazeliyoruz" diyemiyor!

A. Eylül

"Ezilenlerin sessiz sesi"

Liberal kesimlerin adayı İstanbul 2. bölge bağımsız milletvekili adayı Baskın Oran, "Meclis'te ezber bozmak ve Sesimiz Baskın olsun" şiarı ile yürüttüğü çalışmaların bir parçası olarak 5 Temmuz günü Taksim Tramvay durağında saat 19.30'da eylem yaptı.

Tramvay durağında toplanarak slogan ve düdük sesleriyle yürüyüşe geçen "Baskıncı"ların önü İstiklal Kitabevi'nin orada polis tarafından kesildi. Meclis'e ezber bozmaya giden Baskın, polis karşısında baskın olamadı. Kitle

slogan atmadan sessiz bir şekilde yolun sağından ilerleyerek Galatasaray Lisesi önüne kadar geldi.

Baskın Oran, burada yaptığı konuşmada polisin aslında mecliste sesinin yükselmesine engel olduğunu söyledi. "Meclisin Baskın sesi" olmaya aday Baskın Oran polisle yaptığı pazarlık sonrası yaptığı konuşmada Taksim'deki "sessiz" yürüyüşü ile övündü. "Ezilenlerin sessiz sesi" Baskın Oran'ı destekleyenler sloganların ardından dağıldılar.

Kızıl Bayrak/İstanbul

HÖC: "Çeteler serbest!"

Haklar ve Özgürlükler Cephesi (HÖC) üyeleri 10 Temmuz'da Galatasaray Postanesi önünde çetelere karşı mücadele ettikleri için 7 aydır tutuklu bulunan arkadaşlarının serbest bırakılmasını talep ettiler. Konuyla ilgili hazırladıkları iddianameyi Adalet Bakanlığı'na gönderdiler.

HÖC adına açıklamayı Uğur İlbay yaptı. İlbay, çetelere karşı mücadele ettikleri için arkadaşlarının 7 aydır tutuklu olduğunu belirtti. "Komplocu İstanbul polisinin hazırladığı senaryolarla tutuklananların maruz kaldığı hukuksuzluğa son verilmesi için defalarca meydanlara çıktık, arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını istedik ama devletin gücünü göstermek isteyen savcı, uyuşturucu satan ve fuhuş yaptırın iki kişinin ifadesiyle, arkadaşlarımıza üçü müebbet olmak üzere on bin yıl hapis istemiyle dava açmıştır" dedi.

Küresel ısınma dünyayı tehdit ediyor...

Kapitalizmin ürettiği felaketlerin çözümleri sosyalizmde!

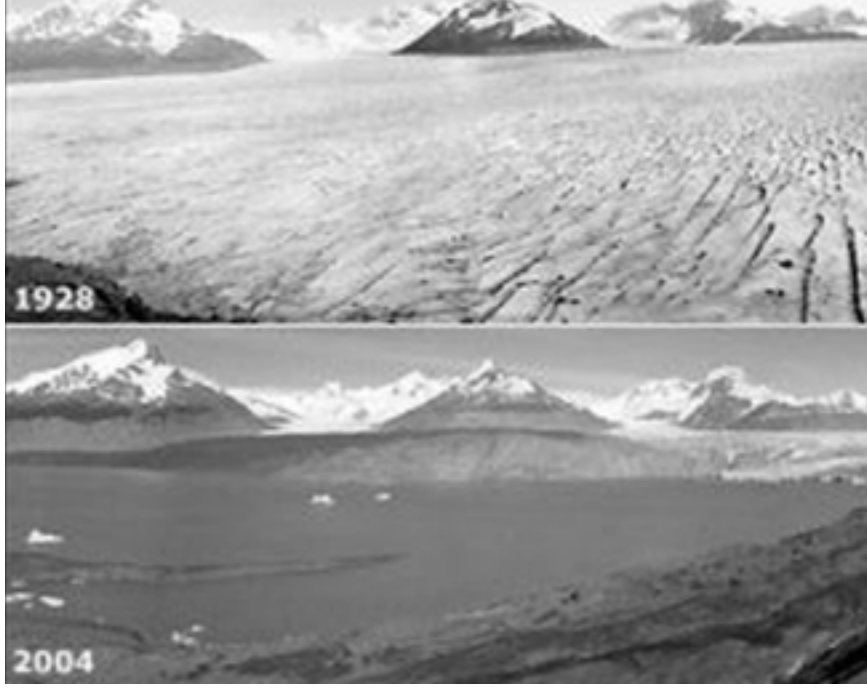
Küresel ısınmanın getireceği en büyük felaketlerden birisi de kuraklık olacaktır. Çünkü, küresel ısıda meydana gelebilecek 2 derecelik bir artış, dünya nüfusunun neredeyse yarısının susuz kalmasına neden olabilecek derecede tehlikeli boyutlardadır. Sıcaklığın artması sonucu birçok bitki ve hayvan türü yok olacak, artan sıcaklık etkisiyle yağış şeklinde değişiklikler olacağı için de, kişi başına düşen tarımsal alanlar azalacaktır.

Küresel ısınma sonucu başımıza gelecek felaketlerden bu sömürücü sistem, kapitalizm sorumludur. Çünkü geçmiş yıllarda **250 bin yılda** bir gezegenimizin ısısı 1 derece artıp düşerken, özellikle 1850’li yıllardan 2000’li yıllara, yani aradan geçen **150 yıllık** zaman diliminde dünyanın ısısı 1 derece artmıştır. TEMA Kaynak Geliştirme ve Halkla İlişkiler Bölüm Başkanı Yeşim Beyla’nın hazırladığı raporda da, küresel ısınmanın son 50 yılda yüzde 90 oranında insan eliyle yaratıldığı ve bu durumun daha asırlarca süreceği ortaya konuluyor. Kapitalizmle birlikte doğanın tahribatı büyümüş, dengesi bozulmuştur.

Dünyanın sıcaklığının artması ile ilgili olarak, TÜ Meteoroloji Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Mithat Kadioğlu’nun şu açıklaması dikkate değerdir: “Türkiye’de kışın sıcaklık 2 derece artarken bu rakam yazın 3 dereceye çıkıyor, toprak yüzde 30 kuruyor. Kışın yağmurda yüzde 30 oranında bir artış; yazın aynı oranda bir azalma yaşanıyor. Yani kar yağışı, daha çok yağmura dönecek. 2 derece sıcaklığın artması ile dağda biriken kar ve buzul azalacak. Bu da gelecekte suyun azalmasıyla karşı karşıya kalacağımız kuraklık tehlikesini açıkça ortaya koyuyor.”

Kadioğlu şu şekilde uyarıyor, “Küresel ısınmanın etkilerine karşı hazırlanmalıyız. Zarar azaltma, tahmin ve erken uyarı, koruma, düzeltme, uyum çalışması, etki analizi, yeniden yapılanma, iyileştirme ve müdahale taktikleri geliştirmeliyiz. Risk yönetimimizi iyi yapmalıyız.”

Birleşmiş Milletler’in yayımladığı bir rapora göre ise; atmosfere en çok zehirli gaz bırakan ülke ABD, sera etkisi yaratan gazların salımında en hızlı artış gösteren ülke ise Türkiye’dir. BM İklim Değişikliği Sekreterliği’nin yaptığı çalışmada, 1990-2004 yılları arasında 40 ülke değerlendirilmiş ve Türkiye yüzde 72.6 artışla 1’inci sıraya yerleşmeyi “başarmıştır”. Küresel ısınmanın nedeni olan, sera gazlarının salınımı ve diğer etkenlere karşı önlemler konusunda sınırlama getirecek bir anlaşma olan Kyoto Protokolü’ne (gerçekte etkili bir sonuç almaktan uzak, yetersiz önlemlerdir) kirlilikte en büyük katkıları olan ABD ve Türkiye imza koymamaktadır. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler Türkiye’nin ulusal çıkarlar nedeniyle protokolü imzalamadığını söylemektedir. Atmosfere zehirli gaz salımının

yüzde 36.1’inden tek başına sorumlu olan ABD olduğu halde, Bush da, ekonomik nedenleri gerekçe göstererek Kyoto Protokolü’nü imzalamadığını söylemişti.

Küresel ısınmanın neden olduğu sorunlar olarak bizleri gelecekte bekleyen, açlık, salgın hastalıklar, kuraklık ve diğer çevre felaketleridir. Milyonlarca insanı tehdit eden küresel ısınmaya karşı hiçbir önlem zamanında alınmadığı için küresel ısınmanın zararları geri dönülemez boyutlara ulaşmıştır. Şu bir gerçek ki, dünyaya egemen emperyalist-kapitalist sistemin efendileri için küresel ısınma kendi ekonomik çıkarlarını tehdit eder boyutlara çıkmasaydı küresel ısınmaya karşı önlemlerin adı bile edilmeyecekti. Örneğin küresel ısınma sonucu Fransa’da ölümlere yol açan kavurucu 2003 yazında 17 nükleer santral, susuzluk yüzünden kapatılmak durumunda kaldı. Bu sıcak dalgasının, kamu destekli Fransız enerji grubu Electricite de France’a 2003’teki ek maliyeti 300 milyon Euro oldu. Electricite de France adlı santral, her yıl nehir ya da göllerden 16 milyar metre küp su çekmektedir. Bu miktar, çevre için kullanılan suyun yaklaşık yarısı, tarım için kullanılanın yarısından biraz daha fazlası kadardır. Şirket bu yıl için de bir dizi önlem peşindedir. Su sıkıntısı olduğu bilindiği halde, daha çok su depolamak, düşük fiyatlı kontratlar hazırlayarak üretimin durması halinde zarardan kaçınmak, daha uzun vadeli hava tahminleri yapmak gibi.

Sıcak dalgası nedeniyle üretimini kısmak zorunda kalan Alman enerji devi E.ON da, önümüzdeki dönemde benzer sıcaklık artışlarında aynı yöntemle başvuracağını açıklamıştır. Nükleer santrallerin üçte ikisinin göl ve nehir kenarlarında kurulu olduğu Amerika’da ise, geçen yıl Minnesota, Michigan, Illinois ve Pennsylvania’da sıcak hava koşulları nedeniyle santral kapanmıştır. İspanya’da da Ebro nehrinde ölçülen su sıcaklık değerleri, geçen temmuzda nükleer santrali çalışmaz hale getirmiştir. Su nükleer santral işletmecileri için çok önemli çünkü, nükleer reaktörlerin güvenli çalışması için, çekirdek ısısının belli bir seviyenin üzerine çıkmaması gerekiyor. Bu nedenle de reaktörlerin operasyon

sırasında soğutulması ve bu sıcaklığın sabit tutulabilmesi için, çok miktarda SOĞUK SUYA ihtiyaç duyuluyor. Buna karşılık giderek artan hava sıcaklıklarıyla suların ısınması ve kuraklık, pek çok nükleer santral işletmecisi için sorun oluyor. Eğer sıcaklıklar ortalamasının üstünde seyrederse nükleer santral işletmecilerini iki seçenek bekliyor: Ya üretim düşecek, yani kâr oranları azalacak. Ya da çevreye zarar verilecek. Kapitalistler herşeye kâr-zarar ilişkisi üzerinden baktıkları için onların tercihleri çevre olmayacak, bunu biliyoruz. Onların derdi hiçbir zaman çevre olmadı, su bulamadıkları için nükleer santrallerini kapatmak zorunda kaldılar.

Ülkemiz kapitalistleri de kuşkusuz aynı zihniyetler. Kâr oranları tehlikeye girdiği için ‘susuzluk kapıda’ uyarıları sanayicilerin de gözünü korkutmaya başladı. Sanayicilerin kimi su tasarrufu yapmayı sağlayan teknolojilere yatırım için devletten teşvik isterken kimisi ise bir an önce yağmur bombası atılması gerektiğini belirtiyor. Hatırlanırsa Aralık 2006 tarihinde Yuvacık Barajı’ndaki su tükenmiş, 4 bin firmanın bulunduğu 13 organize sanayi bölgesinde kırmızı alarm verilmişti. Roche, Arçelik, Gıda Aromaları AŞ, Alarko, Colgate gibi firmaların da yer aldığı sanayi tesislerinde üretim durmuştu. Yaklaşık bir hafta süren su sıkıntısı sanayicilere ağır bir fatura çıkarmıştı. Çevre kaygısıyla değil de ödeyecekleri ağır faturayı düşünen sanayiciler telaşa düşmüş bir halde açıklamalarda bulunuyorlar.

İzmir Atatürk Organize Sanayi Bölgesi Başkanı Hilmi Uğurtaş, sanayicinin üzerindeki enerji ve istihdam yükünün çok fazla olduğunu belirterek “Sanayicinin su kaynaklarını tasarruflu kullanmak için teknolojik yatırımlar yapması lazım. Ama bunun için desteğe ihtiyacımız var” diyor. “Şu anda İzmir Atatürk OSB’de Türkiye’nin en pahalı suyunu kullanıyoruz. Bir metreküp suyun fiyatı 1.5 doların üstünde. Kısa periyot içerisinde sanayicilerin hemen su teknolojilerine yatırım yapabileceğini sanmıyorum” diyor. Kâr oranından kısıp su arıtma sistemi kurmak akıllarından bile geçmeyen bu kapitalistler işçi ve emekçilerden kesilen teşviklerle bu sorunu çözmek, kâr oranlarını yüksek tutmak istiyorlar.

Su arıtım işinin kâr getirecek bir sektöre dönüştüğünü gören patronların iştahı kabarıyor. Su arıtma teknolojileri üzerinde de çalışmalar yürüten General Electric’in (GE) Genel Müdürü Kürşat Özkan’ın açıklamaları bunu daha net ortaya koymaktadır. Tüm dünyada yaşanan susuzluk sıkıntısının su teknolojilerine olan ilgiyi artırdığına işaret eden bu zat, deniz suyunun arıtılması ve atık suyun geri kazanımı konusunda teknolojilerin kullanıldığını, su arıtma işlemlerinin 21. yüzyılda önemli bir sektör haline geleceğini belirtiyor.

Susuzluk, kuraklık aslında uzun süredir gündemde. 25 yıl önce kişi başına düşen su miktarı 4570 metreküp olan Türkiye’de bugün bu miktar 1430 metreküpe kadar düşmüş durumdadır. Önümüzdeki 20 yıl içinde de nüfusu 80 milyonu geçmesi beklenen Türkiye’de kişi başına 1100 metreküp su düşeceği öngörülüyor. Bu miktarla Türkiye’nin su fakiri ülkeler arasında yerini alması muhtemel görünüyor. Barajlardan gelen haberler de susuzluk tehlikesinin boyutlarını gözler önüne seriyor. Doğal Hayatı

Koruma Vakfı Türkiye'nin yaptığı araştırma sonucu yayınlanan raporda, Türkiye'de toplam sulak alanların 2.5 milyon hektar olduğu, ancak son 40 yılda yaklaşık 1 milyon 300 bin hektar sulak alanın kurutma, doldurma ve su sistemlerine müdahaleler nedeniyle ekolojik ve ekonomik özelliğini yitirdiği belirtildi. Tarım örgütlerinin konuyla ilgili uyarılarına rağmen Tarım Bakanlığı 'Tehlike yok' diyerek bu uyarıları ciddiye almıyordu.

Kuraklığın tehlikeli boyutlara ulaştığını belirten ve Tarım Bakanlığı'nı olağanüstü gündemle toplanmaya çağıran Türkiye Ziraatçılar Derneği Başkanı İbrahim Yetkin ise, dünyada tarım ürünü fiyatlarının hızla yükseldiğine dikkat çekerek, hükümetin, geçen yıl sonu ve bu yılın başında yapılan kuraklık uyarılarını ciddiye almadığını ifade ediyor. Tarım otoriteleri, hükümeti, su kaynaklarındaki azalma ve yağışlarda beklenen düşüş konusunda defalarca uyarılarına karşın kalıcı, kaynakları harekete geçiren önlemler geliştirmedikleri için eleştiriyor.

Şubat ayındaki açıklamasında 'Türkiye'de kuraklık tehlikesi yok' diyen Tarım Bakanlığı, seçim dönemine rastlayan şu günlerde alelacele bir önlem alma ihtiyacı duydu. Hükümetin önlemi, etkileri geçici olabilecek parasal paketlerden ibaret bir önlemdir. Tarım Bakanlığı'nın hazırlıklarını yaptığı 'kuraklık paketi'nde, tarımsal önlemler yer almıyor. Pakette borç erteleme, parasız tohum dağıtma gibi hükümetin sık sık başvurduğu bilinen destekler yer alıyor. Susuzluğun en büyük mağdurları olacak çiftçiler ise önümüzdeki haftadan itibaren "Çok su isteyen ürün ekmenin" şeklindeki sokak anonsları ile yapılan uyarılarla yetinecek. Kalıcı hiçbir önlem almayan hükümet seçim dönemi olmasaydı bu paketi bile hazırlamazdı. Kuraklık sonucu yaşanacak kıtlık, aç insanlar, bu düzeni ve onun hükümetlerini zerre kadar ilgilendirmiyor. Bu düzen sadece kâr oranları, ekonomik dengeleri değişeceği zaman önlem alma gereği duyuyor. Önlem alma gereği duyduklarında ise bu, işçi ve emekçilerin yararına değil sermaye sınıfının çıkarına alınıyor. Yoksa su sıkıntısı bu kadar artan bir ülkede yeni nükleer santraller yapmayı düşünmezlerdi.

Emekçi halkı, küresel ısınmanın etkisiyle giderek artacak olan sorunlar bekliyor. Sermaye sınıfının yaşayacağı sorunlar ise bir takım "teşviklerle" çözülecektir. Kısacası onlar kirletiyor, onlar yok ediyor fatura yine işçi ve emekçilere kesiliyor. İşçi ve emekçilerin şimdiye kadar ödediği faturaların haddi hesabı yoktur. Her hükümet çeşitli vaatlerle yaşanan sorunlara sözde çözümler sunmuş, sonra bunları unutmuştur. Şimdi de dünyanın yakıcı gündemi olan küresel ısınmanın neden olduğu birçok sorun çözümsüz halde bizi bekliyor. Sömürücü sistemin sorunları çözmek için ne niyeti ne de becerisi vardır. Herşeye kâr-zarar ilişkisi üzerinden bakan kapitalizme karşı tek alternatifimiz sosyalizmdir. Çünkü, ancak sosyalist bir işçi-emekçi iktidarında insan ve çevre açısından acil ve kalıcı çözümler üretilebilir.

Tersaneler cehenneminde direniş ateşi...

Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!

Kölece çalışma koşullarının hüküm sürdüğü Tuzla tersaneler havzasında, yaz aylarının gelmesiyle beraber tersane işçilerinin çalışma ve yaşam koşullarındaki zorluklar artıyor. Ücret gaspı, sigortasız çalıştırma, iş cinayetleri gibi sorunlarla boğuşan işçiler şimdi de yeni bir saldırı ile karşı karşıya.

Pendik Güzelyalı'da kötü yaşam koşullarında bir handa barınan ve çoğunluğu Urfalı gurbetçi işçilerden oluşan 500'ü aşkın tersane işçisi önceki hafta sabaha karşı yapılan çevik kuvvet ve Pendik Zabıta Ekipleri'nin baskısıyla uyandılar.

Tersanelerde ağırlıklı olarak taşıma ve temizlik işlerinde çalışan ve hak mağduriyeti ile en fazla karşı karşıya kalan yüzlerce gurbetçi işçi sabah saatlerinde "Tersaneler cehennem işçiler köle kalmayacak!", "Artık yeter tersanelerde iş cinayetlerine son!" şiarlı Tersane İşçileri Birliği imzalı pankartları açarak Güzelyalı'dan Tuzla tersaneler havzasında bulunan tersane patronlarının derneği GİSBİR'e kadar yürüdüler.

İşçiler ilk olarak, son dönemde artan ücret gasplarına karşı çatısı altında mücadele verdikleri Tersane İşçileri Birliği'nin önüne geldiler. Dernek binası önünde toplanan yüzlerce işçiye derneğin balkonundan seslenen TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu tersane işçilerini kölece çalışma koşullarına mahkum edenlerin işçilere sağlıklı barınma hakkı da vermesi gerektiğini belirtti.

Yürüyüş güzargahı boyunca tersanelerin önünden sloganlarla geçen tersane işçileri 27 Haziran günü elektrik çarpması sonucu hayatını kaybeden Yılmaz Aslan'ın çalıştığı Çelik Tekne Tersanesi önünde eylem yaptılar. Burada bir kez daha işçilere seslenen Dernek Başkanı Nihadioğlu tersanelerdeki iş cinayetlerinin de, diğer sorunların da ancak işçilerin mücadelesi ile çözülebileceğini, bunun yolunun da grev olduğunu söyledi.

İş cinayetlerinin sloganlarla protesto edilmesinin ardından GİSBİR'e yürüyüş devam etti.

GİSBİR'e gelen işçilerin önü burada polis barikadı ile kesildi. GİSBİR yöneticileri işçilerin görüşme talebini kabul etmedi. Burada yapılan konuşmalarda tersane işçilerinin 5 temel talebi bulunduğu ifade edildi. İş güvenliği tedbirlerinin alınması, sigortalıların ana firma tarafından ve tam olarak ödenmesi, ücret ödemelerinin zamanında yapılması, taşeron uygulamasına son verilmesi ve göçmen işçilere sağlıklı barınma imkanlarının sağlanması taleplerini GİSBİR'in karşılaması gerektiği ifade edildi. Burada bir kez daha konuşma yapan Zeynel Nihadioğlu, "Gereken düzenlemeleri yapması için GİSBİR'i uyarıyoruz. Bu düzenlemeler yapılmazsa bugün başlattığımız ihtar eylemlerini sürdüreceğiz sonuç alamazsak fiili grev örgütleyeceğiz" dedi. Konuşmaların ardından sona eren eylemde "Direne direne kazanacağız!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Artık ölmek istemiyoruz!", "Barınma hakkımız engellenemez!", "Köle değil işçiyiz!", "Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!" sloganları atıldı.

Eyleme 500 tersane işçisi katıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

TC yerde gökte PKK'li arıyor!

Bir zamanlar Erich von Däniken'in "Tanrıların Arabaları" isimli bir kitabı ortalığı kasıp kavurmuştu. Kitapta özellikle Mısır, İnk ve Maya gibi medeniyetlerin aslında uzaylılar tarafından oluşturulduğuna dair çeşitli kanıtlar olduğu iddia ediliyordu. Bunun için kullanılan en önemli kanıtlar ise toprağa çizilen çeşitli simgeler ve bir takım coğrafi alanların isimlerini sahip oldukları ve ancak gökyüzünden görülebilecek hayvan şekillerinden aldığıydı. Şimdi bu hikayelerden biri Diyarbakır'da tekrarlandı. Diyarbakır'da traktörle bir tarlayı sürerken, PKK'yi simgeleyen şekiller çizdikleri gerekçesiyle baba ve oğul hakkında, 5'er yıl hapis istemiyle dava açıldı. Belirtilen şekiller, Diyarbakır semalarında uçan bir uçaktaki yolcu tarafından fark edildi. Diyarbakır Havaalanına inen yolcu, durumu hızla güvenlik güçlerine bildirdi. Doğal olarak uzaylı PKK'lilerin TCK'da yeri olmadığından kaynaklı çiftçi baba ve oğul gözaltına alındı. Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığınca hazırlanan iddianamede, tutuksuz yargılanan sanıklar hakkında, Terörle Mücadele Kanunu'nun, "Terör örgütünün propagandasını yapmak" suçunu kapsayan 7/2. maddesi uyarınca 5 yıl hapis cezası istendi. Baba ve oğlunun yargılanmasına önümüzdeki günlerde başlanacak.

Elbette, uzaylıların da es geçilmemesi hızla galaksi ötesi bir operasyon planı hazırlanması beklentilerimizin arasında hakettiği yeri almış durumda. Ayrıca konunun M. Ağar'ın "düz ovada siyaset" çağrısıyla birebir örtüşmesi ve seçim sürecine denk gelmesi ayrı bir kafa karışıklığı yaratıyor.

Şovenizm en coşkun günlerini yaşadığı günlerde faşist devletin gözü kararmış kurumları top yekün bir saldırı içinde. Öcalan'a benzeyen tuzlukları, tuzlukları kullanan lokanta sahibini ve nihayet tuzluk üreticisini gözaltına almak, resimlere bakarak yasadışı slogan atanları tespit etmek, Kürtçe ıslık çalmaktan dava açmak gibi akla mantığa aykırı işler yapan devlet aslında kendi çaresizliğini resmediyor. Diyarbakır'da yaşananlar üzerine yorum yapmayı gerektirmeyecek kadar açıktır.

9 yaşındaki Mizgin'e 3 saatlik sorgu!

Mardin Mazıdağı'nda 9 yaşında Mizgin isimli bir kız çocuğu düğün konvoyunda arabadan sarı, kırmızı, yeşil renklerdeki puşiyi salladığı için gözaltına alındı ve 3 saat boyunca polis sorgusunda tutuldu.

İnsan Hakları Derneği (İHD) Mardin Şube Başkanı Erdal Kuzu, herşeyden önce 9 yaşındaki bir çocuğun ceza ehliyeti olmadığı için yapılanın hukuka aykırı bir işlem olduğunu söyledi. "Son dönemde artan asker denetimli politikaların yereldeki bir yansımasıdır. Bölge halkı hatta çocuklar bile potansiyel suçlu olarak görülmektedir" diyen Kuzu, Kürt illerinde tekrar olağanlaştırmaya çalışılan devlet baskı ve terörüne dikkat çekti.

Mizgin'in annesi ise İHD Diyarbakır Şubesi'ne başvuracağını söyleyerek, suç duyurusunda bulunacağını da belirtti. "Kimsenin bize bunu yapmaya hakkı yok" diyen anne haklarını sonuna kadar arayacaklarını ifade etti.

Binali Soydan'la dayanışma eylemlerinden....

Binali Soydan'a özgürlük!

Sosyalist kimliğinden kaynaklı tutuklanan Binali Soydan ile dayanışmak amacıyla başlattığımız çalışmamızı her gün biraz daha güçlendirerek sürdürüyoruz. Bielefeld Bir-Kar olarak bölgemizde bilgilendirme standı açarak çalışmamızı başlatmış olduk. İlk önce bölgemizde bulunan demokratik-ilerici kurumlara giderek Binali Soydan'ın maruz kaldığı durumu anlatarak kamuoyu yaratmaya çalıştık.

7 Temmuz günü olumsuz hava koşullarına rağmen bölgemizin en işlek yerlerinden biri olan çarşı girişinde standımızı açtık. "Kahrolsun faşist Türk devleti!", "Binali Soydan derhal serbest bırakılsın!", "Binali Soydan'a özgürlük!", "Yaşasın uluslararası dayanışma!" yazan Almanca dövizler hazırlayarak standımızın etrafına astık. Ayrıca Almanca bildirimlerimizi yoğun olarak kullandık. Bildirimlerimizi okuyanlardan bazıları imza atmaya geldiler. Çoğunluğu Almanlar'dan oluşan 100'e yakın imza topladık.

Faşist Türk devleti Binali Soydan'ın devrimci mücadelede gösterdiği ısrardan rahatsız olduğu için onu işkencelerden geçirmek, F tipi tabutluklarına koymak için geri istiyor. Demokrat maskesi takmış Alman hükümeti de buna ortak oluyor. Ama bizler yapılmak istenen bu anti-demokratik uygulamayı durdurmak için elimizden gelen herşeyi yapacağımızı ilan ediyoruz.

Bielefeld Bir-Kar

Paris'te Soydan'la dayanışma!

Almanya'da kanunsuz bir şekilde yabancılar bürosunda tutuklanan ve Türkiye tarafından iadesi istenen Binali Soydan'la dayanışmak için Paris'te bir eylem daha gerçekleştirildi. 7 Temmuz günü Alman Konsolosluğu önünde toplanan Kızıl Bayrak, Atılım, Yürüyüş, Devrimci Demokrasi okurları "Binali Soydan'a özgürlük!" yazılı dövizler taşıdı. Eylemde Fransızca sloganlar atıldı, bildiriler dağıtıldı.

Kızıl Bayrak/Paris

Bern: "Binali Soydan'a özgürlük!"

Yoldaşımız Binali Soydan'ın 19 Haziran'da tutuklanmasından sonra başlattığımız "Binali Soydan'a özgürlük!" kampanyası çerçevesinde İsviçre'nin başkenti Bern'deki Alman Konsolosluğu önünde yaptığımız basın açıklamasıyla tutuklama kararını protesto ettik.

6 Temmuz günü İsviçre Bir-Kar çalışanları olarak örgütlediğimiz basın açıklamasına Türkiyeli ve İsviçreli devrimci, demokrat, ilerici çevreler de katıldı. Basın açıklamasının okunmasıyla başlayan eylemde sık sık "Tüm politik tutsaklara özgürlük!", "Binali Soydan'a özgürlük!" sloganları atıldı.

Yaklaşık yarım saat süren açıklamanın sonunda Alman Konsolosluğu ile görüşme talebinde bulunuldu. Kısa bir görüşme gerçekleştirildi. Görüşmede Bir-Kar

olarak yoldaşımız Binali Soydan'ın can güvenliğinden endişe ettiğimizi, faşist Türk ve Alman devletinin organize ettiği bir provokasyon sonucu tutuklandığını, gerek komünist kimliğinden gerekse de hakkında açılan soruşturma davalarından dolayı Türkiye'ye verilmesi durumunda işkence ve ölüm tehlikesiyle karşı karşıya kalacağını, bu nedenle derhal serbest bırakılması gerektiğini söyledik. Basın açıklamasının bir örneğini de Konsolos'a verdik. Konsolos'un "taleplerinizi ilgili yerlere ulaştıracağım" şeklinde söz vermesi üzerine eylem sona erdirildi.

"Binali Soydan'a özgürlük!" kampanyası bölgemizde Basel'den sonra Bern Alman Konsolosluğu önünde düzenlenen basın açıklaması, halen yürütülen imza kampanyası, ilerici-demokrat kurum ve çevrelerin harekete geçirilerek konuya duyarlı hale getirilmesi çerçevesinde sürdürülmektedir.

Bir-Kar İsviçre

Rote Fahne'den Soydan'la dayanışma

Rote Fahne redaksiyonu Binali Soydan ile ilgili İçişleri Bakanlığı'na faks gönderdi. Faks metni şöyle:

NRW İçişleri Bakanlığı'na,

Edindiğimiz bilgilere göre, gazeteci Binali Soydan oturumunu uzatmak için gitmiş olduğu Köln Merkezi Yabancılar Dairesi'nde gözaltına alınmış ve şu an bulunduğu Köln-Ossendorf Cezaevi'ne nakledilmiştir. Türkiye'ye iadesi için de hukuki sürecin başlatıldığı bilgisini edinmiş bulunmaktayız.

Rote Fahne (Kızıl Bayrak) olarak, sömürüye ve baskıya karşı gerek kendi ülkesinde, gerekse Almanya'da, onurlu bir yaşam mücadelesi veren bir insana bu muamelenin yapılmasını protesto ediyor ve derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz.

Bilindiği üzere, Binali Soydan gibi insanların iadesi durumunda, Türkiye'de bunları bekleyen şeyin, tutsaklık, işkence ve ölüm olduğu aşikardır.

Nihayetinde, bütün bu insan hakları ihlali vesilesiyle ki, Almanya devleti dahi, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesine sıcak bakmamakta ve reddetmektedir.

Bunun içindir ki, bizler, bir an evvel Binali Soydan ve diğer politik tutsakların derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz.

Redaksiyon adına Susanne Hecker

04.07.2007

BDSP: "Binali Soydan'a özgürlük!"

Almanya'da ikamet eden, ancak faşist Türk devletinin "terör" suçu işlediği gerekçesiyle iade isteminde bulunduğu Binali Soydan'ın serbest bırakılması talebiyle Taksim Gümüşsuyu'ndaki Alman Konsolosluğu önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

10 Temmuz günü saat 12.00'de başlayan eylemde "Binali Soydan serbest bırakılsın!/BDSP" imzalı pankart açıldı, kızıl bayraklar taşındı.

"Binali Soydan yalnız değildir!", "Binali Soydan serbest bırakılsın!", "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganlarının atıldığı eylemde basın metnini BDSP adına Meltem Aydın okudu. Açıklamada tutukluluk hali devam eden Binali Soydan'ın tüm yaşamını işçi sınıfının hak ve özgürlükler mücadelesine adanmış bir devrimci olduğu söylendi. Soydan'ın bütün bir yaşamının işkencelerle, gözaltılarla ağır koşullarda geçtiği vurgulandı. "Binali Soydan'ın bugün Türkiye'de süren birçok davası vardır. Halen çıkmakta olan *Kızıl Bayrak* gazetesine yazı yazmaktan dolayı da hakkında açılmış davalar olan Soydan'ın bu davaların büyük bir kısmından ceza alacağı ortadadır. Gelinen yerde bugün Alman devleti ve Alman Yüksek Mahkemesi açık bir insan hakkı ihlalinin parçası olmaktadır. Bu yüzden Binali Soydan'ın Türkiye'ye iadesi durumunda ortaya çıkacak insanlık dışı uygulamaların sorumluluğunu da üstlendiğini bilmelidir...

Alman devletinin, sözde terör söylemleri ile bütün farklılıkları inkar eden, baskı ve zor uygulamalarıyla düşünce ve ifade özgürlüğünün önüne geçen, muhalif kimlikleri F tipi uygulaması ile bilinçli olarak ölüme terk eden, demokrasiye

ilişkin bütün söylemlerinin yalan olduğu dünya kamuoyunca da bilinen Türkiye'nin iade talebini dayanak olarak bir devrimciyi tutuklaması hak ve özgürlükler anlayışının da bir göstergesidir. Alman devleti bu sorumluluktan kurtulmak istiyor ise Binali Soydan'ı serbest bırakmalıdır. Aksi halde yaşanacak hak ihlalleri ve insanlık dışı muameleden Alman devleti de Türk devleti kadar sorumlu olacaktır.

Bizler bu coğrafyada hak ve özgürlüklerin mücadelesini verenler, Binali Soydan'ın sınıfsız ve sömürsüz dünya mücadelesini fiili ve düşünsel olarak destekleyenler olarak, bütün ilerici, devrimci, duyarlı kesimleri Binali Soydan ile dayanışmaya çağırıyoruz!" denildi.

Eylemde "Faşizme karşı omuz omuza!", "Binali Soydan'a özgürlük!", "Binali Soydan serbest bırakılsın!", "Baskılar bizi yıldıramaz!" dövizleri taşındı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Binali Soydan'a özgürlük!

Alman devleti tarafından tutuklanan Binali Soydan'ın serbest bırakılması için 4 Temmuz günü Berlin İçişleri Bakanlığı önünde BİR-KAR, AGIF, PDD, ADHK olarak, ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdik.

Gerçekleştirdiğimiz basın açıklamasının ön çalışmalarını çerçevesinde birçok yerli kuruma ulaştık. E-mail'ler üzerinden binlerce kişiyi haberdar ettik. Yanısıra 2 Temmuz yürüyüşünde basın açıklamasına çağrı metnini yaygınca dağıttık.

Almanca ve Türkçe yazılı "Binali Soydan'a özgürlük!" pankartımızı açarak çıkardığımız metni okuduk. "Binali Soydan'a özgürlük!", "Tüm politik tutsaklara özgürlük!" sloganlarımızı haykırdık. Yaklaşık bir saat süren protestomuzu yağın yağmur olumsuz etkiledi.

Protestolarımızı bölgemizde devam ettireceğiz. Binali Soydan yalnız değildir.

Bir-Kar Berlin

Parlamente avanaklık değil komünist devrimcilik!

A. H. Yalaz

Türkiye ve Kuzey-Kürdistan yine tansiyonu yüksek bir erken seçim sürecini yaşıyor. Halk kitlelerinin politikaya ilgisinin olağan zamanlardan çok daha fazla arttığı ve/veya artırıldığı bu dönemde “sol” politik hareket de iyice hareketlendi. Bu yazının görevi, seçime katılan politik partiler, örgütler, bloklar, bağımsız adaylar vb. dahil olmak üzere, seçim sürecinin genel bir çözümlemesini yapmak değildir. Bunun için seçimlere ilişkin yayımlanan kimi diğer yazılara, özellikle “Seçimler, sol hareket ve devrimci sınıf çizgisi” başlıklı EKİM imzalı yazıya başvurulabilir. Burada seçim sürecinin ve parlamentonun devrim ve sosyalizm savaşı için kullanılması görevi üzerinde durulacaktır.

Sosyalist sınıf savaşımının, kapitalist devletin önemli kurumlarından biri olan parlamentoyu dağıtabilecek güçten uzak olduğu ortada. Bunu yapabilecek durumda olmadığımız sürece de bu gibi kurumlardan ve bu kurumlar için yapılan seçimlerden sosyalizmin propaganda edilmesi ve komünist hareketin programının en geniş ölçüde tanıtılması için yararlanma görevimiz vardır. İşçi sınıfının ve diğer emekçi kitlelerin küçük bir bölümünün ve demokrat ve komünist devrimcilerin, kendilerinin sömürülmesi ve ezilmesi üzerine dayanan kapitalist sistemin sürdürülmesinde burjuva-kapitalist parlamentonun işlevini anlamış olması yetmez. Geniş emekçi kitlelerin de kendi politik deneyleriyle parlamentonun bu işlevini anlamaları gerekiyor. Geniş halk kitleleri parlamente rejime, dolayısıyla parlamento için yapılan seçimlere ilgi duyuyor. Komünist-devrimciler bu duruma kayıtsız kalamazlar. Sözün özü, dağıtmaya gücünün yetmediği kapitalist kurumları devrimci amaçlar için devrimci biçimde kullanmasını öğrenecek ve kullanacak. İşte sorununun can alıcı noktası da bu işte. Seçim sürecinden ve parlamentodan devrimci amaçlar için devrimci biçimde nasıl yararlanılabilir?

Seçimler döneminden komünist-devrimci propaganda ve ajitasyon yapmak, kitleleri politik eyleme çekmek için yararlanalım

Seçimler dönemi, sınıf savaşımının ideolojik-politik düzeyde hararetlendiği, sertleştiği ve görece geniş halk kitlelerinin politik sorunlara ilgilerinin arttığı, dikkatlerinin kimi ekonomik, toplumsal, kültürel, ideolojik ve politik sorunlara genel olarak daha çok çekildiği bir dönemdir. Komünist-devrimciler böylesi bir politik ortamı devrimci kitle çalışması yapmak için kullanmayı öğrenmek ve kullanmak zorundadırlar. Kitlelerin devrimci bilincinin geliştirilmesi, örgütlenmelerinin güçlendirilmesi ve daha da artan bir politik bilinç ve örgütlülük derecesiyle devrimci politik eyleme çekilmeleri için çok sayıda fırsat sunan böylesi dönemlerden yararlanmasını bilmek herşeyden önce komünist önderlerin görevleri arasındadır.

Sosyalizmden yana ve kapitalizme karşı devrimci propaganda ve ajitasyonun yapılması için son derece elverişli olan böylesi ortamlardan bilimsel komünist teoriyle işçi sınıfı hareketinin birleştirilmesi, bilimsel komünizmle işçi sınıfı hareketi arasındaki politik ve

Komünist bakışağısından, parlamento seçimlerinde yalnızca devrim ve sosyalizmi savunanlar, eğer böyle bir ayırım yapıyorsa, komünist hareketin azami programını, sosyalist devrim programını kabul edenler ve bu programın uygulanması için çalışanlar desteklenebilir. Sosyal reformist olmak bir yana, devrimcilikleri demokrat devrimcilikle sınırlı olanlar bile desteklenmemelidirler.

örgütsel bağların güçlendirilmesi için yararlanılmalıdır. Böylesi ortamlar, aynı zamanda, bilimsel komünizmle işçi sınıfı hareketinin birleşmenin bir ürünü olan komünist-devrimci bir partinin devrim ve sosyalizm savaşımında zorunlu olduğunun propagandasının yapılması için de elverişlidir. İşçi sınıfının politik olarak en gelişmiş üyelerinin, işçi sınıfının öncüsünün, politik propaganda, ajitasyon ve örgütlenme yetilerinin daha da geliştirildiği böylesi politik tansiyonu yüksek dönemler, kapitalist sınıfın değişik fraksiyonlarının politik temsilcileri olan kapitalist düzen partileri yerine işçi sınıfının ve yarı-proletaryanın çıkarlarını temsil eden ve onlara gerçekten önderlik etme yeteneğinde olan komünist bir partinin kurulması zorunluluğunun da propaganda edildiği dönemlerdir.

Burada bir noktayı vurgulayarak parlamentodan yararlanma sorununa geçeyim. Parlamente avanaklığın ve Kürt ulusal-reformist harekete bağımlılığın sosyal-reformist sol içinde egemen olduğu bilinmeyen bir şey değil. Asıl kötü olan bu parlamente avanaklığın ve bağımlılığın devrimci-demokrat hareketinin bir bölümünü, hatta komünist-devrimci hareketin kimi öğelerini de etkisi altına almış olmasıdır. Bir kez daha tanık olunuyor ki, politik savaşımında yasalılıkla parlamente avanaklık karşılıklı olarak birbirlerini güçlendiriyorlar.

Parlamentodan yararlanma sorunu

Yapılan seçimlerde parlamente olarak seçilme anlamında parlamente kazanım elde etme bir “yan üründür”. Komünist devrimciler parlamento için yapılan seçimlere “sandalye” kazanmak için değil, kendi programlarını açıklamak ve kapitalist ve reformist düzen partilerinin şahsında kapitalist ekonomik-politik sistemi eleştirmek, teşhir etmek ve kitleleri devrimci politik eyleme çekerek onları komünist harekete kazanmak ve devrim için harekete geçirmek için katılırlar. Böyle yapmakla, parlamentoya komünist temsilci sokamasalar bile, ulusal düzeyde politik karar alma sürecini dolaylı olarak etkilerler. Kitleler ne denli sosyalist politik bilinç kazanırlarsa parlamente politikayı etkileme güç ve olanakları da o denli artar. Parlamente savaşım da bir politik savaşım biçimidir ve karar alma süreçlerini etkilemek için kullanılabilir. Ama, diğer şeyleri bir yana bırakacak olursak, toplumsal sorunların parlamente yolla çözülemeyeceğinin sürekli olarak propaganda edilmesi koşuluyla. Vurgulanmalıdır ki,

kapitalist sistemin ve onun en önemli, temel politik örgütü olan kapitalist devletin devrimci bir yolla yıkılabileceği düşününden vazgeçenler, devrim ve sosyalizmden umudunu kesenler, politik olgunluk olarak propaganda ettikleri parlamente avanaklıklarını devrim ve sosyalizm ateşini söndürmeyenlere de kabul ettirmeye çalışırlar.

Parlamento-içi savaşım parlamento-dışı savaşımın hizmetindedir. Bu nedenledir ki, politik sınıf savaşımının alanlarından biri olan parlamentodan işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıf ve katmanların parlamento-dışı savaşımını desteklemek için yararlanılmalıdır. Ama, daha baştan bu işin ne denli zor, hatta bugünkü politik koşullarda olanaksız olduğu, aşağıda yemin etme konusu ele alınırken görülecektir. Varsayalım ki parlamentoya komünist-devrimci temsilciler seçildi ve parlamente olarak kabul edilmek için zorunlu kılınan yemin etme gibi bir engel aşıldı. Böylesi bir durumda parlamentodan yalnızca kapitalist düzeni teşhir etmek için yararlanmakla yetinmek olmaz. Parlamente işçi sınıfının ve kapitalist sistemde sömürülen ve ezilen diğer emekçi kitlelerin ekonomik, politik, kültürel ve ulusal hak ve çıkarlarının savunulması için de yararlanılmalıdır. Kapitalist sistemde geniş emekçi kitlelerin çektikleri acıların hafifletilmesinin bir görev olduğu unutulmamalıdır. Burjuva parlamentosu bunun ikincil önem taşıyan araçlarından biri olarak kullanılabilir. Parlamento içinde halkın yaşam koşullarının iyileştirilmesi için yapılacak çalışmalar, örneğin, yasa tasarıları hazırlama, toplumsal sorunları konu alan soruşturma komisyonlarının kurulması için girişimde bulunma gibi, küçümsenmemelidir.

Yukarıda yemin etme gibi bir engelin aşıldığı varsayımından söz edildi. Evet, Türkiye Cumhuriyeti’nde, parlamente seçilebilmek için değil, ama parlamente olarak çalışabilmek için yemin etmek zorunludur. Parlamente olarak göreve başlayabilmek için aşağıda yazıldığı gibi ant içmek gerekiyor.

“Devletin varlığını ve bağımsızlığını, yurdun ve halkın bölünmez bütünlüğünü, halkın kayıtsız şartsız egemenliğini koruyacağıma; hukukun üstünlüğüne, demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti ve Atatürk ilkelerine bağlı kalacağıma; halkımın refah ve mutluluğu için çalışacağıma; her yurttaşın insan haklarından ve temel hak ve özgürlüklerden yararlanmasını ülküsünden ve Anayasaya bağlılıktan ayrılmayacağıma; namusum ve şerefim üzerine and içerim.”

Bir komünist- devrimcinin işçi sınıfını ve

komünist ve demokrat devrimcileri baskı altında tutmanın bir aracı olan ve Kürt ulusunun ulusal haklarını çiğneyen sömürgeci bir devleti koruyacağına ve Atatürk ilkeleri denilen Türk milliyetçi ideolojisine bağlı kalacağına ant içmesi düşünülemez. Bu nedenledir ki, verili politik koşullarda, Türkiye’de parlamento-ıçi komünist devrimci ideolojik-politik savaşım yürütmek üzerine yazılanların propaganda değeri taşımaktan öte bir anlamı yoktur. Bu nedenledir ki, seçim sürecinde, komünist-devrimci adaylar, parlamenter seçilmeleri durumunda böylesi bir yemini etmeyeceklerini açıkça ilan etmelidirler. Onlar için parlamento kürsüsünden ilk ve son kez olarak yararlanmanın biçimi böylesi bir yemini etmeyi reddetmek politik eylemi olacaktır. Peki “sol” denilen politik hareket adına parlamentoya girmeyi temel taktik olarak kabul etmiş olanlar ve bağımsız aday olarak seçilme şansına sahip olanlar böyle bir yemini etmeye hazırlar mı?

Yalnızca komünist-devrimci adaylar desteklenmelidir

Komünist bakışaçısından, parlamento seçimlerinde yalnızca devrim ve sosyalizmi savunanlar, eğer böyle bir ayırım yapıyorsa, komünist hareketin azami programını, sosyalist devrim programını kabul edenler ve bu programın uygulanması için çalışanlar desteklenebilir. Sosyal reformist olmak bir yana, devrimcilikleri demokrat devrimcilikle sınırlı olanlar bile desteklenmemelidirler. 12 Eylül yenilgisinin “feleklerini” şaşırttığı kimi politik şaşkın ve ahmakların kapıldıkları parlamentarizm cereyanına kapılmayanlar, böylesi bir çarpılmayı kabul etmeyenlerin başka türlü davranmaları da beklenemez. Komünistler, sınıf sorunuyla ulusal sorun arasındaki ilişkiyi komünist-devrimci biçimde kuranları desteklerler. Kürt ulusunun sömürgeci baskı altına tutuluyor olması, ezilen ulus milliyetçiliğinin temsilcilerini, özellikle de ulusal reformist ideolojik-politik kimlik taşıyanları, desteklemenin bir gerekçesi yapılamaz.

Bu satırların yazarı, on yıllardır, parlamento seçimlerinde aday olanlara karşı takınılması gereken politik tutumla yerel yönetim için seçimlere katılan adaylara karşı takınılması gereken politik tutum arasında ayırım yapmaktadır. Birinci durumda komünist hareketin sosyalist programını savunmak temel ölçüt olurken, ikinci durumda demokratik devrimci bir programı savunmak temel ölçüttür. İkinci durumda, devrimci olmayan dürüst ve güvenilir demokrat adaylar da desteklenebilir. Bunu yeri olmadığı için bu konuya değinerek geçiyorum.

Görüldüğü gibi, A. H. Yalaz politik dinazorluğa devam ediyor!

Ev kölelerinin takası: Berdel!

13 yaşında bir çocuğun sözcük dağarcığı ne kadar geniş olabilir? 4 Haziran günü gazete sayfalarında isminin ve soyadının baş harfleriyle anılan 13 yaşındaki kız çocuğu boyunu aşan sözcüklerin anlamlarını yaşayarak öğrenmiş oldu... Tecavüz, işkence, intihar, berdel... İşte birilerinin öve öve bitiremediği modern dünya... Bu dünyada çocuklar herşeyi gereğinden erken öğreniyor.

13 yaşındaki S. G.’nin abisi bir kızı seviyor, evlenmek istiyor, kızın ailesi izin vermiyor. O da kızı kaçırıyor. Kızın ailesi kapıya dayanıyor. Ve kızları ile ilgili pazarlığa oturuyorlar. Çocuğun ailesine tercih sunuyorlar; ya 35 bin YTL verirsiniz ya da berdele razı olursunuz. Aile parayı bulamıyor. Ve 13 yaşındaki S.G, 17 yaşında bir başka genç çocuğa yani “kocaya” gidiyor. Sonrası dayak, zorla cinsel ilişki, 5 ay süren işkenceler, kendini öldürme girişimleri...

Türkiye’de hala çözülememiş töre gerçeğine bir örnek. S.G; en basit ifadesiyle meta olarak görülen kadın cinsinin maruz kaldığı/kalacağı olası saldırıları oldukça erken bir yaşta yaşamış oldu. Ve 13 yaşında olduğu söylenen S.G muhtemelen bir daha asla 13 yaşındaymış gibi davranamayacak.

Töre ile ilişkili bu tür uygulamalar karşısında bugün toplumun geniş bir kesimi tepki duyuyor. Özellikle kadını hedef tahtasına çakan töreler söz konusu olduğunda burjuva medya dahi “feodal töre vahşeti” vb. ifadelerle teşhir içeren haberler yapıyor. Düzen siyaseti ise yasal düzenlemeler ve bir takım söylem ve davranışlarla töreyi ara ara diriltir, meşrulaştıran bir rol oynasa da, sözde törenin karşısında yer alıyor. Bu çerçevede S. G.’nin bugüne kadar yaşadıklarının artık yaşanmaması gerektiği konusunda toplumun birbiriyle asla uzlaşamayacak kesimlerinde bir hem fikirlik var. Nedenleri farklı olsa da...

Birileri insani bir çerçevede olaya bakarken diğerleri Türkiye’nin imajı kaygısına düşse de, kimileri AB’den çekinirken başka birileri bu tür haberlerle huzurunun kaçmasına sinirlense de herkes “bu olay kötü” noktasında birleşiyor. Ama bize “kötüdür”ü söyleten nedenlerimiz, asla uzlaşmayacak ayırım noktalarımızı oluşturuyor.

S.G’nin haberinin yayımlandığı burjuva gazetelerde de, dramatik bir ses tonuyla sunulan haber bültenlerinde de esasında bir orta oyunu oynanıyor. Kapitalist düzen adeta kendini aklıyor. S. G. bunları yaşadı, çünkü “töre”ler böyle! Peki yalnızca bu mu? Toplumsal-sosyal-

kültürel suçu feodalizme, hukuki suçu anneye babaya ve 17 yaşındaki (kendisi de tercihsiz olan) kocaya attığımız anda o dokunulmaz, üzerine toz kondurulmaz düzeniniz aklandı mı?

Törelere, töre cinayetlerini, berdeli bütün bunları bugün hala diri tutan nedir? Evet, bugün feodal izlerin taşındığı coğrafyamızın bir bölümünde, töre ile ilişkili bu tür insanlık dışı örnekler hala yaşanmaktadır. Ancak feodalizmden kalma bu ahlak anlayışının, hukukunun soluk alıp vermesinde kapitalizmin hiç mi payı yoktur! Elbette vardır, hem de sözü hiç dolandırmaya gerek olmadan ifade edilebilecek büyüklükte... Dünyada barınan canlı-cansız herşeyi metalaştıran, kadını bir vitrin süsüne indirgeyen, bedenini bir reklam malzemesine dönüştüren, üzerindeki çifte sömürüyü derinleştiren bu düzen açık ki töre olgusunun bugün hala yaşıyor olmasının gerisindeki en büyük nedenlerden birisidir.

Berdelin nedenleri töre hukukunda çok açıktır ve aslında sanıldığı aksine çoğunlukla da namus meselesinden çok ailenin eksilen işgücünün yerine yenisinin konulması amacıyla uygulanabilir. Bir aileden bir kadının çıkması o eve hizmet edecek bir kölenin başka bir aileye geçmesidir. Berdeldeki mantık işte bu kölenin yerine yenisinin geçirilmesidir. Kapitalizmde kadının ev emeğinin sömürsü sorunu çözülmek bir yana daha da katmerlenmiştir. Kapitalizmle beraber kadın tam da berdel mantığına uygun olarak alınıp satılır bir metaya dönüştürülmüştür. Kadının ev kölesi konumu olduğu yerde durdukça kadın bir meta gibi görülmeye devam edecektir.

S.G, kapitalizmin yaşattığı törenin bedelini 13 yaşında ödedi ne yazık ki... Ve ne yazık ki bu düzen bütün köhnelikleri ile tarihin çöplüğünü boylamadıkça birçok S.G üçüncü sayfa haberi olmaya devam edecek!

Clara Zetkin anıldı

Kadınların özgürlük, eşitlik ve kurtuluş mücadelesinin öncülerinden biri olan Alman kadın komünist Clara Zetkin’in, 150. doğum gününde, Köln’de 7 Temmuz günü bir anma yapıldı.

Ünlü Dom Kilisesi Meydanı’nda gerçekleştirilen anmayı ATİK, ADHK ve AGİF üyesi kadınlar organize etti. Etkinliğe 30 kişi katıldı. Hafta içi olması ve iş saatine denk gelmesi katılımı etkiledi.

Anmada üzerinde Klara Zetkin’in “Yaşamın olduğu her yerde savaşmak istiyorum!” sözlerinin yazılı olduğu bir pankart açıldı, başta Clara olmak üzere, mücadeleciler kadınlara ait resimler döviz olarak taşındı.

Etkinlik, Clara Zetkin ve onun şahsında, özgürlük, eşitlik ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Ardından, ortak konuşma metni okundu. “Yaşasın enternasyonal dayanışma!” sloganı atıldı.

Bir-Kar olarak biz de etkinliğe katılarak destek olduk. Bu arada üzerinde Türkçe, İngilizce ve Almanca “Binali Soydan’a özgürlük!” yazılı pankart açtık. Binali Soydan ile ilgili biri Bir-Kar ve diğeri ortak imzalı bildirilerden dağıttık. Ayrıca, bir arkadaşımız Binali Soydan ile ilgili kısa bir konuşma yaptı.

Anma etkinliği enternasyonal mücadele çağrısı ile sona erdi.

Bir-Kar çalışanları/Köln

Mücadele Postası

“GOP İşçi Platformu” işçileri mücadeleye çağırıyor!

“GOP İşçi Platformu” olarak seçimler döneminde çalışmamızı yaygın bir kampanya çalışması halinde örgütleyeceğiz. Bölgemizde bulunan atölye ve işletmelerde ağırlıklı olarak genç işçilerin yaşadıkları sorunları seçimler ve düzenin çözümsüzlüğünü ifade eden bir çalışma ile birleştirmeyi hedefliyoruz.

Bölgemizde genel olarak küçük işletmeler bulunmakta. Bu işletmeler içinde ağırlıklı olarak tekstil sektörü bulunuyor. Bu atölye ve işletmelerde düşük ücret, sigortasız, sendikasız çalışma, performans dayalı ücretlendirme, karşılığı ödenmeyen fazla mesai ücretleri sorunları yaşanıyor. Fabrika ve atölyelerde daha özgün sorunlarla da karşılaşılıyor. Örneğin yemek saatlerinin kısa olması, çay vb. molaların gaspedilmesi, patron ve usta hakaretleri vb. Bu kapsamda atölyelerdeki yerel sorunları ve işçi sınıfının bölgemizde genel olarak karşı karşıya bulunduğu sorunları işleyen bir kampanya çalışma başlatmış bulunuyoruz.

Kampanya çalışmasının diğer ayağını ise seçim döneminin politik olanakları oluşturacaktır. Bu açıdan GOP İşçi Platformu olarak kokuşmuş sömürü düzenini ve düzen partilerini teşhir eden bir kitle çalışmasıyla birlikte bölgenin sorunlarını işleyen bir kampanya örgütleyeceğiz.

“GOP İşçi Platformu Yürütme Komisyonu” olarak aşağıdaki kararları aldık:

- * Kampanya çalışmamızı bölgemizdeki işçilerin sorunları ile seçimler gündemini bütünleştiren bir tarzda örgütleyeceğiz.
- * Çalışma bölgemizdeki işçi ve emekçileri yerel sorunlarını ve seçimleri tartışmaya çağırarak bir kapsamda kurgulanacaktır.
- * Kampanya çalışmamız “Ne seçimler, ne meclis, ne IMF, ne AB, ne ABD... BOZUK DÜZENDE SAĞLAM ÇARK OLUNMAZ!” başlığı ile örgütlenecektir.
- * Kampanya çalışması kapsamında 21 Temmuz günü bölgemizdeki işçilerin yaygın katılımını sağlamayı hedeflediğimiz bir etkinlik örgütlenecektir. Bu etkinlik “GOP işçileri çözümünü tartışıyor” başlığını taşıyacaktır.
- * Etkinlik iki temel bölümden oluşacaktır. Birinci bölümde bölgemizdeki yerel sorunlara dair sunum ve tartışmalar yapılacak, bu sorunların işçi ve emekçilerin yaşadığı bütünsel sorunlarla bağı tartışılacaktır. İkinci kısımda ise seçimler ve işçi sınıfının düzene ve düzen partilerine karşı alması gereken tutum tartışılacaktır.
- * Kampanya kapsamında sanayi bölgelerinde dıştan kullanmak hedefi ile afiş, bildiri, etkinliğe çağrı davetiyeleri çıkartılarak yaygın olarak kullanılacaktır.
- * Yine GOP İşçi Bülteni çıkartılarak ağırlıklı olarak çalışmanın içeriden örgütlenen kısmında yaygın olarak kullanılacaktır.
- * Çalışma süresince GOP İşçi Platformu yürütmesi düzenli toplantılar yaparak faaliyeti her adımda denetlemeye, planlamaya ve yönlendirmeye devam edecektir. Bu Platformun işleyişinde yaşanan sorunların giderilmesinin de temel bir halkası olacaktır.
- * Çalışma kapsamında çalışmanın yaygınlaşması ve yerel planda ise fabrika ve atölye komisyonlarına dayanması hedeflenmektedir. Bu hedefle olanaklı olan tüm yerelerde yerel komisyonlar aracılığıyla kampanya yönlendirilecek ve yerel seslenme araçları çıkartılacaktır.

GOP İşçi Platformu

Brüksel’den Binali Soydan’a selam!

Binali Soydan, yol arkadaşım. Seni ilk Strasburg’ta ‘99 yılında gittiğim bir etkinlikte tanıdım. O günden bugüne devrimci kimliğinle varoldun. Tutuklanman bundan sonra da bu kimliğinle varolacağının ifadesi. Binali, tutuklanman bende derin bir üzüntü yarattı. Bu doğrultuda elimdeki tüm imkanları seferber etmeye, bir sesin ulaşabileceği tüm yerlere ulaşmaya çalışacağım. Bundan sonra “Binali Soydan’a özgürlük!” talebiyle yürütülen faaliyetin daha örgütlü yürütülmesi için elimden geleni yapacağım.

Brüksel’de haftasonu bir takım adımlar attım. İlk önce bölgemde bulunan demokratik, ilerici kurumlara giderek Binali Soydan’ın maruz kaldığı durumu anlattım. Kamuoyu yaratmaya çalıştım. Binali Soydan’ın mücadelecisi ve devrimci kimliğini anlattım. Haksız yere bir aydır Alman devleti tarafından

tutuklandığını ifade ettim. Derhal serbest bırakılması gerektiğini söyledim. Bunun için tüm Belçika’daki Alman kurumlarına faks, mail vb. yollarla ulaşılması talebinde bulundum.

Senin hakkında elime mail ile ulaşan Hollandaca Türkçe yazılı “Binali Soydan’a özgürlük!”, “Binali Soydan’ın kısa özgeçmişi” metinlerini birçok yere gönderdim.

Şimdilik mail yoluyla Belçika’daki tüm basın-yayın kurumlarına bendeki materyallerin Hollandacasını ulaştırdım.

Seni merak ediyorum, durumun nasıl? Kızıl Bayrak’a durumun hakkında bir yazı yazarsan sevinirim. Unutma ki yalnız değilsin. Senin gibi yürekler var olduğu sürece bizler de var olacağız.

“Bir yoldaşın/Brüksel

Mücadele tek kurtuluş!

Habaş’ta yaşananları gazetemizde görünce ben de konu üzerine bir yazı yazayım dedim. Demir Çelik’te iş kazaları eksik olmaz. Elinize bir şey çarpması, sıkışması, şişmesi, ayağınıza bir şey düşmesi, bir yerinizin yaralanması, vücudunuzdaki yanıklar vb. sıradan günlük olaylardır. Sadece ölüm olduğunda gündeme gelir demir çelik fabrikaları.

İş güvenliği eğitimlerinde söze “burada şimdiye kadar ölmemeniz bir şans diye” başlanır, aşağı yukarı olması gerekenler anlatılır.

Hemen hemen bütün makinalarda vinç kullanılır. Vinçlerin bakımları yapılmadığından fren boşalmaları çok sık olur. Eğitimlerde ise iki ayda bir bakım yapılması gerektiği söylenir oysa ya ölümlü bir kaza olduğunda ya da vinç artık durup işler yürümediğinde bakım yapılır. Çürük halatlarla iş yaptırmak ise cabasıdır.

Sağlık ocağı ise akşamları kapalıdır. Gündüz gidersen de ya senin bir şeyin yoktur, “bugün dinlen yarın gel” derler. Ya da acı dindirici bir ilaç verir “istersen hastaneye git” derler. Zaten eğer şişik, incinme, ezilme gibi sorunlar varsa sağlık ocağı kayıt bile yapmaz. Yani kağıt üzerinde iş kazası yoktur. Oysa

sadece bizim fabrikada günde 1-2 işçi gitmektedir.

Düşük ücretler ise ister istemez insanı mesaiye mecbur hale getiriyor. Eğitimlerde fabrikanın çok hızlı büyüdüğü söylenmektedir. Fabrikaya gelen giden tırın haddi hesabı yoktur ama ücretlere herhangi bir artış olmaz. Özellikle yüklemeciler aşırı mesai yaparlar. Ayda ortalama 130 saat çalışırlar. 170 saat çalışan da vardır. Servise aynı noktadan bindiğin arkadaşını haftada 3 ya da 4 sabah görebilirsin. Geriye kalan tüm günlerin fabrikada geçer.

Peki çözüm ne? Çözüm tabii ki birlikte karşı koymakta, ses çıkartmakta. Bu kadar ağır koşullarda “bu akşam eve gidebilecek miyim?” diye düşünürken onlar sırtımızdan kazandıkları paralarla bir tatil beldesinde gününü gün ediyorlar. Denizin, kumun, güneşin tadını çıkarıyorlar.

İşten atılacağım diye korkmanın bir anlamı yok. Birlikte hareket edersek patronların nasıl da çaresiz olduğunu göreceğiz. Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihi bunun sayısız örnekleriyle dolu. Çünkü örgütlü mücadeleden başka kurtuluş yolu yok.

Tepeören’den bir demir çelik işçisi/Tuzla

GOP’ta film gösterimi

GOP-DER bir süredir Karadeniz Mahallesi’nde uyuşturucuya, çeteleşmeye ve yozlaşmaya karşı faaliyet yürütüyor. Konuyu gündemde tutmak için bugüne kadar çeşitli yürüyüşler gerçekleştirildi, salon etkinlikleri yapıldı, afişler ve el ilanları kullanıldı. En son 9 Temmuz günü mahallede film gösterimi gerçekleştirildi. Film gösterimi açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada uyuşturucunun, çeteleşmenin kaynağının emekçilere açlığı ve yoksulluğu dayatan sermaye devleti olduğu ifade edildi. Yozlaşmaya, çeteleşmeye, uyuşturucuya karşı mücadele çağrısı yapıldı. Haftasonu yapılacak şenliğe halk davet edildi. Emekçilerin yoğun ilgi gösterdiği film gösterimine 40’ı aşkın emekçi katıldı. Birçok kişi de balkonlarından programı izledi. 21:30’da başlayan program 24:00’te sona erdi.

GOP-DER çalışanları

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 Kartal/İstanbul (0 216 353 35 82)

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA Tel: 0 (312) 232 29 10

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Silifke Cd. Çavdaroğlu Çarşısı 2/93
MERSİN

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Cumhuriyet Mah. Tennur Sok. Cumhuriyet İşhanı
Kat: 3/45 KAYSERİ Tel-fax: 0 (352) 2326671

Saadetdere Mah. Fırın Sok. No: 37/25 (Depo durağı)
Esenyurt/İSTANBUL

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

+ +

**Amerikancı düzen
partilerine oy yok!**

**Yaşasın
sosyalist
işçi-emekçi
cumhuriyeti!**

**Bağımsız Devrimci
Sınıf Platformu **BDSP****